

พื้นที่เพื่อผู้สูงอายุ และ คนต่างวัย
SPACE FOR THE ELDERLY AND ALL AGES

พิชญานิน ปัญญามาก
PITCHAYANIN PUNYAMAK

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม
หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2561

พื้นที่เพื่อสูงอายุ และ คนต่างวัย
SPACE FOR THE ELDERLY AND ALL AGES

พิชญานิน ปัญญามาก
PITCHAYANIN PUNYAMAK

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม
หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2561

วิทยาลัยอาชีวศึกษา
 ชั้นมัธยมศึกษา
 หลักสูตร
 วิชาการศึกษา
 อาจารย์ที่ปรึกษา

พื้นที่เพื่อสุขภาพ และ คนค่าตัว
 พิษณุพนัน วิทยาลัยอาชีวศึกษา
 สถาบันคณะกรรมการศาสตร์บัณฑิต
 2561
 อาจารย์ นิยะ ไชยสิทธิ์

คณะกรรมการดำเนินงานวิทยานิพนธ์

ประธานคณะกรรมการ	
อาจารย์ ธีรบูรณ์ ศิลาธรวิพงศ์	
คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	
คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา	คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
อาจารย์ นิยะ ไชยสิทธิ์	อาจารย์ ชวรงค์ ชำนิประศาสน์
อาจารย์ กำนธ กัมพิงค์	อาจารย์ ศักดิ์ชัย บางตะกู
อาจารย์ กวิวัฒน์ สีระวงษ์	อาจารย์ สมชาย สีสีธรรม
อาจารย์ นโรดม กิตติวัฒน์	อาจารย์ นิธิ ศาสตราพา

โดยคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบและผ่านการสอบแล้ว
 เมื่อวันที่ 12 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

คณะกรรมการศาสตร์บริหารของมหาวิทยาลัย

(อาจารย์ ธีรบูรณ์ ศิลาธรวิพงศ์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

วันที่ เดือน พ.ศ.

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : พื้นที่เพื่อสูงอายุ และ คนต่างวัย

นักศึกษา : พิชญา นิน ปัญญา มาก

อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ปิยะ ไส้เหล็กพาล

หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

เนื่องในปัจจุบันมีจำนวนผู้สูงอายุในประเทศไทยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในอนาคตข้างหน้ากำลังกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์แบบกลุ่มผู้สูงอายุจะกลายเป็นคนกลุ่มใหญ่ในไทยแต่ความเตรียมพร้อมในการก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุนั้นยังมีไม่เพียงพอซึ่งตามธรรมชาติมนุษย์เราจะมีแบ่งเป็นกลุ่มกลุ่มตามช่วงอายุ ความชอบอยู่แล้วแต่ศักยภาพทางร่างกายของผู้สูงอายุที่เสื่อมถอยลงเป็นเหตุทำให้ผู้สูงอายุไม่สามารถทำกิจกรรมร่วมกับคนในวัยอื่นๆ ได้ดีนักซึ่งส่งกับด้านสภาวะจิตใจทำให้ผู้สูงอายุเกิดภาวะเครียด ซึมเศร้าจึงออกแบบพื้นที่ ที่ทำให้ผู้สูงอายุสามารถทำกิจกรรมร่วมกับ คนในวัยอื่น ๆ ได้อย่างเท่าเทียม

โดยการลดพื้นที่ส่วนบุคคลและพื้นที่ระหว่างวัยลงโดยมีปัจจัยหลักๆ อยู่สองอย่าง คือ ด้านกายภาพ และ ด้านจิตใจ ที่ทำให้เกิดช่องว่างขึ้น แต่ถ้าคนเราอยู่ในสภาวะที่สบายใจและพื้นที่ที่ทำให้ศักยภาพทางกายภาพเกิดความเท่าเทียมกัน ก็จะสามารถช่วยให้ผู้สูงอายุมีปฏิสัมพันธ์กับคนในวัยอื่น ๆ ได้โดยเริ่มจากการศึกษาผลกระทบด้านจิตใจอันเป็นเหตุให้ผู้สูงอายุขาดแรงบัลดาลใจในการใช้ชีวิตและศึกษากายภาพที่ต่างกันของคนในวัยต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจกลุ่มผู้ใช้งานมากยิ่งขึ้น

การออกแบบพื้นที่นั้นสามารถนำมาประยุกต์โดยนำรูปแบบ การวาง function และ open space ไปประยุกต์ใช้กับพื้นที่อื่นๆ ด้วยการสร้างพื้นที่ที่สามารถกับหลายกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ และทำหน้าที่เป็นตัวกลางให้พื้นที่ต่าง ๆ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้ใช้งานอาคารรู้สึกดีต่อการเข้าใช้พื้นที่ของอาคาร และ อยากเข้าใช้อาคารอย่างเต็มที่ ซึ่งจะส่งผลอย่างมากกับพื้นที่ ที่ต้องการการมีปฏิสัมพันธ์กันของคน

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของการศึกษาวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือในการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ ทั้งในส่วนภาคการศึกษาข้อมูลและภาคออกแบบจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้าพเจ้าขอขอบคุณในความเมตตากรุณา ความเสียสละที่มีต่อข้าพเจ้าตลอดเวลาในการศึกษาออกแบบวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม จนสำเร็จลุล่วง เป็นผลงานวิทยานิพนธ์การออกแบบทางสถาปัตยกรรมที่สมบูรณ์ได้แก่

อาจารย์ ปิยะ ไฉ่หลีกपाल

อาจารย์ กำธร กันตังวงศ์

นาย นฤพล ศิริเวช

นาย ยุทธนา ศิริเวช

นางสาว ปรียภัทร เอยันติ

นางสาว ปรารถนา ทับทิม

นาย ธฤต อภิชาติวานิช

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูป.....	ฎ
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
1. เหตุผลและความเป็นมา.....	1
2. วัตถุประสงค์.....	2
3. ประโยชน์ที่มีต่องานสถาปัตยกรรม.....	2
4. ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์.....	2
5. แผนการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม.....	3
6. ผลที่คาดว่าจะได้รับของการศึกษาวิทยานิพนธ์.....	4
บทที่ 2.....	5
การศึกษาข้อมูลวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	5
1. พื้นี่สำหรับทุกวัย.....	5
1.1. กลุ่มผู้ใช้พื้นที่.....	5
1.1.1. ลักษณะของพื้นที่.....	5
2. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น.....	5
2.1. กิจกรรมทางกาย เพื่อ สุขวัยแข็งแรง.....	5
2.2. กิจกรรมยามว่างพัฒนาสุขภาพจิตและความจำในผู้สูงอายุ.....	6

2.3.	บทบาทผู้สูงอายุต่อสังคม ครอบครัว ชุมชน	6
2.4	จิตวิทยาเพื่อการทำงานในชุมชน	7
2.5	ช่องว่างระหว่างวัยในองค์กรจะเชื่อมได้อย่างไร	8
2.6	ปัจจัยจูงใจความมีจิตอาสาในกิจกรรมสาธารณสุขในชุมชน	8
2.7	การศึกษาการออกแบบพื้นที่ทำงานในสำนักงาน	13
2.7.1	การออกแบบออฟฟิศ ของ Microsoft และ IBM(Steve Lohr Oct. 6, 2017)... ..	13
2.7.2	วิเคราะห์ออฟฟิศGOOGLE	15
2.7.4	การวิเคราะห์การออกแบบ office.....	20
2.7.4.	การวิเคราะห์พื้นที่ทำงาน.....	21
2.8	ปัญหาในการใช้พื้นที่ร่วมกัน	25
บทที่ 3	26
กระบวนการศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล		26
1.	ประเด็นการศึกษาทางสถาปัตยกรรม	26
2.	แนวคิดในการแก้ปัญหาระหว่างวัย	28
2.1	การทดลองการจัดพื้นที่จากแนวคิดหยุด.....	29
3.	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
3.1	การวิเคราะห์ข้อมูลชุมชนบางบัว.....	30
3.1.1	การวิเคราะห์ข้อมูลของชุมชน	36
3.1.2	กลุ่มนักศึกษาและหอพัก.....	37
3.	สรุปผลการศึกษา	38
บทที่ 4	39
การประยุกต์ในงานออกแบบสถาปัตยกรรม		39
1.	การศึกษาโปรแกรมก่อนการออกแบบ (Pre-Design Stage).....	39
1.1	การวิเคราะห์โปรแกรม.....	39

1.1.1	ศึกษากิจกรรมของคนในวัยต่างๆ.....	39
1.1.2.	การเกิดพื้นที่ส่วนตัวระหว่างการทำงาน และการแก้ปัญหา	40
1.2	โปรแกรมและพื้นที่ที่ใช้สอย.....	41
1.2.1	ส่วน Street Food	41
1.2.2.	ส่วน Co Space	41
1.2.3.	ส่วน Co Working Space.....	41
1.2.4	ส่วน Pocket Park.....	41
1.2.5	ส่วน รับประทานอาหาร / นั่งเล่น	41
1.2.6	ส่วน Service	42
1.3.	ขนาดของพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด.....	42
1.4	การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ.....	45
1.4.1	ตำแหน่งที่ตั้งชุมชนบางบัวและมหาวิทยาลัยศรีปทุม	45
1.4.2	การวิเคราะห์บริเวณโดยรอบพื้นที่ที่เลือก	47
1.4.3.	การวิเคราะห์พื้นที่ที่เลือก	49
2.	แนวคิดในการออกแบบ	50
3.	การออกแบบร่าง(Schematic Design).....	52
2.1	การออกแบบร่างทางเลือก (Schematic Design Selection).....	52
2.1.1.	แบบร่างที่ 1.....	52
2.1.2.	แบบร่างที่ 2.....	53
2.1.2.	แบบร่างที่ 3.....	54
2.2.	การออกแบบร่างทางเลือก (Schematic Design Selection)	55
3.	การออกแบบร่างขั้นต้น	56
3.1.	การวิเคราะห์การวางผังที่เชื่อมต่อกับคนในมหาวิทยาลัยและคนในชุมชน.....	56
3.2.	การเชื่อมโยงของพื้นที่ใช้สอย	56

3.3	แบบร่างแผนผังบริเวณ	57
3.2.	แบบร่างตัวอาคาร	58
4.	การแสดงผลแบบสถาปัตยกรรม (Architectural Presentation)	61
บทที่ 5	86
	สรุปผลการประยุกต์ใช้ในการออกแบบ (Conclusions).....	86
1.	สรุปผลการศึกษา	86
2.	การนำไปประยุกต์สำหรับภาคออกแบบ	86
3.	ข้อเสนอแนะ จากคณะกรรมการ	87
	บรรณานุกรม.....	100
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	101

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตารางแผนการดำเนินงาน ภาคการศึกษาที่ 1 (ภาคข้อมูล).....	3
ตารางที่ 2 ตารางแผนการดำเนินงาน ภาคการศึกษาที่ 2 (ภาคออกแบบ).....	4
ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของค่าเฉลี่ยเทียบกับคะแนนเต็มของปัจจัย การจูงใจ.....	9
ตารางที่ 4 ร้อยละของผู้นำชุมชน.....	10
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้นำชุมชนจำแนกตามระดับความมีจิตอาสา.....	11
ตารางที่ 6 ร้อยละของผู้นำชุมชนจำแนกตามความมีจิตอาสารายข้อ (n = 355).....	12
ตารางที่ 7 พื้นที่ใช้สอยส่วน Co-Working Space	42
ตารางที่ 8 พื้นที่ใช้สอยส่วน Street Food.....	43
ตารางที่ 9 พื้นที่ใช้สอยส่วน Pocket Park	43
ตารางที่ 10 พื้นที่ใช้สอยส่วน Co – Space และ สำนักงาน.....	44
ตารางที่ 11 สรุปพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด.....	44
ตารางที่ 12 ค่า FAR และ OSR.....	48

สารบัญรูป

หน้า

รูปภาพที่ 1	บรรยากาศภายนอก.....	15
รูปภาพที่ 2	บรรยากาศภายใน.....	16
รูปภาพที่ 3	แสดงพื้นที่น่าสนใจ	17
รูปภาพที่ 4	บรรยากาศภายใน.....	18
รูปภาพที่ 5	ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน.....	20
รูปภาพที่ 6	สิ่งที่ช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน.....	20
รูปภาพที่ 7	แสดงการใช้พื้นที่ของคนพิการ	21
รูปภาพที่ 8	แสงที่เหมาะสมกับการใช้พื้นที่.....	22
รูปภาพที่ 9	หลอดไฟที่เหมาะสมกับการใช้พื้นที่	22
รูปภาพที่ 10	สีที่เหมาะสมกับใช้พื้นที่	23
รูปภาพที่ 11	การใช้โทนสีที่ดีแบบต่างๆ.....	24
รูปภาพที่ 12	ปัญหาของว่างระหว่างวัย และ ปัญหาพื้นที่ส่วนบุคคล	25
รูปภาพที่ 13	การวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นและได้แนวคิด "หยุด".....	28
รูปภาพที่ 14	การทดลองการจัดพื้นที่ รูปแบบที่ 1	29
รูปภาพที่ 15	การทดลองการจัดพื้นที่ รูปแบบที่ 2	29
รูปภาพที่ 16	การทดลองการจัดพื้นที่ทำงาน	30
รูปภาพที่ 17	การทดลองการจัดพื้นที่ รูปแบบที่ 3	30
รูปภาพที่ 18	สะพานข้ามแยกเกษตร	31
รูปภาพที่ 19	ขนาดและความสูงของอุโมง	32
รูปภาพที่ 20	ถนนบริเวณบางบัว	33
รูปภาพที่ 21	เส้นทางการเดินรถ.....	34
รูปภาพที่ 22	ความสูงและความกว้างถนนบริเวณโดยรอบ	35
รูปภาพที่ 23	แสดงพื้นที่บริเวณโดยรอบบางบัว.....	36
รูปภาพที่ 24	แสดงพื้นที่หอพักและพื้นที่ใช้งานของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	37
รูปภาพที่ 25	ภาพแสดงกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทุกวันสามารถทำได้.....	39

รูปภาพที่ 26	แสดงวงเวียนบางเขน.....	40
รูปภาพที่ 27	ผังที่ตั้งโครงการ	45
รูปภาพที่ 28	แสดงพื้นที่เชิงพาณิชย์ โดยรอบมหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	46
รูปภาพที่ 29	แสดงแผนที่ตั้ง มหาวิทยาลัยศรีปทุม	47
รูปภาพที่ 30	แสดงขนาดและขอบเขตพื้นที่ที่เลือก บริเวณ ดึก 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม	47
รูปภาพที่ 31	แสดงผังสี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	48
รูปภาพที่ 32	แสดงการวิเคราะห์พื้นที่	49
รูปภาพที่ 33	แสดงการสัญจรของคนในมหาวิทยาลัย.....	49
รูปภาพที่ 34	พื้นที่นั่งทำงาน-พื้นที่นั่งเล่น-พื้นที่พักผ่อนพักผ่อนในมหาวิทยาลัย	50
รูปภาพที่ 35	มุมมองจุดต่างๆมายังพื้นที่ที่เลือกบริเวณดึก 2	51
รูปภาพที่ 36	แสดงแบบร่างที่ 1	52
รูปภาพที่ 37	แสดงแสดงแบบร่างที่ 2.....	53
รูปภาพที่ 38	แสดงแสดงแบบร่างที่ 3.....	54
รูปภาพที่ 39	แสดงกรวิเคราะห์พื้นที่	56
รูปภาพที่ 40	แสดงกรเชื่อมโยงของผังชั้น	56
รูปภาพที่ 41	แสดงผัง Site Plan โดยสังเขป	57
รูปภาพที่ 42	แสดงผังพื้นที่ชั้นที่ 1 โดยสังเขป	58
รูปภาพที่ 43	แสดงผังพื้นที่ชั้นที่ 2 โดยสังเขป	59
รูปภาพที่ 44	แสดงผังพื้นที่ชั้นที่ 3 โดยสังเขป	60
รูปภาพที่ 45	แสดงแบบ LAY – OUT PLAN	61
รูปภาพที่ 46	แสดงแบบ SITE PLAN	62
รูปภาพที่ 47	แสดงแบบ BASE MENT PLAN	63
รูปภาพที่ 48	แสดงแบบ GROUND FLOOR PLAN.....	64
รูปภาพที่ 49	แสดงแบบ 2ND FLOOR PLAN.....	65
รูปภาพที่ 50	แสดงแบบ 3RD FLOOR PLAN.....	66
รูปภาพที่ 51	แสดงแบบ SECTION 1 - 2	67
รูปภาพที่ 52	แสดงแบบ ELEVATION 1 – 2	68
รูปภาพที่ 53	แสดงแบบ ELEVATION 3 – 4	69
รูปภาพที่ 54	แสดงแบบทัศนียภาพด้านบนขวาของไซต์.....	70

รูปภาพที่ 55	แสดงแบบทัศนียภาพภายในบริเวณที่หนึ่งชั้นบันได	71
รูปภาพที่ 56	แสดงแบบทัศนียภาพภายในบริเวณที่หนึ่งชั้นบันได	72
รูปภาพที่ 57	แสดงแบบทัศนียภาพภายในบริเวณที่ทางเข้าจากถนนใหญ่	73
รูปภาพที่ 58	แสดงแบบหุ่นจำลอง มุมมองด้านบนของพื้นที่.....	74
รูปภาพที่ 59	แสดงแบบหุ่นจำลอง มุมมองจากลานจอดรถหน้าตึก 5 ของมหาวิทยาลัย	75
รูปภาพที่ 60	แสดงแบบหุ่นจำลอง มุมสูงบริเวณด้านหลังของพื้นที่.....	76
รูปภาพที่ 61	แสดงแบบหุ่นจำลอง มุมด้านข้างจากลานจอดรถตึก 5 ของมหาวิทยาลัย	77
รูปภาพที่ 62	แสดงแบบหุ่นจำลองผังรวม	78
รูปภาพที่ 63	แสดงแบบหุ่นจำลอง มุมมองทัศนียภาพภายใน.....	79
รูปภาพที่ 64	แสดงแบบหุ่นจำลอง บริเวณด้านหลังของพื้นที่	80
รูปภาพที่ 65	แสดงแบบหุ่นจำลอง บริเวณทางเชื่อมระหว่างอาคาร	81
รูปภาพที่ 66	แสดงแบบหุ่นจำลอง บริเวณด้านหน้าของพื้นที่	82
รูปภาพที่ 67	แสดงแบบหุ่นจำลอง มุมภายในของอาคาร.....	83
รูปภาพที่ 68	แสดงแบบหุ่นจำลอง บริเวณด้านหน้าของพื้นที่	84
รูปภาพที่ 69	แสดงแบบหุ่นจำลอง แสดงการเปิดช่องแสง	85
รูปภาพที่ 70	ความคิดเห็นของคณะกรรมการ.....	87
รูปภาพที่ 71	ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบร่างครั้งที่ 1.....	88
รูปภาพที่ 72	ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบร่างครั้งที่ 1.....	89
รูปภาพที่ 73	ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบร่างครั้งที่ 1.....	90
รูปภาพที่ 74	ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบร่างครั้งที่ 1.....	91
รูปภาพที่ 75	ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบร่างครั้งที่ 2.....	92
รูปภาพที่ 76	ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบร่างครั้งที่ 2.....	93
รูปภาพที่ 77	ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบร่างครั้งที่ 2.....	94
รูปภาพที่ 78	ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบร่างครั้งที่ 2.....	95
รูปภาพที่ 79	ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบร่างครั้งที่ 3.....	96
รูปภาพที่ 80	ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบร่างครั้งที่ 3.....	97
รูปภาพที่ 81	ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบร่างครั้งที่ 3.....	98
รูปภาพที่ 82	ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบร่างครั้งที่ 3.....	99

บทที่ 1

บทนำ

1. เหตุผลและความเป็นมา

เนื่องจากประเทศไทยกำลังจะกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์แบบ แต่ปัจจุบันผู้สูงอายุ กลายเป็นกลุ่มคนที่ถูกละเลยและถูกจำกัดอยู่แต่ในกลุ่มผู้สูงอายุด้วยกัน เนื่องจากสภาวะทางร่างกายที่เสื่อมถอยลงทำให้จำกัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะสามารถทำร่วมกับคนในวัยอื่นเพราะฉะนั้นกลุ่มผู้สูงอายุจึงกลายเป็นกลุ่มที่ถูกแยกออกมาแต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือเมื่อผู้สูงอายุอยู่ด้วยกัน มักจะเกิดความหดหู่เพราะพฤติกรรมของผู้สูงอายุนั้น มักจะพูดคุยกันถึงเรื่องอดีตที่เคยเป็นมา และผู้สูงอายุมักจะไม่มีความมุ่งหมายในชีวิตในวันข้างหน้า เพราะไม่สามารถทำกิจกรรมหลายๆแบบเดิมได้อีกแล้ว จึงทำให้ผู้สูงอายุเกิดภาวะซึมเศร้าหดหู่แล้วรู้สึกที่ตัวเองไม่มีคุณค่าเพราะไม่สามารถทำสิ่งที่เคยทำมาตลอดชีวิตได้

จึงศึกษาชุมชนที่มีการอยู่มีความหลากหลายทั้งด้าน อายุ เชื้อชาติ และ อาชีพ เพื่อให้เกิดพื้นที่พหุชุมชนที่ผู้สูงอายุ และ คนทุกวัย สามารถทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้ โดยจะเป็นพื้นที่ที่ทำให้ผู้สูงอายุไม่รู้สึกโดดเดี่ยวแล้วรู้สึกว่า กลุ่มของตัวเองนั้นถูกทอดทิ้งหรือถูกแบ่งแยกออกจากกลุ่มอื่น ๆ จะให้ผู้สูงอายุนั้น รู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่า แล้วมีความหมายในชีวิตต่อไป

ประโยชน์ในงานสถาปัตยกรรมนั้นสามารถนำ Standard ที่ค้นพบ มาประยุกต์ใช้ กับพื้นที่ใหญ่พื้นที่ชุมชนพื้นที่องค์กรต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีของคนในพื้นที่นั้นๆ และสร้างแรงบันดาลใจใหม่ๆหรือเป้าหมายชีวิตใหม่ๆ ให้กลุ่มคนทุกกลุ่ม การทำ Standard ของพื้นที่สำหรับทุกวัย เมื่อนำไปประยุกต์ใช้กับงานสถาปัตยกรรมที่หลากหลายตั้งแต่ scaleบริษัท โรงเรียน สวนสาธารณะพื้นที่สาธารณะต่าง ๆจนถึง scaleของชุมชน โดยการนำ Standard ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับพื้นที่ต่าง ๆ เกิดปฏิสัมพันธ์กันของคนในพื้นที่ และเป็น ตัวกลางให้อาคารที่เกิดขึ้น สามารถใช้ฟังก์ชันอื่น ๆ ในอาคารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์

- 2.1. ศึกษาสภาพภาพของคนในวัยต่าง ๆ (โดยเน้นผู้สูงอายุ)
- 2.2. ศึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาภาวะต่าง ๆ ทางด้านความรู้สึกนึกคิดของผู้สูงอายุ
- 2.3. ศึกษาปัจจัยที่จะทำให้คนทุกวัยสามารถทำงานร่วมกันได้
- 2.4. ศึกษาขอบเขตของกิจกรรมที่คนทุกวัยสามารถทำร่วมกันได้และเป็นที่น่าสนใจของทุกวัย (โดยคำนึงถึงสภาพภาพของผู้สูงอายุเป็นหลัก)
- 2.5. ศึกษาจิตวิทยาเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ร่วมกันของคนทุกวัยในชุมชน
- 2.6. เพื่อศึกษาการทำพื้นที่ที่คนในชุมชน ที่มีหลากหลายวัย สามารถมาทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน

3. ประโยชน์ที่มีต่องานสถาปัตยกรรม

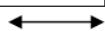
- 3.1. เป็นตัวอย่างในการสร้างพื้นที่สำหรับคนทุกวัย
- 3.2. นำไปปรับใช้กับอาคารในที่ต่าง ๆ ที่ต้องการสร้างความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่
- 3.3. เพื่อศึกษาพื้นที่ ที่เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุสร้างปฏิสัมพันธ์กับคนในวัยต่าง ๆ นอกเหนือจากคนในครอบครัว และ คนในวัยเดียวกัน

4. ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์

ศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ทั้งทางด้านจิตวิทยาและกายภาพ เพื่อศึกษาพื้นที่ที่สามารถลดช่องว่างระหว่างวัยได้โดยนำผลศึกษาด้านจิตวิทยาด้านกายภาพของแต่ละวัยมาเปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่างด้านความรู้สึกนึกคิดและด้านสภาพร่างกายของคนในแต่ละวัยเพื่อหาจุดเชื่อมโยงที่จะสามารถออกแบบพื้นที่ให้ทุกคนในพื้นที่นั้น ๆ สามารถหันหน้าเข้าหากันเพื่อเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อเกิดสถาปัตยกรรมที่ดี ที่ให้ผู้คนที่เข้ามาใช้งานรู้สึกดีและสถาปัตยกรรมที่เท่าเทียมกันทั้งทางกายภาพการทำกิจกรรมและความรู้สึก ไม่ว่าจะวัยไหน

5. แผนการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม

แผนงาน	สัปดาห์																		
	ก่อน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
program ภาคออกแบบ	←→																		
Pre-Design Analysis Concept		←→																	
Schematic design			←→																
Preliminary Design																			
Detail design																			
Presentation																			
Final jury																			
Document บทที่ 4-5																			
Final document																			
Exhibition thesis	กำหนดภายหลัง โดยนักศึกษาต้องสรุปผลงานลงบนเพลท A2 3 แผ่น ส่งพร้อมเอกสารเล่มรายงานวิทยานิพนธ์																		

ช่วงระยะเวลาดำเนินงาน

ช่วงระยะเวลาปรับปรุงแก้ไข

สัปดาห์ที่กำหนดตรวจกับคณะกรรมการร่วมตรวจวิทยานิพนธ์

สัปดาห์ที่กำหนดตรวจกับคณะกรรมการที่ปรึกษา

ตารางที่ 1 ตารางแผนการดำเนินงาน ภาคการศึกษาที่ 1 (ภาคข้อมูล)

แผนงาน	สัปดาห์																			
	ก่อน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	
program ภาคออกแบบ	←→																			
Pre-Design Analysis Concept		←→																		
Schematic design		←→																		
Preliminary Design						←→														
Detail design										←→										
Presentation																				
Final jury																				
Document บทที่ 4-5																				
Final document																				
Exhibition thesis	กำหนดภายหลัง โดยนักศึกษาต้องสรุปผลงานลงบนเพลท A2 3 แผ่น ส่งพร้อมเอกสารเล่มรายงานวิทยานิพนธ์																			

←→ ช่วงระยะเวลาดำเนินงาน
 - - - - -> ช่วงระยะเวลาปรับปรุงแก้ไข
 █ (grey) สัปดาห์กำหนดตรงกับคณะกรรมการร่วมตรวจวิทยานิพนธ์
 █ (yellow) สัปดาห์กำหนดตรงกับคณะกรรมการที่ปรึกษา

ตารางที่ 2 ตารางแผนการดำเนินงาน ภาคการศึกษาที่ 2 (ภาคออกแบบ)

6. ผลที่คาดว่าจะได้รับของการศึกษาวิทยานิพนธ์

ได้เรียนรู้การแก้ปัญหาจากการศึกษาปัญหาจากข้อเท็จจริงในหลายๆแง่มุม และนำมาคลี่คลายที่ละจุดและหาหัวใจหลักของมัน เพื่อที่จะได้วิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดที่สามารถนำมาปรับใช้ได้อย่างหลากหลาย จึงทำให้เกิดเป็นนวัตกรรมใหม่ๆที่เราคิดค้นด้วยตนเอง

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. พื้นี่สำหรับทุกวัย

เป็นพื้นที่ที่ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ของคนต่างวัยกันโดยการทำหน้าที่ เป็นตัวกลางให้คนมีพื้นที่สำหรับพูดคุยกัน โดยมีการคำนึงถึงทั้งทางด้านกายภาพและทางด้านจิตใจของผู้ใช้งาน โดยเน้นความเสมอภาคทางการใช้งาน และ ความรู้สึกของผู้ใช้งาน เป็นหลัก

1.1. กลุ่มผู้ใช้พื้นที่

คือ กลุ่มคนในชุมชนที่มีความหลากหลายของวัยตั้งแต่ เด็กอายุ 9 ปี – ผู้สูงอายุ (ที่ยังสามารถช่วยเหลือตัวเองได้) ที่มีความชอบ จุดมุ่งหมายเดียวกัน หรือ ต้องทำงานกันเป็นทีม

1.1.1. ลักษณะของพื้นที่

เป็นพื้นที่สาธารณะของทุกคนในชุมชนที่ต้องมีศักยภาพในการลดช่องว่างระหว่างวัยและช่องว่างส่วนบุคคล โดยการ ทำให้ผู้ใช้งานรู้สึกผ่อนคลายและสบายใจ และทำให้หยุดคิด เรื่องที่ตึงเครียดและไม่สบายใจ ณ ขณะหนึ่ง และ เป็นพื้นที่สำหรับให้คนในชุมชน มาทำกิจกรรมร่วมกับภาคเอกชนโดยได้รับประโยชน์

2. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

2.1. กิจกรรมทางกาย เพื่อ สูงวัยแข็งแรง

รูปแบบกิจกรรมทางกายเพื่อผู้สูงอายุ สสส (2588) แบ่งเป็น 5 ประเภทหลักๆ

1 กิจกรรมที่ผู้สูงอายุสามารถทำเป็นกิจวัตรประจำวันด้วยตัวเองที่บ้านหรือในยามว่างหลังเสร็จกิจการจากการทำงาน

2 กิจกรรมการเดินทาง

3 กิจกรรมสันทนาการ การงานอดิเรก เพื่อผ่อนคลายความเครียดทางร่างกายส่งเสริมสุขภาพจิตและสมองให้กับผู้สูงอายุ

4 กิจกรรมในรูปแบบออกกำลังกายง่ายๆ

5 กิจกรรมที่อยู่ภายใต้การดูแลของแพทย์ และ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข หรือ นักกายภาพ (สสส., 2558)

2.2. กิจกรรมยามว่างพัฒนาสุขภาพจิตและความจำในผู้สูงอายุ

แม้วัยชราจะเคลื่อนไหวร่างกายไม่สะดวก แต่ผู้สูงอายุก็ยังคงมีความชื่นชอบในเรื่องต่าง ๆ เป็นส่วนตัวและอยากทำในระหว่างวันเพื่อให้ไม่ว่างจนเกินไป ได้ทำในสิ่งที่ชอบ และเป็นการพัฒนาตนเอง กิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุในระหว่างวัน ซึ่งจะช่วยพัฒนาสุขภาพจิต และพัฒนาความจำของผู้สูงอายุ (ขจิตรัตน์ ชุนประเสริฐ) มีดังนี้

1. งานอดิเรกทั่วไป เป็นอะไรที่ทำได้ง่ายทั่วไป เช่นอ่านหนังสือ ดูหนัง ฟังเพลง
2. งานอดิเรกที่ชื่นชอบ เป็นสิ่งที่ชื่นชอบมานานหรือเคยทำในอดีตและยังชอบมาจนถึงปัจจุบัน เช่น เรียนทำอาหาร ทำขนม วาดรูป เล่นดนตรี หรือทำงานประดิษฐ์ต่าง ๆ
3. พบปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ โดยให้ผู้สูงวัยมีการนัดรวมกันตามโอกาสพิเศษต่าง ๆ และทำกิจกรรม สังสรรค์ที่สนใจเหมือนกัน หรืออาจก่อตั้งเป็นชมรมผู้สูงอายุย่อมเยอขึ้นมา เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน อยู่เป็นประจำ

2.3. บทบาทผู้สูงอายุต่อสังคม ครอบครัว ชุมชน

นักจิตวิทยาสังคมระบุว่า การปรับตัวเข้าสู่บทบาทผู้สูงอายุเป็นเรื่องยากเพราะการเปลี่ยนเข้าสู่กลุ่มผู้สูงอายุนั้นขาดการสนับสนุนหรือการเรียนรู้ถึงบทบาท ด้วยเหตุผลนี้ผู้สูงอายุที่จะอยู่ในสังคมไทย ในอีก 10 ถึง 20 ปีข้างหน้าจะต้องเป็นผู้สูงอายุที่มีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ ความรู้ความสามารถ โดยผู้สูงอายุจะต้องมีศักยภาพในชุมชนที่เข้มแข็งนั่นเอง ผู้สูงอายุนั้นเป็นบุคคลที่เพียบพร้อมไปด้วยความรู้และประสบการณ์ ผู้สูงอายุบางท่านมีทักษะวิชาชีพทางด้าน ท่านก็จะถ่ายทอดให้แก่บุตรหลาน และผู้ที่สนใจเพื่อดำรงวิชาชีพนั้นสืบไป ผู้สูงอายุนั้นมีต้องการเป็นเพียง แต่ฝ่ายรับ จากบุตรหลานหรือจากสังคมเท่านั้นอันที่จริงท่านพยายามที่จะช่วยตนเองมากที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้ แล้วแต่สภาพร่างกายจะไม่ค่อยไหวแล้วท่านก็ยินดีที่จะช่วยเหลือครอบครัวช่วยเหลือสังคมตามศักยภาพที่ท่านสามารถจะทำได้ไม่ว่าจะในด้านร่างกายแรงสติปัญญา ทักษะฝีมือคำแนะนำต่าง ๆ เท่าที่ท่านจะให้ได้ หลายคนเกษียณอายุแล้ว อาจจะมีไฟอยู่มีความรู้ ความสามารถสูง มีประสบการณ์ ซึ่งยังอาจเป็นที่ต้องการและทำประโยชน์ให้สังคมได้อยู่ สถาบันวิจัยสังคมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยศึกษาไว้ในปี 2525 พบว่าร้อยละ 60.64 ผู้สูงอายุไทยมีปัญหาทางด้านสุขภาพ ร้อยละ 14.6 ถึงกับล้มหมอนนอนเสื่อ ส่วนผู้สูงอายุที่สุขภาพดีมีร้อยละ 32.7 และร้อยละ 50.4 แม้สุขภาพไม่ค่อยดีแต่ไม่ได้ป่วยเป็นโรคอะไรเฉพาะ ซึ่งหมายความว่าผู้สูงอายุร้อยละ 80 ที่อาจแสดงบทบาทต่อสังคมครอบครัวและชุมชนได้ มีทฤษฎีเกี่ยวกับผู้สูงอายุที่กล่าวถึง บทบาททางสังคม และกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุไว้โดยสังเขปดังนี้ ทฤษฎีบทบาททางสังคมอธิบายว่า อายุเป็นเพียงองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในการกำหนดบทบาทของแต่ละบุคคล การสร้างบทบาททางสังคมของตนขึ้นมาใหม่เพื่อทดแทนบทบาทหน้าที่ที่สูญเสียไป จะสามารถช่วยเหลือผู้สูงอายุได้มาก โดยการ จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุขึ้นปรึกษาหารือที่จะช่วยเหลือสังคมได้ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้สูงอายุอยู่อย่างมีความสุขอยู่ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรีและเหมาะสม กล่าวคือ เป็นทั้งผู้ใหญ่ และ ผู้รับประโยชน์จากสังคมเสมอเหมือนสมาชิกอื่น ๆ ในสังคมผู้สูงอายุแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกันไป จึงสามารถเลือกทำงานอาสาสมัคร ได้ตามความถนัด และความสนใจของแต่ละคน

ทฤษฎีกิจกรรมทางสังคม อธิบายว่า ถ้าบุคคลใดมีกิจกรรมมากอย่าง จะสามารถปรับตัวได้มากขึ้นเท่านั้น และมีความพึงพอใจในชีวิตสูง ที่ทำให้เกิดความสุขในการดำเนินชีวิตต่อไป แนวคิดนี้กิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับผู้สูงอายุมากกว่าการลดบทบาท ทางสังคมลง และพบว่าผู้สูงอายุมีทัศนคติเกี่ยวกับตนเองในทางบวก มองโลกในแง่ดี มีความกระตือรือร้นร่วมกับกิจกรรมและบทบาทใหม่ๆ กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้ผู้สูงอายุได้พัฒนาส่วนต่างๆ ของร่างกายให้สมวัย กิจกรรมที่น่าจะจัดให้กับผู้สูงอายุ ได้แก่ งานอดิเรกต่าง ๆ งานอาสาสมัคร เป็นที่ปรึกษาให้กับหน่วยงานต่าง ๆ เมื่อเข้าสู่วัยผู้สูงอายุเวลาว่างหาได้ง่ายและมีมากกิจกรรมยามว่างไม่ว่าเป็นเพื่อนอันธพาลหรือเพื่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ หรือการให้บริการผู้อื่น จึงเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งนำความพึงพอใจมาให้ ทำให้มีชีวิตชีวา และมีความหมาย (กรมส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข)

2.4 จิตวิทยาเพื่อการทำงานในชุมชน

คุณประโยชน์ของจิตวิทยาเพื่อการทำงานในชุมชนเชิงมนุษยนิยมนี้ จะช่วยให้นักพัฒนาเข้าใจพฤติกรรมของคนในชุมชนที่มีบริบทที่แตกต่างกัน โดยนักพัฒนาจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า บุคคลในชุมชนทุกคนมีเกียรติและศักดิ์ศรี เป็นบุคคลดังครุที่มีองค์ความรู้จากประสบการณ์ที่จะถ่ายทอดแลกเปลี่ยนให้แก่กันพัฒนาให้กระบวนการเกิดการเรียนรู้และทำให้นักพัฒนาได้มีความรู้และประสบการณ์ประยุกต์ในการดำเนินชีวิตต่อไป (หนกหลัง, 2558)

2.5 ช่องว่างระหว่างวัยในองค์กรจะเชื่อมได้อย่างไร

ช่องว่างระหว่างรุ่น หรือช่องว่างระหว่างวัย มีแนวทางการแก้ไข ดังนี้ (ประคัลภ์ บัณฑิตพลึงกูร 22 สิงหาคม 2012)

1. ให้รู้ตนเองว่าตนเองอยู่ในวัยใด รวมทั้งศึกษาเพื่อนร่วมงานที่อยู่ต่างวัย ว่าเขาคิดยังไง และมีความเชื่ออย่างไรบ้าง รวมทั้งทำความเข้าใจเหตุผลเบื้องหลังลึกลับ ว่าทำไมคนแต่ละรุ่นถึงคิดแตกต่างกันออกไป เพื่อที่จะได้เข้าใจ และคุยกันรู้เรื่อง เราต้องมีสติพอที่จะรับรู้พื้นฐานแนวคิด ที่ไม่เหมือนกัน แม้คิดอย่างนี้ ก็น่าจะเกิดความเข้าใจกันได้มากขึ้น และสามารถลดปัญหาความขัดแย้งรุนแรงลงไปได้บ้าง
 2. เปิดใจให้กว้าง เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมากถ้าจะทำงานด้วยกันได้อย่างที่ทราบทุกคนจะต้องยึดคตินี้ไว้ในใจเสมอ เมื่อเราเปิดใจกว้าง แล้วมุ่งเน้นไปที่เป้าหมายผลสำเร็จของงานแล้ว ไม่ว่าใครจะทำงานยังไง ก็ไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป เพราะเราเปิดใจและทำงานโดยเน้นไปที่เป้าหมายและผลสำเร็จเป็นสำคัญ
 3. มุ่งเน้นไปที่เป้าหมายเดียวกันในการทำงาน สิ่งที่มีร่วมกันก็คือ เป้าหมายในการทำงาน จะต้องทำความเข้าใจเป้าหมายของงานที่อยากจะทำให้บรรลุ ว่าผลลัพธ์ของงานที่ต้องการนั้นเป็นอย่างไรภาพความสำเร็จอย่างไร และมุ่งเน้นไปที่เป้าหมายผลสำเร็จของงาน
 4. เชื่อมั่นในความแตกต่าง ทุกคนจะต้องมีความเชื่อมั่นและมีทัศนคติที่ดีต่อความแตกต่างที่เกิดขึ้น เชื่อว่าการมองต่างกันั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าเราสามารถหาจุดตรงกลางได้ก็จะยิ่งทำให้ความสำเร็จของงานนั้นมีมากขึ้นไปอีก ซึ่งอาจจะทำได้ โดยการพยายามมองหาสิ่งที่สนใจเหมือนกัน โดยส่วนใหญ่ก็จะเป็นงานอดิเรกต่าง ๆ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีความสนใจร่วมกัน ซึ่งจะทำให้ เกิดความเข้าใจกันมากขึ้นเมื่อความสัมพันธ์เริ่มดี การทำงานก็จะเริ่มดีขึ้น
- การที่คนต่างวัยจะสามารถ อยู่ในพื้นที่เดียวกันได้ ต้องมีแรงจูงใจ และความเข้าใจ โดยอาจมีจุดเชื่อมโยง จากความชอบ ความสนใจ และมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ซึ่งสิ่งพวกนี้ จะทำให้ช่องว่างระหว่างวัยลดลง

2.6 ปัจจัยจูงใจความมีจิตอาสาในกิจกรรมสาธารณะสุขในชุมชน

- คน 70% ให้คำร่วมมือย่างดี
- เกิดการร่วมมือกันให้งานบรรลุเป้าหมาย
- คนยอมทำเพราะทำให้รู้สึกว่ามีค่า
- เพื่อให้ผู้อื่นยอมรับตนเอง

(มหาวิทยาลัยบูรพา, 2557)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของค่าเฉลี่ยเทียบกับคะแนนเต็มของปัจจัย
การจูงใจ

ปัจจัยการจูงใจ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	ร้อยละเมื่อเทียบกับคะแนนเต็ม	S.D.
1. ความรับผิดชอบ	25	19.87	79.5	2.48
2. การยอมรับนับถือ	25	19.73	78.9	2.63
3. ลักษณะงานอาสา	25	19.62	78.5	2.34
4. ความก้าวหน้าในงาน	25	19.46	77.8	2.59
5. ความสำเร็จของงาน	25	18.93	75.7	2.46
รวม	25	19.52	78.0	2.50

ตารางที่ 4 ร้อยละของผู้นำชุมชน

ปัจจัยการจูงใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ร้อยละ (%)	ร้อยละ (%)	ร้อยละ (%)	ร้อยละ (%)	ร้อยละ (%)
ด้านความรับผิดชอบ					
1. ช่วยงานอาสาเต็มกำลัง	0	83.1	15.8	1.1	0
2. กระตือรือร้นทำงานอาสา	0	83.1	15.8	1.1	0
3. ตรงต่อเวลา	0	77.7	21.7	0.6	0
ด้านการยอมรับนับถือ					
1. มีส่วนช่วยให้งานอาสาสำเร็จ	0	81.4	18.3	0.3	0
2. มีความสามารถในการทำงานอาสา	0	78.9	20.6	0.6	0
3. ถูกขอคำปรึกษาเรื่องงานอาสา	0	74.9	23.7	1.4	0
ด้านลักษณะงานอาสา					
1. งานอาสาทำให้ภาคภูมิใจ	0	81.7	17.5	0.8	0
2. งานอาสาเป็นงานที่มีค่า	0	80.6	18.6	0.8	0
2. เบนทบวกรษเตนงนยเส	0	76.6	23.1	0.3	0
3. ได้รับรางวัลจากการทำงานอาสา	0	75.5	23.9	0.6	0
ด้านความสำเร็จของงาน					
1. มุ่งมั่นทำงานอาสา	0	82.0	16.1	2.0	0
2. ปฏิบัติงานอาสาทันเวลา	0	81.4	18.0	0.6	0
3. ภูมิใจเมื่อทำงานอาสาสำเร็จ	0	78.9	19.4	1.7	0

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้นำชุมชนจำแนกตามระดับความมีจิตอาสา

	จำนวน	ร้อยละ
มาก	202	56.9
ปานกลาง	117	33.0
น้อย	36	10.1
รวม	355	100.0

หมายเหตุ คะแนนเต็ม 120 ค่าเฉลี่ย = 95.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 9.71 ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจาก

ตารางที่ 6 ร้อยละของผู้นำชุมชนจำแนกตามความมีจิตอาสา รายข้อ (n = 355)

ความมีจิตอาสา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ร้อยละ (%)	ร้อยละ (%)	ร้อยละ (%)	ร้อยละ (%)	ร้อยละ (%)
1.บริจาคเงินช่วยเหลือผู้ป่วย	0	85.9	13.5	0.6	0
2.เสนอกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ	0	85.9	13.8	0.3	0
3.หาความรู้เรื่องสุขภาพเพื่อช่วยผู้อื่น	0	85.1	14.4	0.6	0
4.เชิญชวนให้ผู้อื่นทำกิจกรรมเพื่อสังคม	0	84.5	15.5	0.0	0
5.บริจาคสิ่งของทุกครั้งที่มีโอกาส	0	83.7	16.1	0.3	0
6.ให้กำลังใจผู้มีปัญหาสุขภาพ	0	83.7	16.1	0.3	0
7.สร้างจิตสำนึกต่อการมีสุขภาพดี	0	83.1	15.5	1.4	0
8.ณรงค์ให้ตระหนักถึงปัญหาสุขภาพ	0	82.8	16.3	0.8	0
9.พัฒนาสุขภาพประชาชน	0	82.8	17.2	0.0	0
10.ให้คำแนะนำแก้ไขปัญหาสุขภาพ	0	82.0	18.0	0.0	0
11.จิตอาสาด้านสุขภาพมีความสำคัญ	0	82.0	17.7	0.3	0
12.หาแนวทางเหมาะสมแก้ปัญหาสุขภาพ	0	81.4	18.3	0.3	0
13.กระจายข่าวหรือความรู้สุขภาพในชุมชน	0	81.1	18.0	0.8	0
14.แบ่งอุปกรณ์ออกกำลังกายให้ผู้อื่น	0	80.8	19.2	0.0	0
15.ให้บริการหรือช่วยเหลือผู้มีปัญหาสุขภาพ	0	79.7	19.2	1.1	0
16.พูดโน้มน้าวให้ผู้อื่นออกกำลังกาย	0	79.4	20.0	0.6	0
17.ทำงานเพื่อส่วนรวมแม้เสียเวลา	0	79.2	19.7	1.1	0
18.มีส่วนสาธารณะหรือลานออกกำลังกาย	0	78.3	21.4	0.3	0
19.แก้ไขปัญหาสุขภาพ	0	78.0	20.8	1.1	0
20.สละเวลาให้ความรู้ด้านสุขภาพ	0	77.7	21.1	1.1	0
21.เป็นแกนนำสุขภาพ	0	76.1	22.5	1.4	0
22.ทำงานเพื่อส่วนรวม	0	75.8	23.4	0.8	0

2.7 การศึกษาการออกแบบพื้นที่ทำงานในสำนักงาน

2.7.1 การออกแบบออฟฟิศ ของ Microsoft และ IBM(Steve Lohr Oct. 6, 2017)

ในบทความดังกล่าว STEVE LOHR ได้พยายามค้นหาอุปสรรคที่ร่วมกันของออฟฟิศที่ออกแบบโดยอาศัยแนวคิดใหม่นี้ โดยสอบถามผู้บริหารองค์กรด้านไอทีชั้นนำของโลก และพบว่าการออกแบบพื้นที่ที่ทำงานตามแนวคิดใหม่นี้ จะเน้นการสร้างพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ผู้ใช้พื้นที่ใช้งานได้หลากหลาย ไม่ได้จำกัดว่าพื้นที่เหล่านั้นจะมอบความเป็นส่วนตัว หรือบรรยากาศแบบเปิดแก่พนักงานอย่างเดียวเท่านั้น

พูดอีกแบบก็คือ พนักงานสามารถเลือกได้ว่า จะทำงานด้วยบรรยากาศแบบไหนก็ได้ STEVE LOHR ได้ยกตัวอย่างการออกแบบพื้นที่ของบริษัท Microsoft และพบว่า เหตุผลสำคัญที่ผู้บริหารหันมาออกแบบตามแนวคิดดังกล่าว คือ ความต้องการอยากให้สมาชิกในองค์กรร่วมมือกันมากขึ้น

ตลอดหลายสิบปีที่ผ่านมา Microsoft เคยเชื่อว่า การขังเหล่าวิศวกรไว้ในออฟฟิศเสียๆ จะทำให้เกิดความเป็นส่วนตัวและสามารถตั้งใจเขียน 'โค้ดคอมพิวเตอร์' ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แต่ก็นั่นแหละครับ การใช้วิธีนี้ดูจะไม่ค่อยเวิร์คเสียเท่าไร ภายหลังจากปี 2010 บริษัทจึงได้ทดลองออกแบบออฟฟิศในรูปแบบใหม่ดู โดยสำหรับการออกแบบออฟฟิศแบบใหม่นี้ พื้นที่จะถูกจัดวางไม่ให้มีแผงกั้น โต๊ะทำงานถูกวางในลักษณะใกล้ชิดกันมากขึ้น ทำให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่พนักงานจะต้องใช้งานร่วมกัน ทางบริษัทเรียกพื้นที่ทำงานลักษณะนี้ว่า 'พื้นที่เน้นการสร้างทีม' (team-based space) เพราะเป้าประสงค์ของมันต้องการให้วิศวกรจำนวน 16-24 คนได้ทำงานร่วมกันผลปรากฏว่า วิศวกรได้ใช้งานพื้นที่แบบใหม่นี้ไปได้สักระยะหนึ่ง ก็เกิดปัญหาขึ้น นั่นคือ วิศวกรรู้สึกวุ่นวาย พื้นที่ที่เปิดโล่งมากเกินไป ทำให้พวกเขา รู้สึกเสียงดังและถูกรบกวนตลอดเวลา

จนทำให้สมาธิในการทำงานถดถอยถึงขีดสุด สุดท้าย วิศวกรแต่ละคนจึงเลือกใส่หูฟังและนั่งทำงานของตนต่อไป อย่างโดดเดี่ยวกลายเป็นว่า ผลกระทบด้านลบของการเปิดพื้นที่แบบเต็มๆ ทำให้สมาชิกในองค์กรสื่อสารและร่วมแรงร่วมใจกันน้อยลง อย่างไรก็ตาม Microsoft ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าวและปรับปรุงพื้นที่ที่ทำงานของตน โดยการสอดแทรกพื้นที่ส่วนตัวไปมากขึ้น และกำหนดให้พื้นที่ที่ใช้งานร่วมกันมีผู้ใช้งานไม่เกิน 12 คน STEVE LOHR ยังได้เล่าถึงตัวอย่างการออกแบบพื้นที่ทำงานแบบใหม่ของ IBM อีกด้วย เขาเล่าว่า ในปี 2014 บริษัทใช้เงินจำนวน 380 เหรียญสหรัฐฯ สำหรับการปรับปรุงพื้นที่ทำงาน (work space) ซึ่งแนวคิดของการออกแบบพื้นที่จะเน้นการผสมผสานการออกแบบที่ทำงานแบบปิดและแบบเปิดเข้าไว้ด้วยกัน

บริษัทได้ปรับปรุงโดยการเปิดพื้นที่ให้กว้างขึ้น เพิ่มกำแพง whiteboard งดการกั้นห้องออฟฟิศส่วนบุคคล ใส่วีโต้ที่สามารถใช้งานได้ทั้งยืนและนั่ง รวมถึงติดตั้งห้องทำงานลักษณะคล้ายตู้โทรศัพท์ พื้นที่เปิดกว้างที่มีอากาศถ่ายเทและมีแสงในการทำงานมากพอ ทำให้ทุกคนทำงานในสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพ และเปิดโอกาสให้แต่ละคนเจอหน้ากัน ส่วนกำแพง whiteboard ก็ช่วยทำให้สมาชิกองค์กรสามารถปรึกษาหารือกันได้ง่ายขึ้น ส่วนการใส่ออฟฟิศส่วนบุคคลก็ช่วยป้องกันไม่ให้พนักงานที่เป็นพวกเก็บตัวกลับไปอยู่ในโลกส่วนตัว ในขณะที่เก้าอี้ซึ่งมีฟังก์ชันหลากหลายก็เอื้อให้พนักงานมีการขยับร่างกายอย่างต่อเนื่อง และสำหรับพนักงานที่ต้องการพื้นที่ส่วนตัวหรือสมาธิในการทำงาน ห้องทำงานรูปคล้ายตู้โทรศัพท์ก็ตอบโจทย์ได้เป็นอย่างดี

หลังจากที่ IBM ปรับปรุงที่ทำงาน บรรยากาศการทำงานของบริษัทโดยรวมก็ดีขึ้น การออกแบบพื้นที่ทำงานแบบนี้ ทำให้พนักงานสามารถใช้พื้นที่ได้หลากหลาย ไม่ว่าจะใช้เพื่อ ปฏิสังสรรค์กับเพื่อร่วมงานคนอื่นๆ ในพื้นที่ส่วนกลาง หรือใช้เพื่อสร้างสมาธิสำหรับการวิเคราะห์ปัญหาอันแสนยาก ในห้องรูปตู้โทรศัพท์ที่จัดไว้ให้ต่างหาก

นอกจากนี้ ระหว่างที่พนักงานกำลังเปลี่ยนโหมดการใช้งานของออฟฟิศ เช่น การเดินของพนักงานจากพื้นที่ส่วนกลาง ไปยังห้องรูปโทรศัพท์ พนักงานยังมีโอกาสได้เคลื่อนที่ในที่ทำงานของตนมากขึ้น นั่นหมายความว่า สมาชิกข้ามแผนก จะมีโอกาสพบปะและทำกิจกรรมร่วมกันมากขึ้น

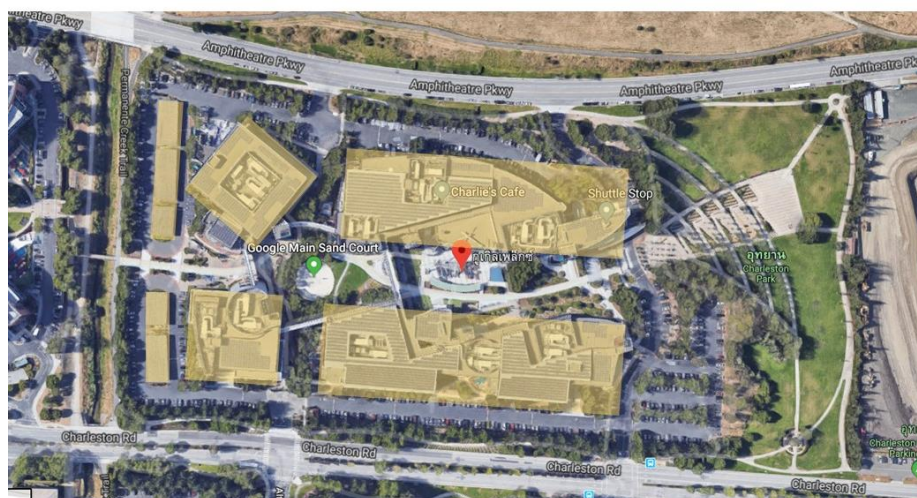
คุณประโยชน์นี้ส่งผลให้พนักงานสื่อสารและมีความไว้วางใจกันมากขึ้นเรื่อยๆ ผลสุดท้ายที่จะได้รับก็คือ ความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน ซึ่งผลทางอ้อมที่องค์กรจะได้รับตามมาก็คือ พนักงานอยากมาทำงานที่ออฟฟิศมากกว่า นั่งอยู่บ้านเฉยๆ

Case study

บริบทและผัง

■	กลุ่มอาคาร	40%
■	ทางสัญจร	30%
■	พื้นที่สีเขียว	30%

รูปภาพที่ 1 บรรยากาศภายนอก

(unlockmen, 2016)

2.7.2 วิเคราะห์ออฟฟิศ GOOGLE

googleมีการจัดการพื้นที่ว่าง ต่อตัวอาคารค่อนข้างมากโดยมีการนำพื้นที่กลางแจ้งมาจัดเป็นพื้นที่สำหรับให้พนักงาน สามารถนั่งทำงาน และทำกิจกรรมอื่นๆ โดยไม่จำเป็นจะต้องอยู่แต่ในออฟฟิศ

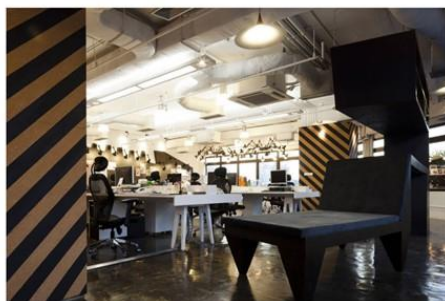
ศึกษามรรยาภาคในออฟฟิต

ออฟฟิศ JobThai

Pallotta Teamworks

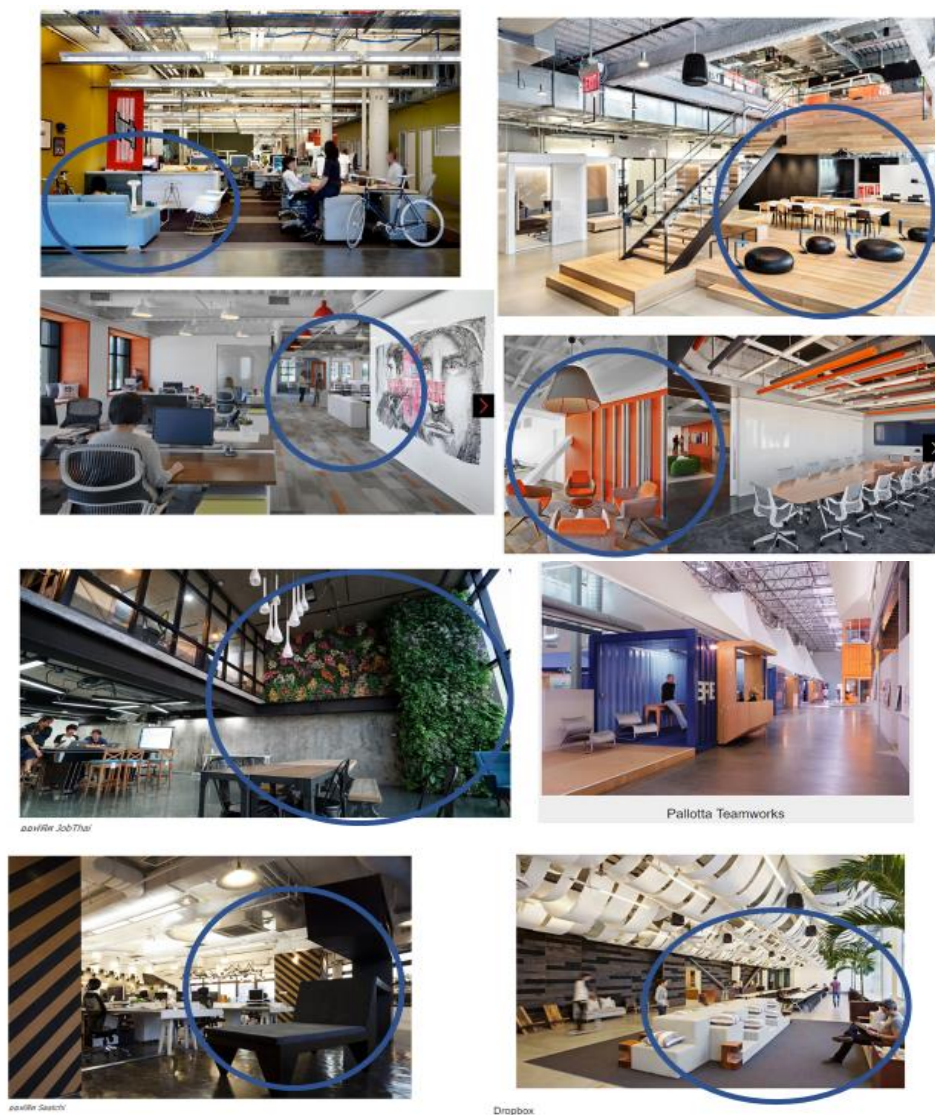
ออฟฟิศ Saatchi

Dropbox

รูปภาพที่ 2 มรรยาภาคภายใน
(unlockmen, 2016)

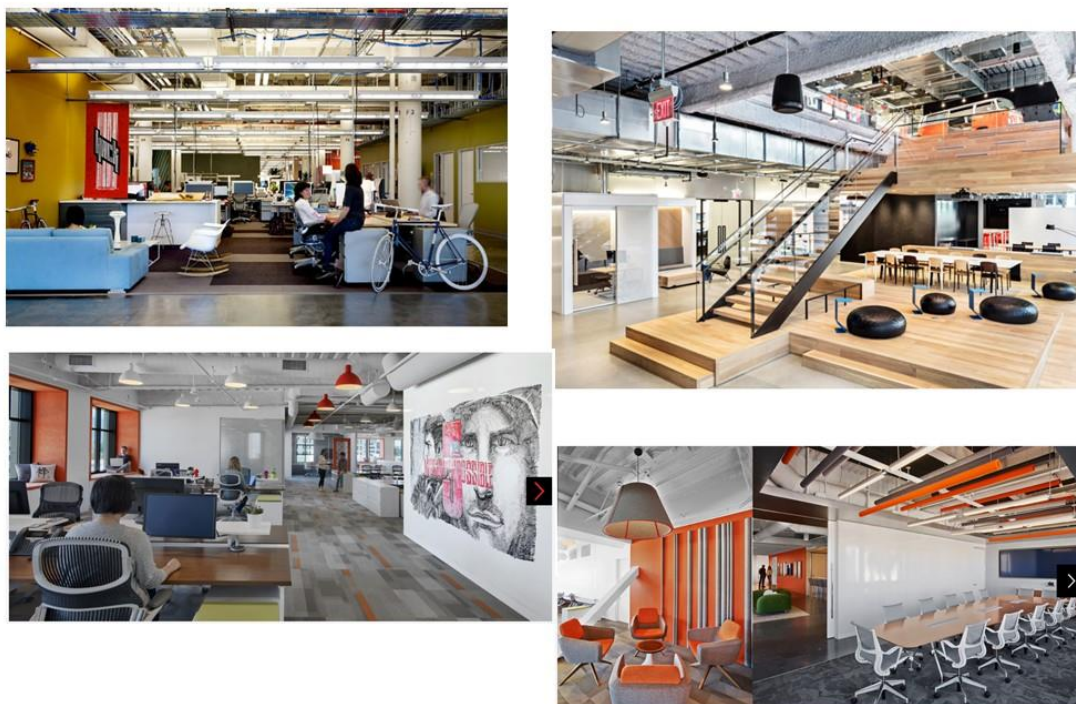
2.7.3 การวิเคราะห์ข้อมูลการทำงาน

รูปภาพที่ 3 แสดงพื้นที่ที่น่าสนใจ

(unlockmen, 2016)

การวิเคราะห์พื้นที่โดดเด่นสังเกตการออกแบบพื้นที่ การวางผัง การใช้สี เพื่อนำไปสู่การสร้างพื้นที่ให้คนรู้สึกผ่อนคลาย

รูปภาพที่ 4 บรรยากาศภายใน
(unlockmen, 2016)

ศึกษาและหาความแตกต่างเกี่ยวกับรูปแบบการจัดพื้นที่ของออฟฟิศที่ มีการยอมรับว่าพนักงานรู้สึกดีเมื่อทำงาน ทำให้พบว่าพื้นที่ทำงานหรือทำกิจกรรมที่ดีต้องมียุคประกอบดังนี้

1. แผนผังแบบเปิดโล่ง

ออฟฟิศแบบเก่านั้นเป็นบล็อกเหลี่ยมๆ และเป็นพื้นที่สำนักงานที่พนักงานไม่ได้มองเห็นกันและกันเลย การออกแบบที่แบ่งแยกนี้ไม่ได้ส่งเสริมการร่วมมือกันและปิดกั้นความคิดสร้างสรรค์ สิ่งที่ดีเกี่ยวกับการมีแผนผังออฟฟิศแบบเปิดนั้นคือความคิดต่างๆ สามารถคิดได้อย่างสิ้นไหลอย่างเป็นอิสระ เนื่องจากการทำงานร่วมมือกันมากขึ้น ประสิทธิภาพก็จะถูกกระตุ้นออกมา หากคุณมีทีมกราฟฟิคดีไซน์ที่ทำงานกับเว็บไซต์ พื้นที่ทำงานร่วมกันที่เป็นออฟฟิศแบบเปิดนั้นเป็นการจัดที่ทำงานที่เหมาะสมสำหรับพวกเขาเลย

2. พื้นที่ผ่อนคลาย

ถึงแม้ว่าออฟฟิศของคุณจะมีแผนผังแบบเปิดแต่มันยังมีช่วงเวลาที่คุณต้องการเวลาที่ไม่ต้องอยู่ที่โต๊ะทำงานของพวกเขา หากคุณต้องการอะไรแบบนี้ สิ่งที่ดีที่สุดคือการสร้างพื้นที่ผ่อนคลายที่พนักงานสามารถมานั่งกินขนมหรือดื่มกาแฟได้ พื้นที่เหล่านี้ควรเป็นที่นั่งแบบสะดวกสบายและส่งเสริมให้เกิดการสนทนากัน

3. อุปกรณ์สำนักงานที่น่าเชื่อถือและเฟอร์นิเจอร์ที่มีคุณภาพดี

ถูกต้องเลยดีไซน์ของพื้นที่สำนักงานที่เยี่ยมมันไม่เพียงแต่ดูสวยอย่างเดียวเท่านั้นแต่มันควรใช้งานได้จริง 100% เช่นกัน มองหาเฟอร์นิเจอร์ที่มีคุณภาพดี – ควรตระหนักถึงการยศาสตร์ (ergonomics) เมื่อจะทำการซื้อเก้าอี้และโต๊ะต่าง ๆ ออฟฟิศนั้นควรจะได้รับ การติดตั้งจากอุปกรณ์ที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้ซึ่งสามารถใช้งานได้กับการทำงานในแต่ละวันได้

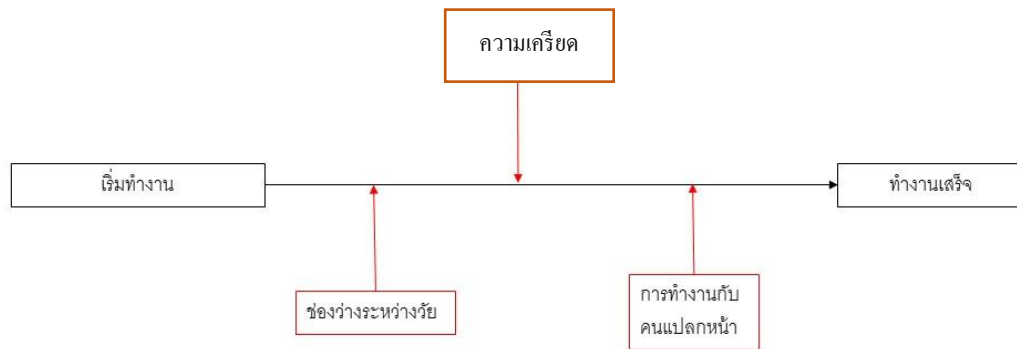
4. แสง

เมื่อทำการออกแบบออฟฟิศ จงใช้แสงธรรมชาติให้ได้มากที่สุดเท่าที่คุณจะสามารถทำได้ตาของมนุษย์นั้นถูกออกแบบมาเพื่อทำงานกับการเปลี่ยนระดับของแสงอาทิตย์ ดังนั้นจงทำให้แน่ใจว่าแสงธรรมชาตินั้นเข้าถึงพื้นที่ทำงานของคุณ นอกจากนี้มันยังช่วยลดความเหนื่อยล้าของดวงตาและอาการปวดหัวได้อีกด้วย เมื่อเปรียบเทียบกับแสงไฟจากในห้อง

5. สุขทฤษฎีศาสตร์

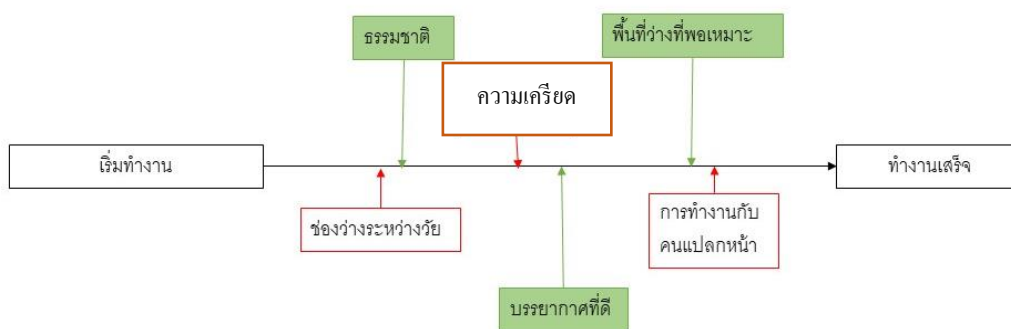
มีสี่บางสิ่งที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานได้การที่จะหยุดความน่าเบื่อในออฟฟิศ คุณควรใช้ศิลปะ รูปปั้นหรือต้นไม้ นอกเหนือจากสุนทรีศาสตร์แล้ว สำนักงานควรมีการระบายอากาศที่เหมาะสม อุณหภูมิที่ควบคุมได้ และพื้นที่มากมายสำหรับการเคลื่อนย้ายเพราะการมาที่ทำงานไม่ใช่มาเพื่อทำงานอย่างเดียวนั่น แต่ยังสามารถทำกิจกรรมอื่นๆ อีกด้วย

2.7.4 การวิเคราะห์การออกแบบ office

รูปภาพที่ 5 ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน

2.7.4.1 กราฟฟิกแสดงสิ่งที่เกิดขึ้นในการทำงานตั้งแต่ เริ่ม-สำเร็จ

รูปภาพที่ 6 สิ่งที่ช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน

เริ่มศึกษาจาก Case Study ของบริษัทที่เป็นที่ยอมรับ ว่ามีการจัดสรรพื้นที่ในการทำงาน ต่อส่วนพื้นที่พักผ่อนที่ดี และเลือกบริษัทที่มีรูปแบบการทำงานกันแบบทีมเวิร์ค และบริษัทที่ พนักงานรู้สึกมีความสุขและรู้สึกดีกับการเข้ามาทำงาน

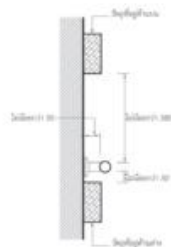
จึงสังเกตพื้นที่ที่มีความหลากหลายด้านวัยของผู้ให้งานโดยเริ่มวิเคราะห์จากพื้นที่ออฟฟิตเพราะพบว่าในหลายๆบริษัทประสบปัญหา ช่องว่างระหว่างวัย จึงเริ่มศึกษา การแก้ปัญหาของออฟฟิตที่มีความหลากหลายของวัย เพื่อจะหาแนวทางการนำไปทำเป็น Standard ของการออกแบบสำหรับทุกวัยโดยเบื้องต้นพบว่าหลายๆที่ มีการสร้างพื้นที่เพื่อให้พนักงานได้ผ่อนคลาย แต่ผลที่ได้คือพื้นที่นี้ทำให้พนักงานมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากขึ้น

2.7.4. การวิเคราะห์พื้นที่ทำงาน

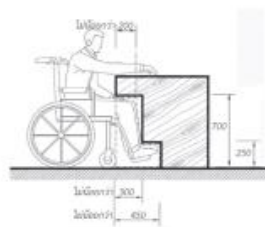
2.7.4.1 สิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ

พื้นฐานความต้องการ

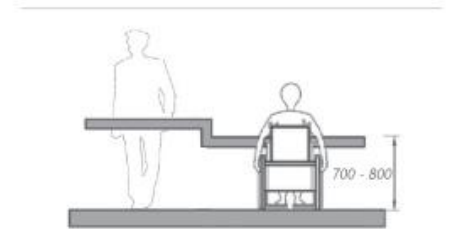
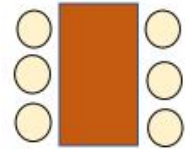
ความปลอดภัย

ความสะดวก

ความเหมาะสม

รูปภาพที่ 7 แสดงการใช้พื้นที่ของคนพิการ
(slideshare, 2017)

ความต้องการพื้นฐานของผู้สูงอายุ มีการเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์ต่างๆรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้ดูกลมกลืนกับการใช้งานของคนปกติทำให้ผู้สูงอายุและคนในวัยอื่นๆ ได้ใช้งานร่วมกันอย่างไม่มีข้อแตกต่างด้านความรู้สึกของการใช้งาน

2.7.4.2 แสงที่เหมาะสมกับพื้นที่

แสง

แสงธรรมชาติ (Natural Light)

แสงสว่างกระจาย (Omni Light)

แสงเน้นใช้งาน (Functional Light)

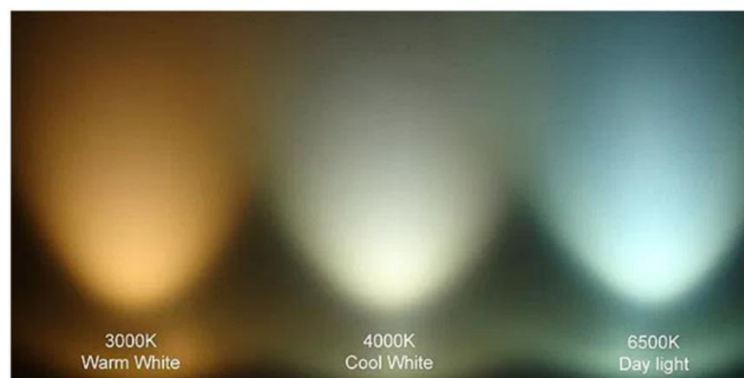

รูปภาพที่ 8 แสงที่เหมาะสมกับการใช้พื้นที่

(Dsignsomething, 2018)

แสง

ความสว่างที่ควรใช้ในห้องทำงาน ควรใช้ความสว่างประมาณ 400 – 600 ลักซ์ เพื่อการมองเห็นที่ชัดเจนในการทำงาน ถ้าใช้ความสว่างน้อยหรือมากไปกว่านี้ จะทำให้ไม่สบายตาและยังไม่ได้ต่อสายตาในการทำงานอีกด้วย

หลอดไฟสี Cool White คือสีที่ควรใช้ในห้องทำงาน ผู้ใช้งานจะรู้สึกสบายตา และไม่ต้องเพ่งตาเหมือนสี Warm White

รูปภาพที่ 9 หลอดไฟที่เหมาะสมกับการใช้พื้นที่

(Dsignsomething, 2018)

2.7.4.3 โทนสีที่เหมาะสมกับพื้นที่

สี/COLOR

1. สีโทนเย็น (Cool Colors)

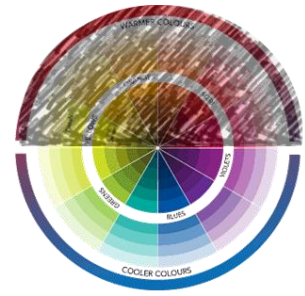
ซึ่งสีโทนเย็นจะให้ความรู้สึกที่เย็นตา ผ่อนคลาย สดชื่น แต่ถ้าหากเป็นการทำงานที่ต้องใช้สมาธิสูง ควรเลือกสีที่ให้ความสุขสบาย สามารถพักสายตาได้ และไม่จัดจ้าน หรือสีสันทึกลดค่าความสว่าง

2. สีกลาง (Neutral Colors)

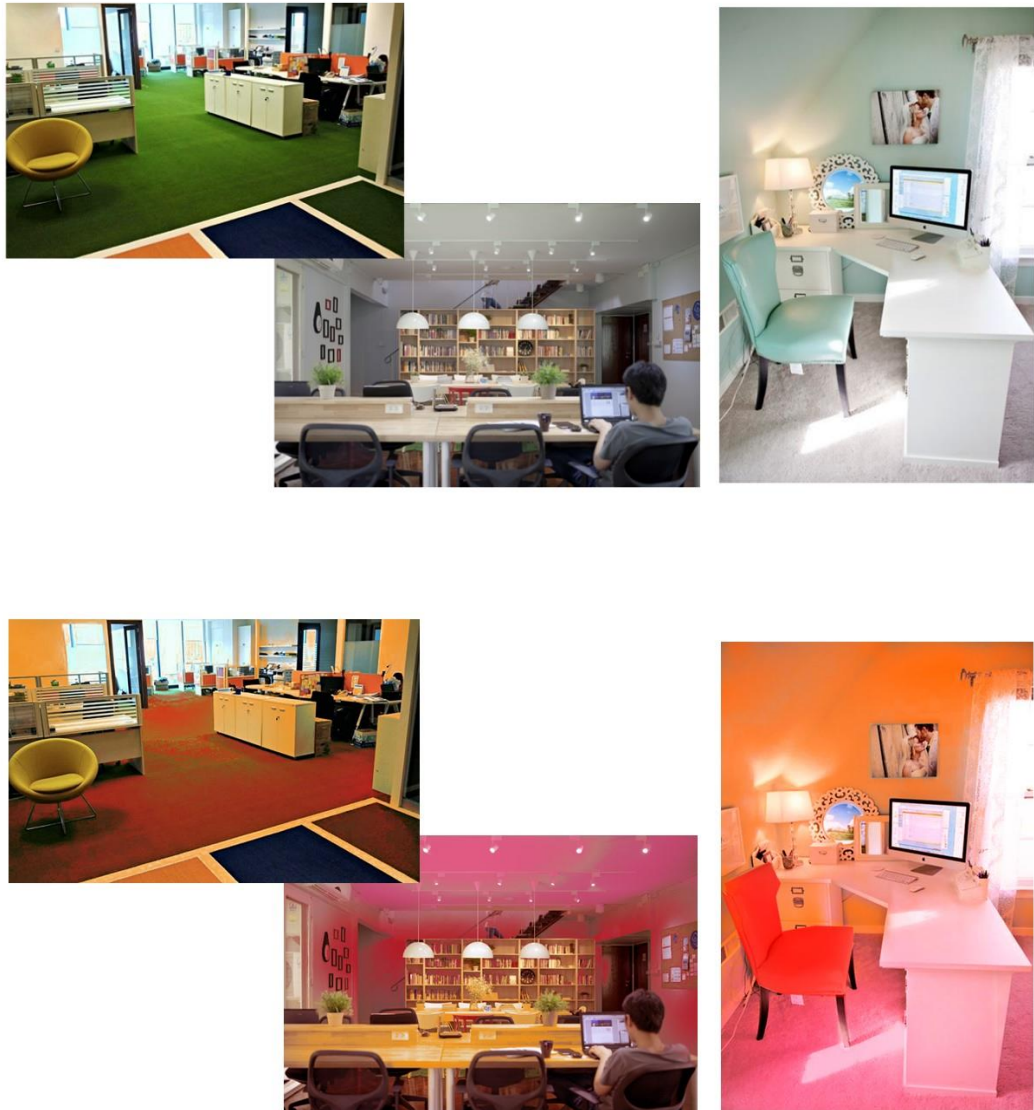
คือสีที่ไม่ได้อยู่ในโทนเย็นหรือโทนร้อน อาทิ สีขาว เทา ดำ น้ำตาล เบจ ครีม ให้ความรู้สึกเรียบง่าย สะอาดตา แต่ไม่ควรใช้สีเดียวกันทั้งห้อง เพราะจะทำให้รู้สึกอึดอัดคับแคบ ควรใช้ร่วมกับสีอื่นๆ ด้วย และยังสามารถนำไปจับคู่กับสีอื่นๆ ได้ทุกโทนสี

3. สีพาสเทล (Pastel Colors)

คือสีต่างๆ ที่ถูกนำมาผสมสีขาว เพื่อลดความเข้มและความสดของสีลง เช่น สีชมพูอ่อน สีม่วงอ่อน สีเขียวมินท์ จึงให้ความรู้สึกนุ่มนวล อ่อนโยน และทำให้เกิดความผ่อนคลาย ลดภาวะความตึงเครียดในการทำงานได้เป็นอย่างดี

รูปภาพที่ 10 สีที่เหมาะสมกับใช้พื้นที่
(naibann, 2018)

รูปภาพที่ 11 การใช้โทนสีที่ดีแบบต่างๆ

(siamzone, 2018)

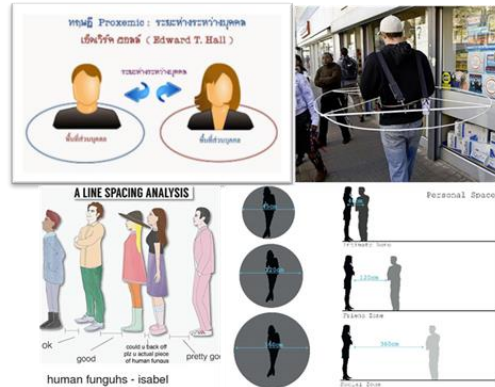
เป็นการแสดงภาพเปรียบเทียบโทนสี ที่มีผลต่อความรู้สึก ของผู้ใช้งานรูปแรกเป็นห้องที่มีการใช้สีตามทฤษฎีสี ตามที่กล่าวด้านบน จะเป็นที่ว่าโทนสีตามทฤษฎีสี ที่ให้ดูสบายตา ดูห้องกว้างแล้วดูไม่อึดอัดรูปที่สองเป็นรูป ที่ถูกย้อมสีเป็นที่โทนตรงข้ามจะสังเกตเห็นว่า ให้ความรู้สึกปวดตาแล้วอึดอัดทำให้ไม่เหมาะแก่การนำมาใช้งาน

2.8 ปัญหาในการใช้พื้นที่ร่วมกัน

Generation Gap

Personal Space

รูปภาพที่ 12 ปัญหาของว่างระหว่างวัย และ ปัญหาพื้นที่ส่วนบุคคล

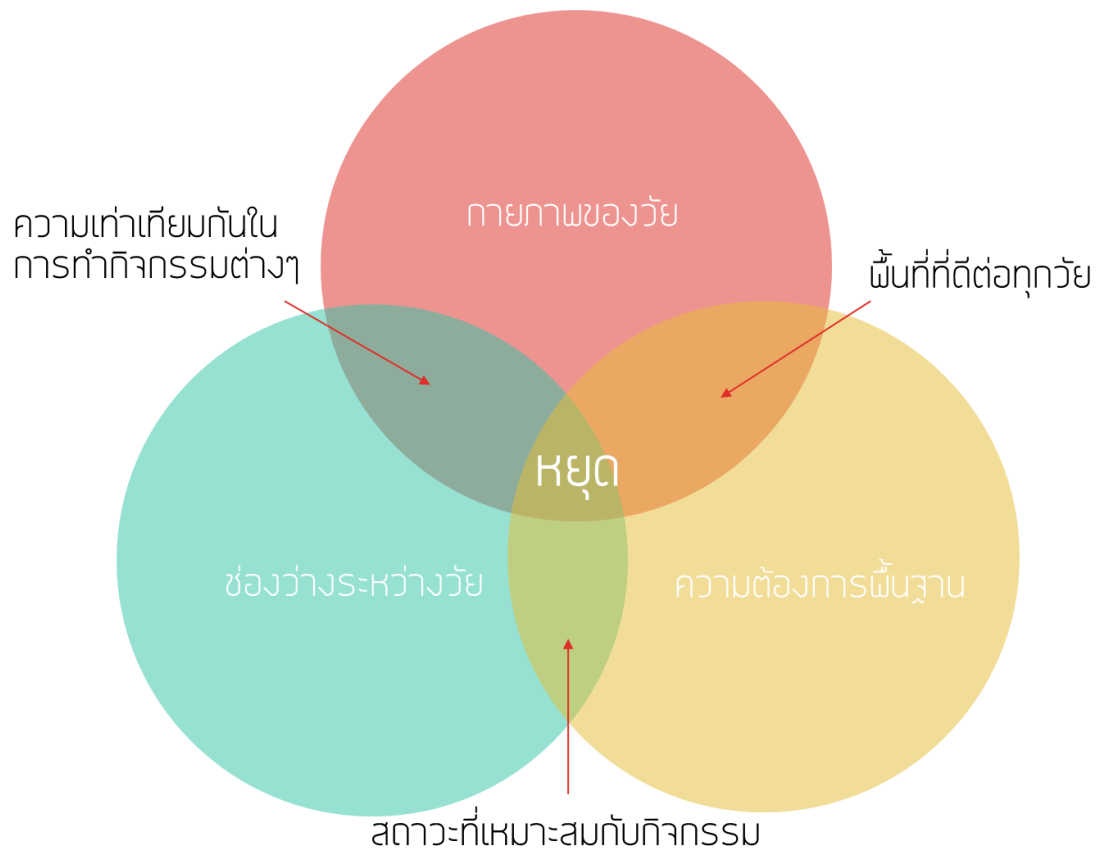
(personal scope, 2016)

ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ช่องว่างระหว่างบุคคล และช่องว่างระหว่างวัย จำทำให้เกิดการแยกเป็นกลุ่มๆในสังคมของเรา ผลที่ตามมาคือ กลุ่มผู้สูงอายุไม่สามารถ ทำกิจกรรมร่วมกับ กลุ่มอื่นๆ ได้ เนื่องจากผู้สูงอายุมีศักยภาพทางร่างกายไม่เท่าวัยอื่น และ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ประสบปัญหาทางด้านจิตใจ เพราะรู้สึกว่ตนเอง หมดคุณค่า และไม่สามารถทำสิ่งต่างๆได้เหมือนเมื่อก่อน จึงเกิดสภาวะเครียดและซึมเศร้า เกิดการปิดกั้นตัวเองจากคนอื่น งานอาสา ศึกษากิจกรรมจิตอาสา เพราะจากบทวิจัยข้างต้นที่ให้พบว่ากิจกรรมจิตอาสา มีผลทำให้คนมีจุดมุ่งหมายที่จะทำเพื่อ บุคคลที่ 3 คือผู้ที่ด้อยกว่า หรือเพื่อสาธารณะ ทำให้คนยอมร่วมมือร่วมใจกันเพื่อให้บรรลุ เป้าหมาย และเพื่อ เมื่องานสำเร็จ จะได้รับการยกย่องคำชม และเป็นที่ยอมรับในกลุ่ม หรือ ในสังคม จึงทำให้เกิดเป็นเป้าหมายชีวิต

วิธีการศึกษาคือ ศึกษาจาก Case Study หรือศึกษาจากพื้นที่ที่ทำให้เกิด ความปฏิสัมพันธ์กัน หรือพื้นที่ที่ลดช่องว่างระหว่างวัย หรือพื้นที่ที่ลดความขัดแย้งระหว่างวัย

การนำมาใช้กับงานสถาปัตยกรรม คือการสร้าง Standard ของพื้นที่สำหรับคนทุกวัย เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้กับฟังก์ชันที่หลากหลาย อาคารที่หลากหลายประเภท หรือพื้นที่ที่ต้องการ การทำงานแบบเป็นทีมหรือเป็นกลุ่มและ Case Study ของอาคารสาธารณะเพื่อชุมชน โดยโครงการมีส่วนช่วยทำให้บริบทของชุมชน และคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

2. แนวคิดในการแก้ปัญหาระหว่างวัย

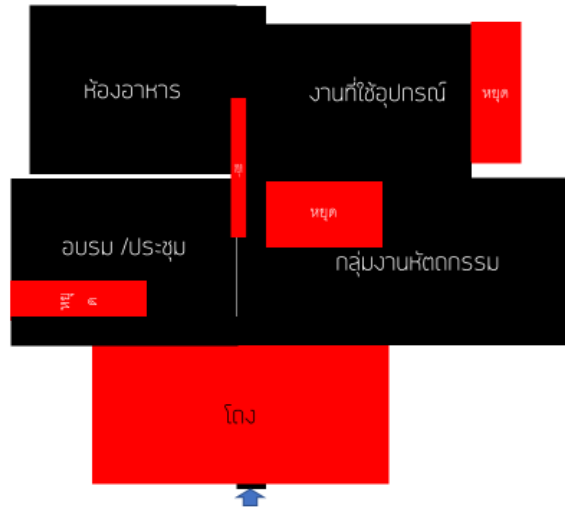
รูปภาพที่ 13 การวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นและได้แนวคิด "หยุด"

แนวคิดหยุดนั้น เป็นแนวคิดที่รวบรวมมาจากการวิธีและกระบวนการต่างๆ ที่ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ โดยมีความคิดว่า ในความแตกต่างระหว่างวัยนั้น มีปัจจัยเรื่องการเคลื่อนไหวที่ไม่เท่ากันในแต่ละวัย เช่นวัยเด็กมันมีความวัยมากในการเล่น การทำกิจกรรมต่างๆ วัยทำงานเป็นวัยที่มีการเคลื่อนไหวปานกลางก็จริง แต่เป็นการเคลื่อนไหวที่ต้องเคลื่อนที่ไปเรื่อยๆ เช่นการทำงาน ส่วนในวัยชรา นั้น การเคลื่อนไหวจะเป็นไปตามสมรรถภาพทางร่างกายและสมองเป็นหลัก ฉะนั้นการทำให้การเคลื่อนไหวของทุกวัยหยุดอยู่กับที่ จะเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการรับรู้ถึงสิ่งหรือคนที่อยู่รอบกาย เพื่อเอื้อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัยได้

คำที่อยู่ในวงกลมใหญ่นั้นคือปัญหาที่เกิดขึ้น และส่วนที่ทับกัน ของวงกลมทั้งสามวง คือการแก้ปัญหา และพื้นที่หยุดเป็นตัวกลาง ที่เชื่อมการแก้ปัญหาของพื้นที่ สมบูรณ์แล้วมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

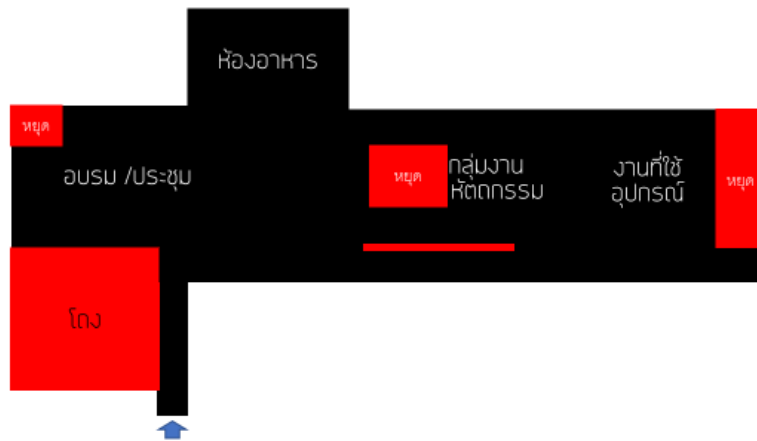
2.1 การทดลองการจัดพื้นที่จากแนวคิดหยุด

รูปแบบที่ 1

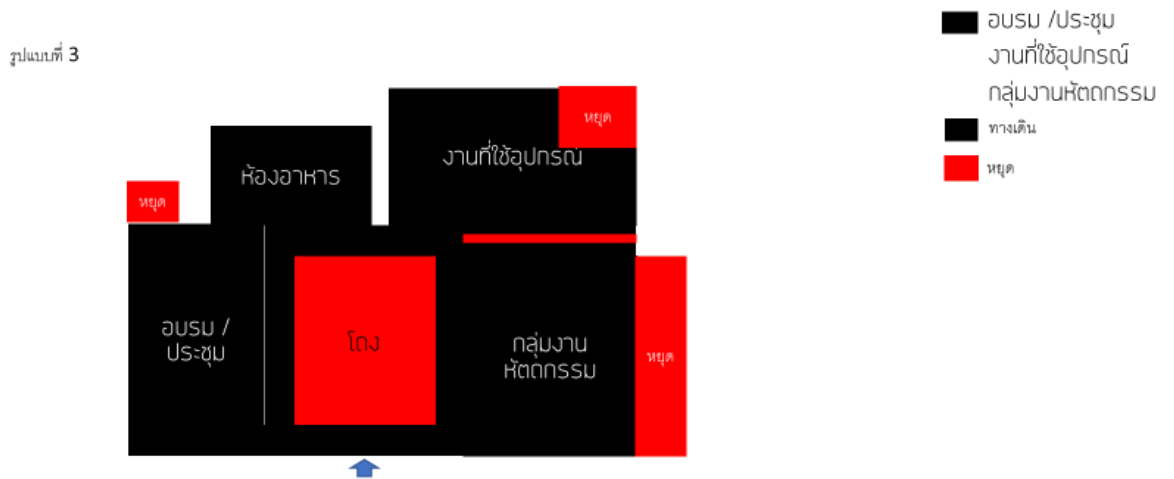

รูปภาพที่ 14 การทดลองการจัดพื้นที่ รูปแบบที่ 1

รูปแบบที่ 2

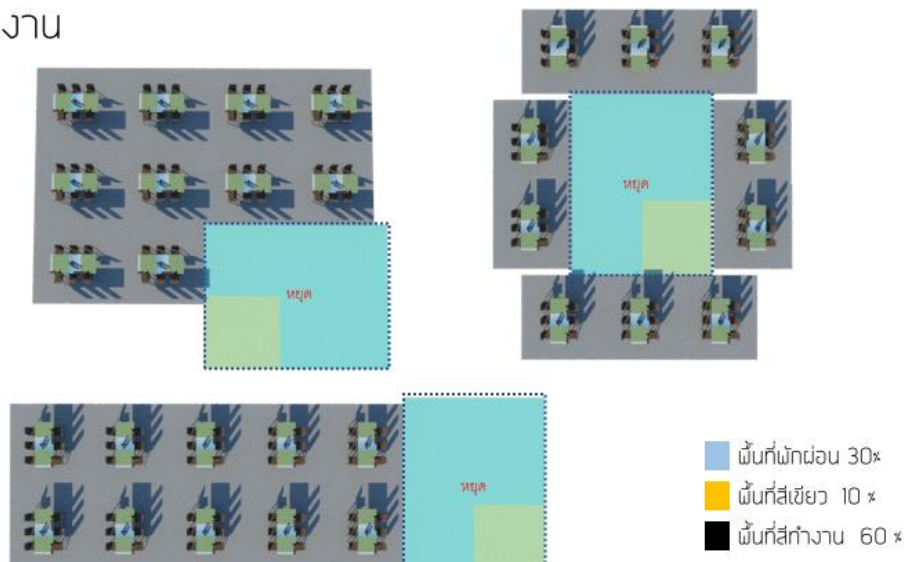

รูปภาพที่ 15 การทดลองการจัดพื้นที่ รูปแบบที่ 2

รูปภาพที่ 17 การทดลองการจัดพื้นที่ รูปแบบที่ 3

พื้นที่ทำงาน

รูปภาพที่ 16 การทดลองการจัดพื้นที่ทำงาน

จากการจำลองการสร้างพื้นที่หยุด จะสังเกตได้ว่าพื้นที่หยุดจะอยู่ตรงปลายฟังก์ชันหรืออยู่ตรงกลางฟังก์ชันพื้นที่อยู่จะต้องอยู่ในบริเวณที่คนสัญจรเข้าถึงได้โดยมีการผ่านฟังก์ชันต่างๆก่อนที่จะมาถึงพื้นที่หยุด เพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสให้คนในพื้นที่นั้นๆได้พบเจอกันมากขึ้น

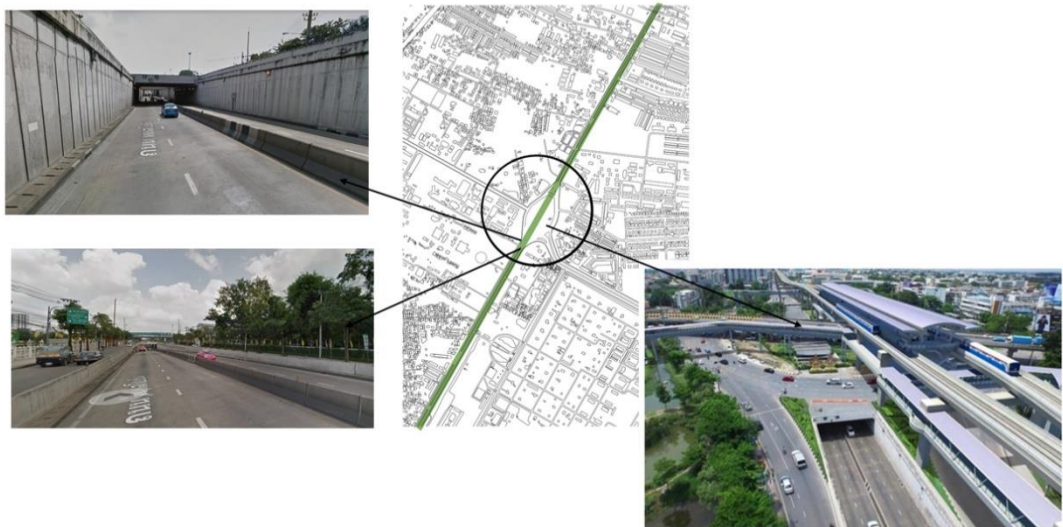
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลชุมชนบางบัว

วิเคราะห์โครงการที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต

จากการศึกษาโครงการที่กำลังจะเกิดขึ้นทำให้เราสามารถคาดการณ์ผลกระทบทั้ง ข้อดี ข้อเสียที่ส่งผลต่อการออกแบบโครงการ พบว่าโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียวมีผลอย่างมากต่อโครงการ

เพราะโครงการนี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของการสัญจรของคนในพื้นที่รวมถึงสิ่งปลูกสร้างที่เกิดขึ้นก็อยู่ใกล้หน้าไซต์ค่อนข้างมาก

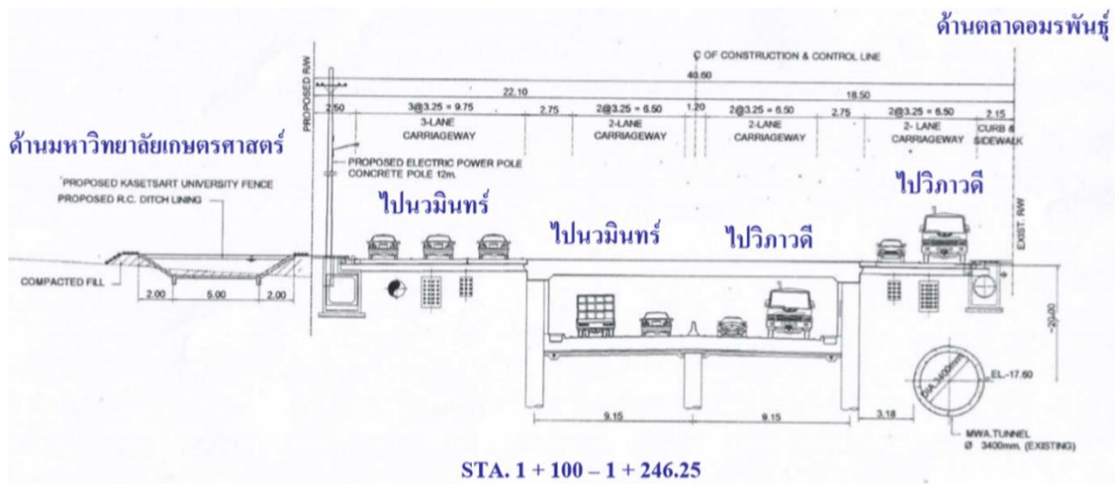

รูปภาพที่ 18 สะพานข้ามแยกเกษตร

(homewithdream, 2018)

ในอนาคตจะมีการสร้างรถไฟฟ้าสายสีเขียวซึ่งรถไฟฟ้าสายนี้ได้ผ่านบริเวณหน้าที่ตั้งโครงการ และมีสถานีบริเวณใกล้ๆที่ตั้งโครงการ

วิเคราะห์โครงการที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต

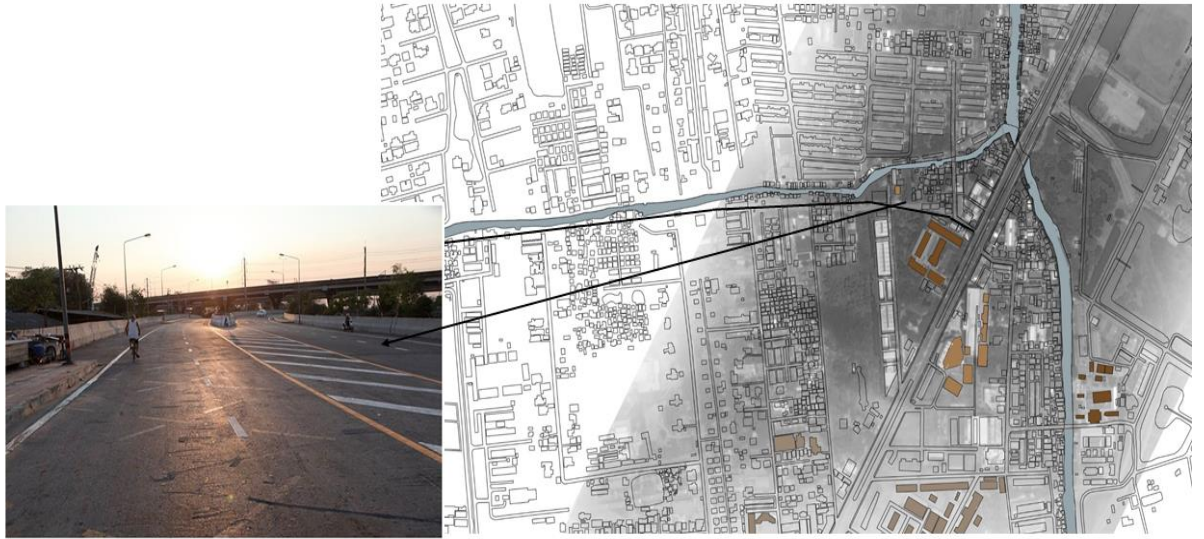

รูปภาพที่ 19 ขนาดและความสูงของอุโมง

(homewithdream, 2018)

ในอนาคตอาจจะมีการสร้างสะพานข้ามวงเวียนบางเขน และ อุโมงค์ข้ามแยกบางเขนหลังจากรถไฟฟ้าสร้างเสร็จ

การสร้างถนนตัดใหม่ พหลโยธิน-วิภาวดี

นายประสาร พิทักษ์วรรัตน์ รอง ผอ.สำนักงานโยธา กทม. เปิดเผยว่า กทม.ก่อสร้างถนนสายนี้มาตั้งแต่ปี 2538 ได้ออกแบบเป็นถนนและทางต่างระดับ 4 ช่องจราจรไปกลับ เขตทาง 30 เมตร พร้อมทางเท้า ทางจักรยาน เกาะกลางระบบระบายน้ำ ระบบไฟฟ้าส่องสว่าง เครื่องหมายจราจร และเขื่อนกันคลื่น ที่ผ่านมาก่อสร้างได้เป็นช่วง ๆ เนื่องจากติดปัญหาเวนคืนและรื้อย้ายบ้านเรือนชุมชนรวมถึงอาคารของหน่วยงาน ราชการจึงชะงักและล่าช้ามาถึง 21 ปี กระทั่งมีการก่อสร้างรถไฟฟ้าเกิดวิกฤตติดคติดในย่านนี้ กทม. จึงตัดสินใจก่อสร้างโครงการต่อเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน โดยเร่งเวนคืนที่ดินและเจรจาขอคืนพื้นที่ได้ทั้งหมด แต่ก่อสร้างก่อน 2 ช่องทาง ส่วนอีก 2 ช่องทาง ได้ขยับประมาณปี 60 หากได้รับการอนุมัติจะเร่งก่อสร้างทันทีให้เป็น 4 ช่อง ตลอดสายทาง

รูปภาพที่ 20 ถนนบริเวณบางบัว

(homewithdream, 2018)

มีการสร้างถนนลัดจากถนน พหลโยธิน – วิภาวดี และมีการขอเวนคืนพื้นที่บริเวณริมคลองบางบัว

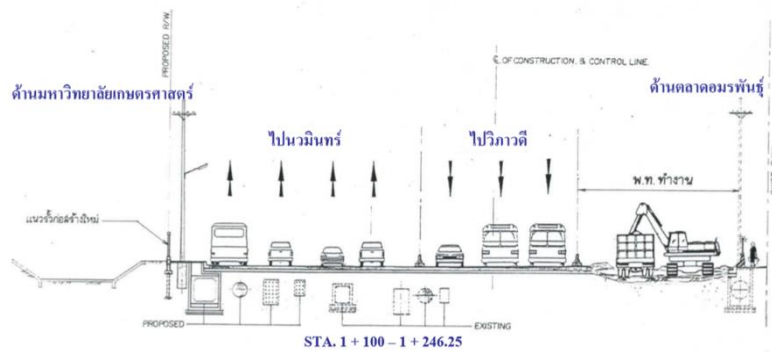
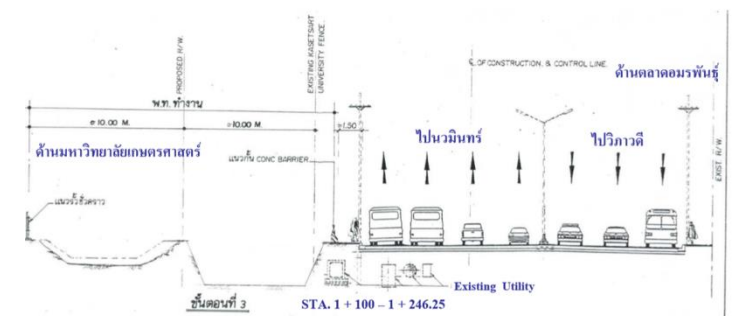
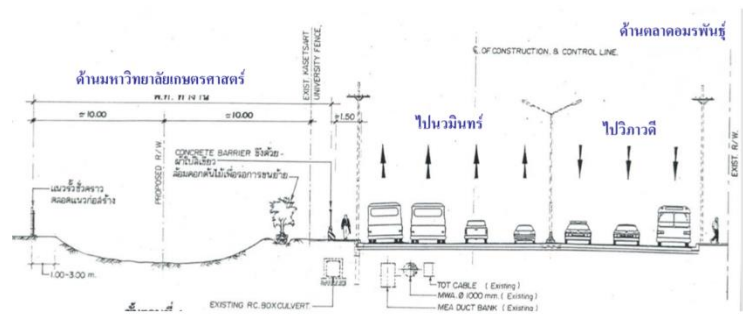
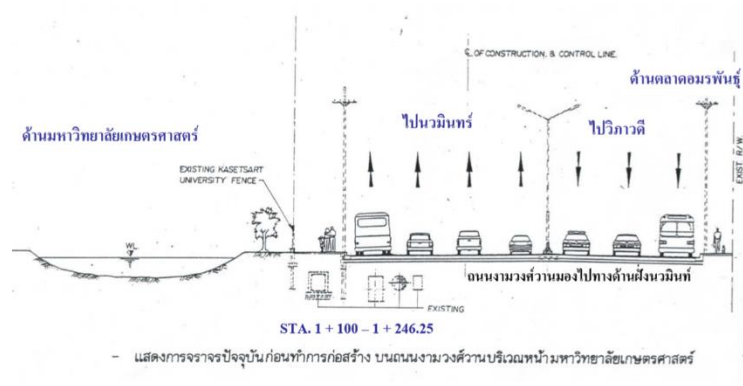
ทิศทางการเดินรถของถนนพหลโยธิน

รูปภาพที่ 21 เส้นทางเดินรถ

(homewithdream, 2018)

ศึกษาเส้นทางการเดินรถที่มีผลต่อถนนบริเวณหน้าไซต์ พบว่าบริเวณแยกเกษตรมีความหนาแน่นของรถมาก โดยเฉพาะในช่วงเวลาเร่งด่วนมีผลทำให้ถนนหน้าไซต์ติดติดตามไปด้วย

รูปภาพที่ 22 ความสูงและความกว้างถนนบริเวณโดยรอบ

(homewithdream, 2018)

3.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลของชุมชน

รูปภาพที่ 23 แสดงพื้นที่บริเวณโดยรอบบางบัว

จากการสำรวจพบปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ชุมชนบางบัว ดังนี้

1. ไม่มีพื้นที่สาธารณะ
2. มีร้านหามแร่แฝงลอยจำนวนมากที่ขายตามฟุตบอลบาท
3. มีพื้นที่เปลี่ยวและมุมอับสายตามาก
4. นักเรียนนักศึกษาไม่มีพื้นที่ ทำงาน ทำกิจกรรม หลังเลิกเรียน

3.1.2 กลุ่มนักศึกษาและหอพัก

จากการสำรวจกลุ่มหอพักของนักศึกษาจะเห็นว่าพื้นที่ในชุมชนส่วนใหญ่มีการทำเป็นหอพักนักศึกษาแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่ทำพาณิชย์กรรมแล้วถือว่าชุมชนบางบัว มีร้านค้าเชิงพาณิชย์ค่อนข้างน้อย

รูปภาพที่ 24 แสดงพื้นที่หอพักและพื้นที่ใช้งานของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม

3. สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาพื้นที่การทำงานจึงพบว่า ในพื้นที่การทำงานนั้น มีพื้นที่ ที่สำหรับเอาไว้ relax หรือผ่อนคลายความเครียด จากการทำงาน ซึ่งจากศึกษาข้อมูลข้อมูลและการแยกองค์ประกอบต่างๆของพื้นที่ ทำให้รู้ว่า พื้นที่ตรงนี้มีศักยภาพในการทำให้กายภาพของคนในพื้นที่อยู่ในสภาวะเท่ากัน ถึงแม้ว่าคนที่เข้ามาใช้พื้นที่จะเป็นคนที่ มีความแตกต่างกัน ทั้งทางด้านอายุ หรือด้านสภาพร่างกาย หรืออีกอย่างหนึ่งก็คือเป็นพื้นที่ ที่สามารถทำให้คน อยู่ระจุดๆหนึ่งได้นานพอที่จะทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับคนรอบตัวที่อยู่ในพื้นที่นั้น โดยมีองค์ประกอบที่ดีต่างๆของพื้นที่เป็นตัวช่วยเสริม โดยผู้จัดทำได้ นิยามพื้นที่นี้ว่า คือ พื้นที่ "หยุด" โดยการหยุดนั้นเป็นการหยุดทั้งทางด้านกายภาพ และ ทางด้านความคิด โดยทางกายภาพนั้นมีศักยภาพในการทำให้กายภาพของคน มันกลายเป็นศูนย์เท่ากัน เมื่อกายภาพของคนหยุดนิ่งกลายเป็นศูนย์ทำให้ไม่เกิดความเหลื่อมล้ำด้านศักยภาพทั้งร่างกาย เพราะทุกคนจะหยุดนิ่งความเหลื่อมล้ำระหว่างอายุก็หมดลง และ โดยทางความคิดนั้น เมื่ออยู่ในพื้นที่ "หยุด"พื้นที่หยุดนี้จะทำหน้าที่ ให้คนรู้สึกผ่อนคลาย หรือ ดึงดูดความสนใจของคนจนทำให้คนลืม สิ่ง ที่คิด ที่เครียด หรือ ที่รู้สึกไม่สบายใจ ลงขณะหนึ่ง เมื่อคนเรามีความสุข ไม่เครียด ไม่คิดมาก ก็ทำให้คนเรานั้น เปิดใจและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับคนรอบข้างมากขึ้น และ ยอมที่จะลดช่องว่างส่วนบุคคลลง

บทที่ 4

การประยุกต์ในงานออกแบบสถาปัตยกรรม

1. การศึกษาโปรแกรมก่อนการออกแบบ (Pre-Design Stage)

เป็นคอมมูนิตีเพื่อชุมชนเพื่อรองรับคนทุกวัยให้คนที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและกายภาพ ได้มาใช้พื้นที่ร่วมกัน โดยใช้ฟังก์ชันที่มีความหลากหลายทางด้านการใช้งานเพื่อรองรับการใช้งานหลายรูปแบบ รวมถึงแบบหมู่คณะ และใช้การออกแบบพื้นที่ให้มีความเหมาะสมและปลอดภัยสำหรับคนทุกวัย

1.1 การวิเคราะห์โปรแกรม

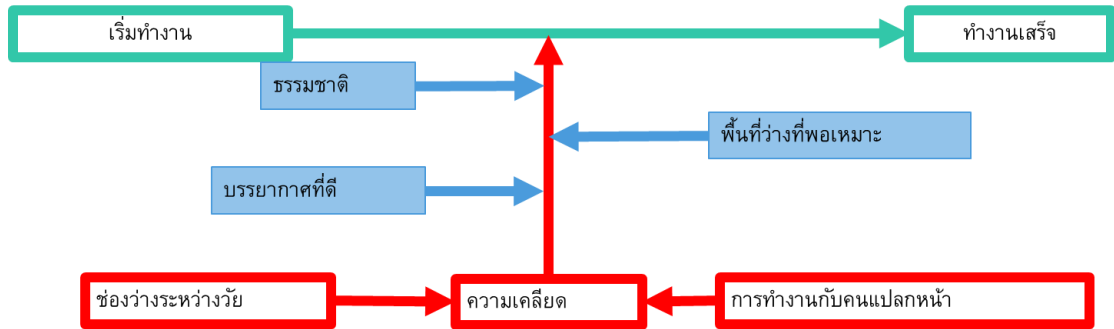
1.1.1 ศึกษากิจกรรมของคนในวัยต่าง ๆ

พบว่ามียุคกิจกรรมที่คนต่างวัยมีกิจกรรมหรืองานอดิเรกที่เหมือนกัน ซึ่งนำไปสู่การสร้างพื้นที่ สำหรับคนทุกวัย โดยคนทุกวัยทุกวัยสามารถเข้ามาใช้งานได้ง่ายและปลอดภัย

รูปภาพที่ 25 ภาพแสดงกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทุกวันสามารถทำได้
(thaihealth, 2017)

1.1.2. การเกิดพื้นที่ส่วนต้วระหว่างการทำงาน และการแก้ปัญหา

รูปภาพที่ 26 แสดงวงเวียนบางเขน

ปัญหาของช่องว่างระหว่างวัยความเครียดต่างๆในการทำกิจกรรมสามารถลดลงได้โดยการทำบรรยากาศของพื้นที่ทำงานให้ดีให้ผู้ใช้งานรู้สึกผ่อนคลายเพื่อลดความตึงเครียดจากสิ่งที่ทำอยู่หรือสิ่งที่พบเจอมาในช่วงขณะหนึ่ง ก็จะทำให้ผู้คนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพราะเมื่อคนเราไม่อยู่ในสภาวะที่ฉุนเฉียวหรือตึงเครียดก็จะมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อคนรอบตัวมากกว่า

1.2 โปรแกรมและพื้นที่ที่ใช้สอย

1.2.1 ส่วน Street Food

เนื่องจากในชุมชนรอบมหาวิทยาลัยมีค่าแบบรถเข็นหรือแผงลอยตามท้องถนนอยู่มากซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีหลักแหล่งในการค้าขายเป็นที่ ซึ่งมักประสบปัญหาการโดนไล่ที่จากเทศกิจอยู่เป็นประจำเพราะขายลูกล่ำบริเวณทางเท้า จึงมีแนวคิดในการให้พื้นที่ส่วนหนึ่งเป็นสถานที่ขายของแบบ street food เพื่อให้เป็นแหล่งที่คนในชุมชนจะมาใช้พื้นที่ได้ง่าย ส่วน รับประทานอาหาร

1.2.2. ส่วน Co Space

อีกปัญหาหลักของคนในชุมชน โดยเฉพาะผู้สูงอายุ นั้น ไม่มีที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ดีพอ หรือไม่สามารถรองรับการใช้งานได้มากมายนัก จึงเป็นฟังก์ชันหนึ่งที่จะสามารถทำให้เกิดกิจกรรมร่วมกันในชุมชน ซึ่งด้วยการออกแบบให้เป็นพื้นที่ที่สามารถใช้งานได้สะดวกทุกวัย โดยเฉพาะผู้สูงอายุ จึงเหมาะแก่การทำให้ผู้คนหลากหลายช่วงอายุสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ได้

1.2.3. ส่วน Co Working Space

นอกจากปัญหาของคนในชุมชนในการไม่มีพื้นที่ทำกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนร่วมกันแล้ว พื้นที่ทำงานก็เป็นหนึ่งเป็นหาของพื้นที่รอบมหาวิทยาลัยหรือชุมชนต่างๆ เนื่องจากกลุ่มคนส่วนหนึ่งมักใช้การจมนอกอยู่กับการทำงานที่ห้อง ซึ่งไม่สามารถก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับคนในชุมชนหรือแม้แต่ครอบครัวได้เลย การมีพื้นที่ในการทำงาน เป็นองค์ประกอบให้ผู้คนแต่ละวัยเปิดโอกาสในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ได้ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญในการลดช่องว่างระหว่างบุคคล

1.2.4 ส่วน Pocket Park

เป็นพื้นที่ในการใช้งานนอกประสงค์ให้กับคนทุกวัย ที่เป็นตัวแนวคิดสำคัญในการทำให้คนเชื่อมความสัมพันธ์กัน เพราะการมีพื้นที่ที่คนสามารถมาออกกำลังกาย นั่งเล่น

1.2.5 ส่วน รับประทานอาหาร / นั่งเล่น

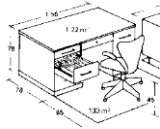
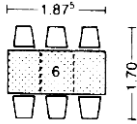
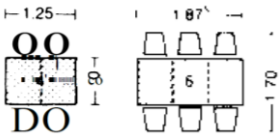
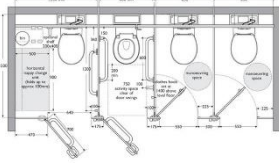
เป็นพื้นที่ที่สามารถปรับเปลี่ยนเป็นที่นั่งเล่น หรือทำกิจกรรมขนาดเล็กได้ การมีพื้นที่ที่คนในชุมชนสามารถเข้ามาใช้งานได้แบบราบรื่น และเป็นพื้นที่ที่สามารถใช้ในการทำความคุ้นเคยกับครอบครัวได้เป็นอย่างดี

1.2.6 ส่วน Service

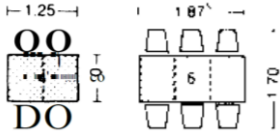
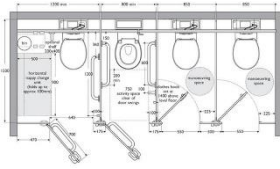
ในส่วนการบริการนั้น นอกจากควบคุมความปลอดภัยแล้ว ยังสามารถคอยดูแลการใช้พื้นที่ของผู้สูงอายุอีกด้วย

1.3. ขนาดของพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด

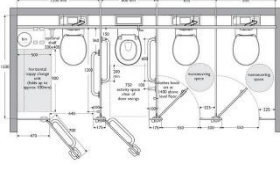
ตารางที่ 7 พื้นที่ใช้สอยส่วน Co-Working Space

พื้นที่	จำนวน ผู้ใช้	ตร.ม / คน	อ้างอิง	ขนาด พื้นที่ ทั้งหมด
Co- Working Space				
ส่วนต้อนรับ	2	2		4
ส่วนพักคอย	10	2		20
Coffee shop	2	2		14
ส่วนนั่งรับประทาน	15	2		30
อาหาร				
พื้นที่นั่งทำงานแบบ เดี่ยว	30	4		120
พื้นที่ทำงานแบบกลุ่ม	60	4		240
พื้นที่นั่งเล่น	20	3		60
ห้องน้ำคนพิการ	2	5		10
ห้องน้ำหญิง	10	3		30
ห้องน้ำชาย	10	3		30
ส่วนแม่บ้าน	4	3		12
ส่วนเซอร์วิส		30		30
รวมพื้นที่ทั้งหมด			600 ตร.ม.	

ตารางที่ 8 พื้นที่ใช้สอยส่วน Street Food

พื้นที่	จำนวน ผู้ใช้	ตร.ม / คน	อ้างอิง	ขนาด พื้นที่ ทั้งหมด
Street Food				
พื้นที่ขายอาหาร	2	4		8
Coffee shop	2	2		14
ส่วนนั่งรับประทานอาหาร	100	1.5		115
ห้องน้ำคนพิการ	1	5		5
ห้องน้ำหญิง	5	3		15
ห้องน้ำชาย	5	3		15
ส่วนแม่บ้าน	4	3		12
ส่วนเซอร์วิส		30		30
รวมพื้นที่ทั้งหมด			214 ตร.ม.	

ตารางที่ 9 พื้นที่ใช้สอยส่วน Pocket Park

พื้นที่	จำนวน ผู้ใช้	ตร.ม / คน	อ้างอิง	ขนาด พื้นที่ ทั้งหมด
Pocket Park				
พื้นที่ อเนกประสงค์ แบบปรับเปลี่ยนได้		1,200		1,200
พื้นที่ออกกำลังกาย	30	2		60
พื้นที่นั่งเล่น	40	2		80
ห้องน้ำคนพิการ	1	5		5
ห้องน้ำหญิง	5	3		15
ห้องน้ำชาย	5	3		15
ส่วนแม่บ้าน	4	3		12
ส่วนเซอร์วิส		30		30
รวมพื้นที่ทั้งหมด			1,417 ตร.ม.	

ตารางที่ 10 พื้นที่ใช้สอยส่วน Co – Space และ สำนักงาน

พื้นที่	จำนวน ผู้ใช้	ตร.ม / คน	อ้างอิง	ขนาด พื้นที่ ทั้งหมด
Co – Space				
พื้นที่ อเนกประสงค์ แบบปรับเปลี่ยนได้	150	2		300
พื้นที่ประชุมขนาดกลาง	40	2		80
ห้องน้ำคนพิการ	1	5		5
ห้องน้ำหญิง	5	3		15
ห้องน้ำชาย	5	3		15
ส่วนแม่บ้าน	4	3		12
ส่วนเซอร์วิส		30		30
ส่วนสำนักงาน				
ส่วนต้อนรับและติดต่อ	5	2		10
ส่วนนั่งเล่น	5	2		10
ส่วนพักผ่อน	5	2		10
พื้นที่สำนักงาน	4	2		8
ห้องน้ำหญิง	1	3		3
ห้องน้ำชาย	1	3		3
รวมพื้นที่ทั้งหมด			501 ตร.ม.	

ตารางที่ 11 สรุปพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด

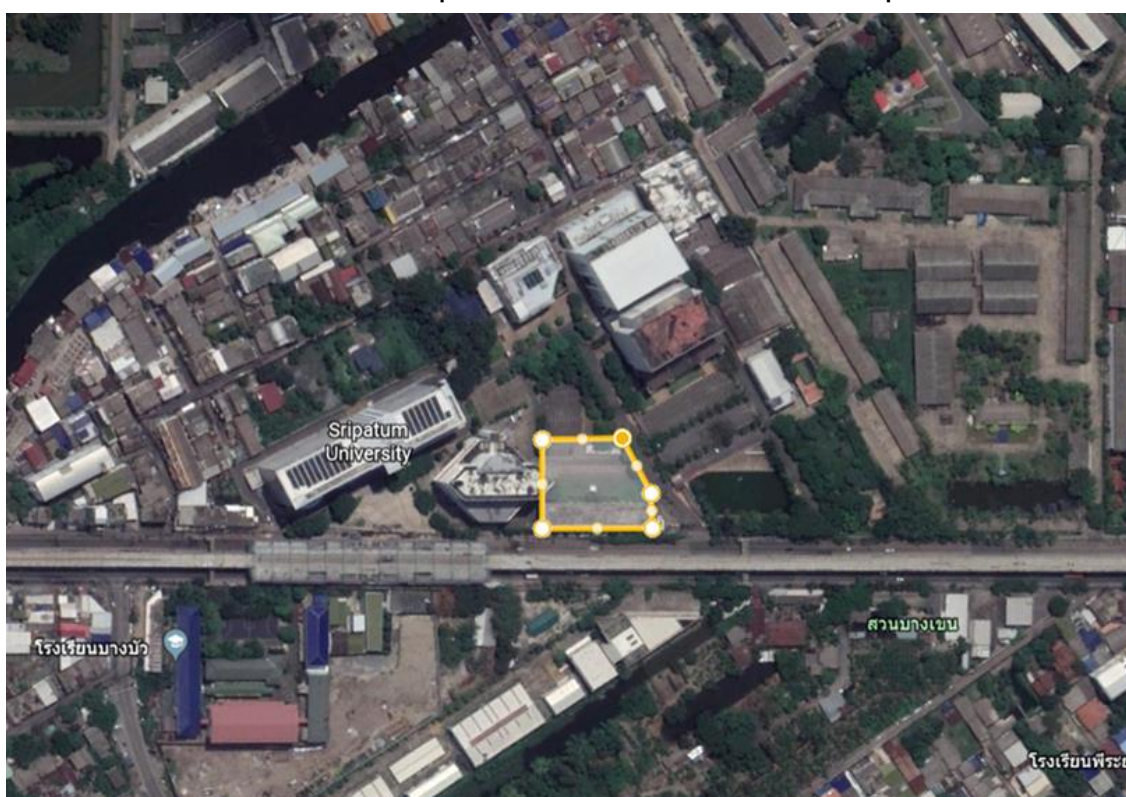
พื้นที่	ขนาดพื้นที่ (ตร.ม.)
Co – Working Space	600
Street Food	214
Pocket Park	1,417
Co – Space + สำนักงาน	501
ที่จอดรถ 50 คัน	625
รวมพื้นที่ทั้งหมด	3,354 ตร.ม.

1.4 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขต บางเขน

เลือกพื้นที่ตั้งโครงการ ที่มหาวิทยาลัยศรีปทุม เพราะมหาวิทยาลัย มีพื้นที่ที่ไม่ได้ใช้งาน และมีความใกล้ชิดกับชุมชน รวมถึงมหาวิทยาลัย มีการร่วมมือกับชุมชนในหลายๆกิจกรรม จึงเห็นโอกาสที่จะนำพื้นที่ที่ไม่ได้ใช้งาน ของมหาวิทยาลัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อ มหาลัย และ ชุมชน

1.4.1 ตำแหน่งที่ตั้งชุมชนบางบัวและมหาวิทยาลัยศรีปทุม

รูปภาพที่ 27 ผังที่ตั้งโครงการ

1.4.1.1 พื้นที่เชิงพาณิชย์

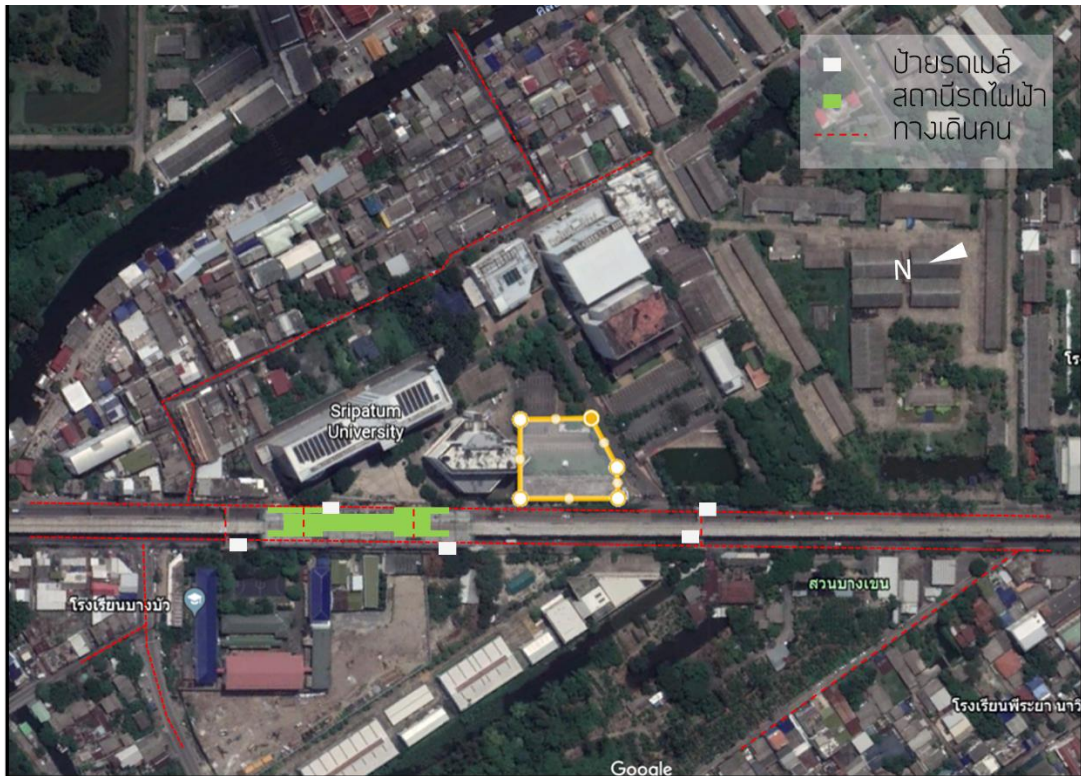
จากการวิเคราะห์พื้นที่เชิงพาณิชย์ทำให้เรารู้ว่าบริเวณพื้นที่ชุมชนบางบัวมีอาคารเชิงพาณิชย์กระจายอยู่เป็นหย่อมหย่อมๆแต่มีจำนวนไม่มากเนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่อยู่อาศัยของคนในชุมชนจึงไม่เกิดการทำเป็นร้านเชิงพาณิชย์มากนัก จึงทำให้นักเรียนนักศึกษาและคนในชุมชนเวลาต้องจับจ่ายใช้สอยหรือหาซื้ออะไรจึงต้องออกไปไกล แต่ร้านค้าส่วนใหญ่ในชุมชน

บ้านจะมีร้านอาหารแพร่กระจายเป็นจำนวนมากจึงเห็นเป็นพื้นที่เชิงพาณิชย์มีส่วนน้อยดังภาพกราฟฟิกในหน้าถัดไป

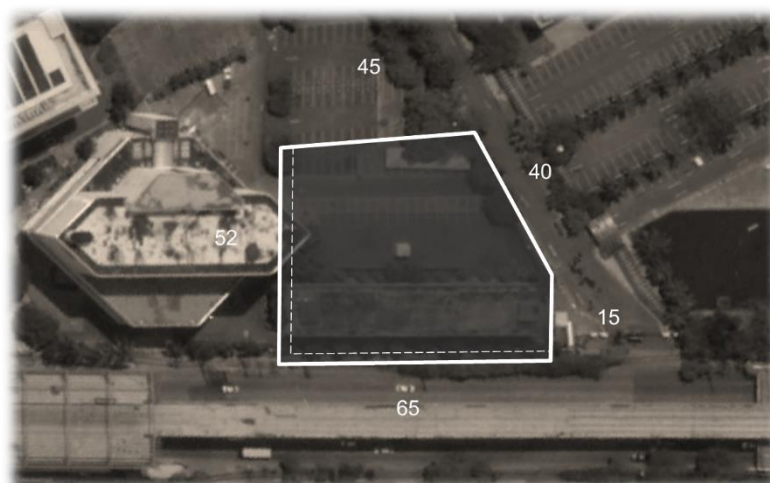
รูปภาพที่ 28 แสดงพื้นที่เชิงพาณิชย์ โดยรอบมหาวิทยาลัยศรีปทุม

1.4.2 การวิเคราะห์บริเวณโดยรอบพื้นที่ที่เลือก

รูปภาพที่ 29 แสดงแผนที่ตั้ง มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บริเวณรอบมหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นชุมชนที่มีความหลากหลายทางช่วงอายุเป็นอย่างมาก เพราะเป็นพื้นที่พักอาศัย ของคนหลายกลุ่ม ทั้งกลุ่มคนทำงาน กลุ่มเด็กนักเรียน-นักศึกษา และกลุ่มผู้สูงอายุ แต่กลุ่มคนแต่ละวัยมักใช้ชีวิตหรือมีปฏิสัมพันธ์กันเฉพาะกลุ่มของตน ทำให้เกิดปัญหาช่องว่างระหว่างวัย และพื้นที่ส่วนบุคคลอยู่มาก ทำให้เกิดความคิดการนำแนวความคิดที่จะสร้างพื้นที่เพื่อผู้สูงอายุและคนต่างวัย ที่สนับสนุนให้คนในพื้นที่หรือในชุมชนเกิดความเชื่อมโยงหรือเอื้อโอกาสให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันระหว่างวัย

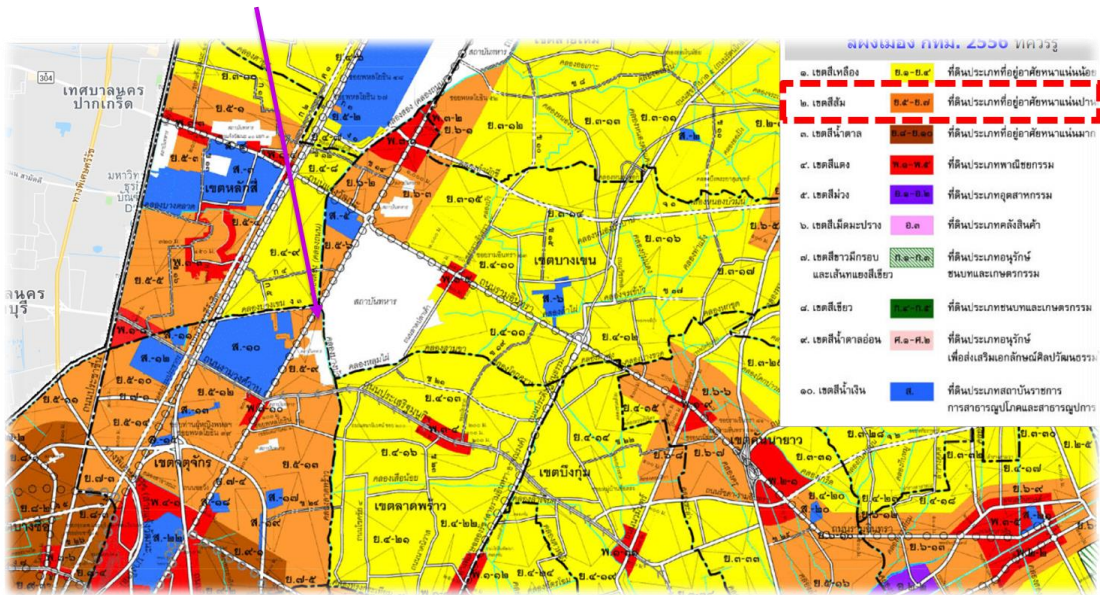

พื้นที่ทั้งหมด

3,100 ตร.ม.

รูปภาพที่ 30 แสดงขนาดและขอบเขตพื้นที่ที่เลือก บริเวณ ดึก 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาลัยศรีปทุม

รูปภาพที่ 31 แสดงผังสี มหาวิทยาลัยศรีปทุม (thailand-property-news, 2018)

มหาวิทยาลัยปทุมอยู่ในพื้นที่สีส้ม ย.๕ พื้นที่ที่พักอาศัยหนาแน่นปานกลาง สร้างอาคารได้สูงไม่เกิน 22.5 เมตร

ตารางที่ 12 ค่า FAR และ OSR

ตารางที่ 6 : สรุปข้อกำหนดผังเมืองใหม่

ตารางสรุปผังข้อกำหนดอาคารใช้ประโยชน์ที่ดิน ผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร (ปรับปรุงครั้งที่ 2)

	ย.1	ย.2	ย.3	ย.4	ย.๕	ย.6	ย.7	ย.8	ย.9	ย.10	พ.1	พ.2	พ.3	พ.4	พ.5	อ.1	อ.2	อ.3	ก.1	ก.2	ก.3	ก.4	ส
FAR : Floor Area Ratio	1	1.5	2.5	3	4	4.5	5	6	7	8	5	6	7	8	10	2	1.5	1	1	1	1	2	4
OSR : Open Space Area	40	20	12.5	10	7.5	6.5	6	5	4.5	4	6	5	4.5	4	3	15	20	40	40	40	40	15	7.5
ระยะร่นด้านหน้าอาคาร (ม.)	2	2																	2	2	2	2	
ระยะร่นด้านข้างอาคาร (ม.)	2	2	12.5	10	7.5	6.5	6	5	4.5		6	5	4.5			15	20		2	2	2	2	
ระยะร่นด้านหลังอาคาร (ม.)	2	2																	2	2	2	2	
แปลงที่ดินต่ำสุดในโครงการจัดสรรฯ (ตร.ว.)	100	50																	1,000	100	100		
ความสูง (ม.)	12	12																	12	12	12	12	

เงื่อนไข
 x = ไม่นับญาติ
 1 = เงื่อนไขที่ตั้งอยู่ริมถนนที่มีเขตทางไม่น้อยกว่า 10 เมตร
 2 = เงื่อนไขที่ตั้งอยู่ริมถนนที่มีเขตทางไม่น้อยกว่า 16 เมตร
 3 = เงื่อนไขที่ตั้งอยู่ริมถนนที่มีเขตทางไม่น้อยกว่า 30 เมตร
 4 = เงื่อนไขเรื่องที่ตั้ง
 5 = เงื่อนไขเรื่องความเกี่ยวเนื่องของกิจกรรม
 6 = เงื่อนไขตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด
 7 = เงื่อนไขขนาดแทนของเดิม
 8 = เงื่อนไขเรื่องขนาด/ระดับการบริการ
 9 = ตามบัญชีแนบท้าย

Last update : July 28, 2004

ตามกฎหมายผังเมืองของกทม พื้นที่มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีค่า FAR และ OSR อยู่ที่

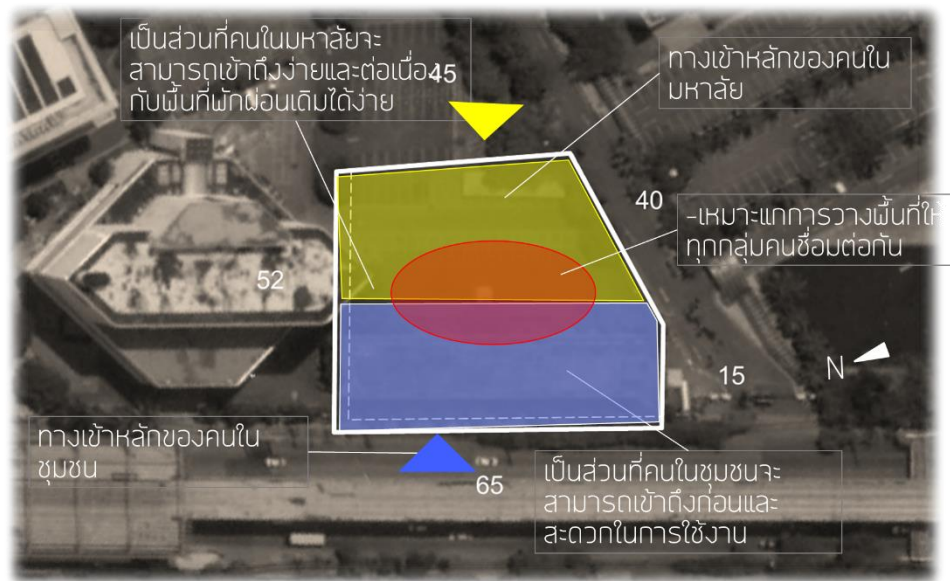
FAR

OSR

ย.๕ = 4 = 12,400 ตร.ม

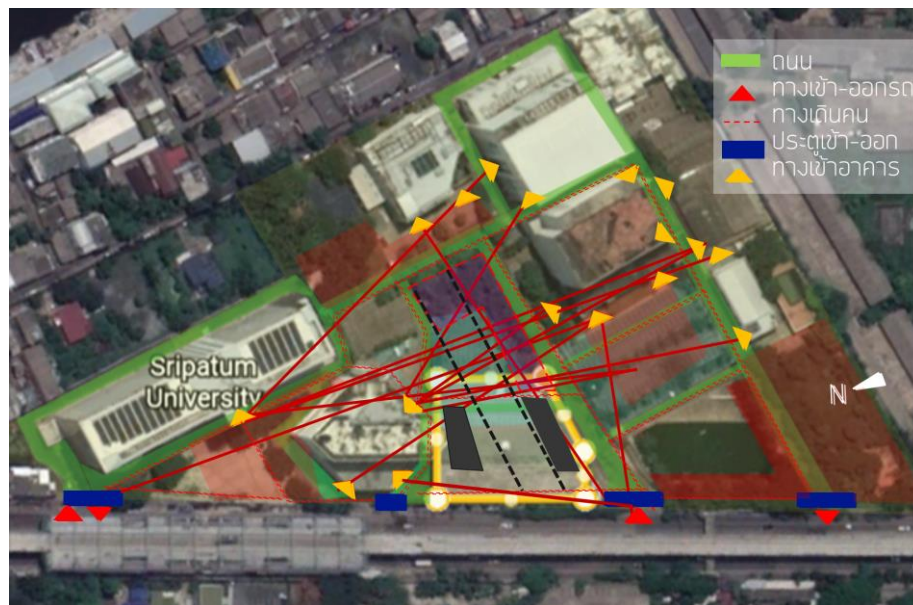
ย.๕ = 7.5 = 8.16

1.4.3. การวิเคราะห์พื้นที่ที่เลือก

รูปภาพที่ 32 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่

จากการวิเคราะห์ทิศต่างๆของไซต์พบว่าไซต์นี้ต้องทำให้มีด้านหน้าทุกด้านเพราะทุกด้านของไซต์เป็นพื้นที่คนสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนพื้นที่ต้องการของไซต์เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การที่จะทำให้คนในชุมชนและคนในมหาวิทยาลัยสามารถมาทำกิจกรรมร่วมกันได้และเนื่องจากด้านหน้าใช้เป็นที่คิที่ได้รับแดดโดยตรง จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ฟังก์ชันต่างๆจะไม่โดนแดดเลยแต่อาจจะมีการแก้ปัญหาโดยการทำหลังคาคลุมหรือทำเป็นพินกันแดด

รูปภาพที่ 33 แสดงการสัญจรของคนในมหาวิทยาลัย

จากภาพจะพบว่าการสัญจรของคนในมหาวิทยาลัยจะมีความหนาแน่นค่อนข้างมากในส่วนด้านบนของไซต์เพราะบริเวณตรงนั้น เป็นจุดเชื่อมต่อของทางออกของมหาวิทยาลัยและเป็นทางสัญจรที่เชื่อมไปยังตึก 11 ที่มีการเรียนการสอนของทุกคณะในมหาวิทยาลัย

2. แนวคิดในการออกแบบ

เริ่มในการศึกษาพื้นที่ว่างเดิมในมหาวิทยาลัยเพื่อจะเชื่อมโยง พื้นที่ต่างๆที่เป็นพื้นที่ทำกิจกรรมเดิมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเชื่อมเข้ามาในพื้นที่ตั้งโครงการและนำเส้นทางการสัญจรของคนในชุมชนที่ผ่านที่หน้าโครงการไม่เชื่อมโยงกัน จนทำให้เกิดพื้นที่ภายในโครงการที่เป็นจุดรวมตัวของทั้งคนในชุมชนและคนในมหาวิทยาลัยโดยนำเส้นถนนที่เราเป็นตัวตั้งต้นของการเกาะพังก์ชั้นต่างๆเข้าด้วยกันโดยพังก์ชั้นต่างๆเกิดขึ้นจะเกาะอยู่รอบ ๆ ของเส้นถนนที่สร้างขึ้น

— ทางเดินเชื่อมระหว่างชุมชนกับทางสัญจรเดิมภายในมหาวิทยาลัย

*เส้นสีแดงนี้จะเป็นเส้นที่จะนำคนในชุมชนและคนในมหาวิทยาลัย เข้ามาในโครงการเพื่อให้โครงการเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชนและคนในมหาวิทยาลัย

รูปภาพที่ 34 พื้นที่นั่งทำงาน-พื้นที่นั่งเล่น-พื้นที่พักผ่อนพักผ่อนในมหาวิทยาลัย

การวางตัวอาคารต่างๆ ใช้การวิเคราะห์จากการเข้าการใช้งานของผู้ใช้งานหลัก โดยจัดฟังก์ชันที่มีความจำเป็นที่มีความต้องการมากให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย เพื่อเป็นการดึงดูดคนให้เข้ามาใช้งานในโครงการ โดยตัวฟังก์ชันที่เกิดขึ้นจะถูกเกาะอยู่ตามแกนสีแดงที่เป็นทางเชื่อมระหว่างชุมชนกับภายในมหาวิทยาลัย

รูปภาพที่ 35 มุมมองจุดต่างๆมายังพื้นที่ที่เลือกบริเวณตึก 2

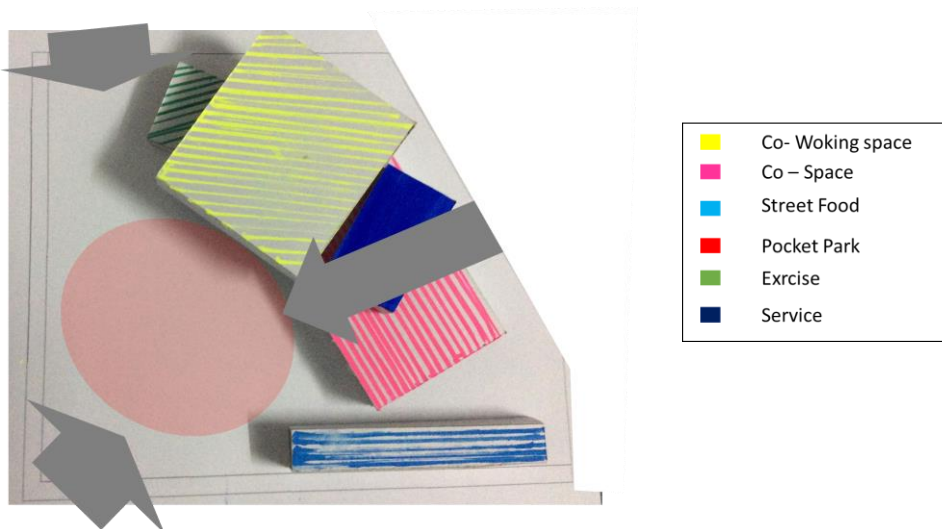
*จะสังเกตเห็นได้ว่าพื้นที่โครงการตรงนี้มีมุมมองจากทุกๆด้านจึงทำให้ต้องทำทุกด้านของโครงการให้เป็น approach ทุกด้าน

3. การออกแบบร่าง(Schematic Design)

2.1 การออกแบบร่างทางเลือก (Schematic Design Selection)

ในการจัดวางผังชั้น มีการนำแนวคิด “หยุด” ข้างต้นมาวางในจุดที่คนทั้งสองกลุ่มเข้าใช้มหาวิทยาลัยสัญจรกันมากที่สุดสามารถมองเห็นและสามารถเป็นจุดที่นำคนทั้งสองกลุ่มเข้าใช้งานและได้พบเจอกันมากขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสให้คนในชุมชนดั้งเดิมกับชุมชนนักศึกษาได้มีปฏิสัมพันธ์กันในพื้นที่ “หยุด” นี้ โดยหลักการวางพื้นที่หยุดจะถูกรวมในพื้นที่ที่มีการสัญจรมากที่สุด

2.1.1. แบบร่างที่ 1

รูปภาพที่ 36 แสดงแบบร่างที่ 1

ออกแบบทางเข้าหลักจากภายนอกมหาวิทยาลัยทางด้านถนนพหลโยธินเพราะเป็นส่วนที่ดีต่อการเป็น approach ของโครงการเนื่องจากการสัญจรต่างๆ มหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นการเดินทางหรือรถจะสามารถมองเห็นบริเวณนี้ก่อนเสมอ รวมถึงการใช้งานในอนาคตของรถไฟฟ้าซึ่งจะมีตำแหน่งบันไดในการลงรถใกล้กับบริเวณนี้

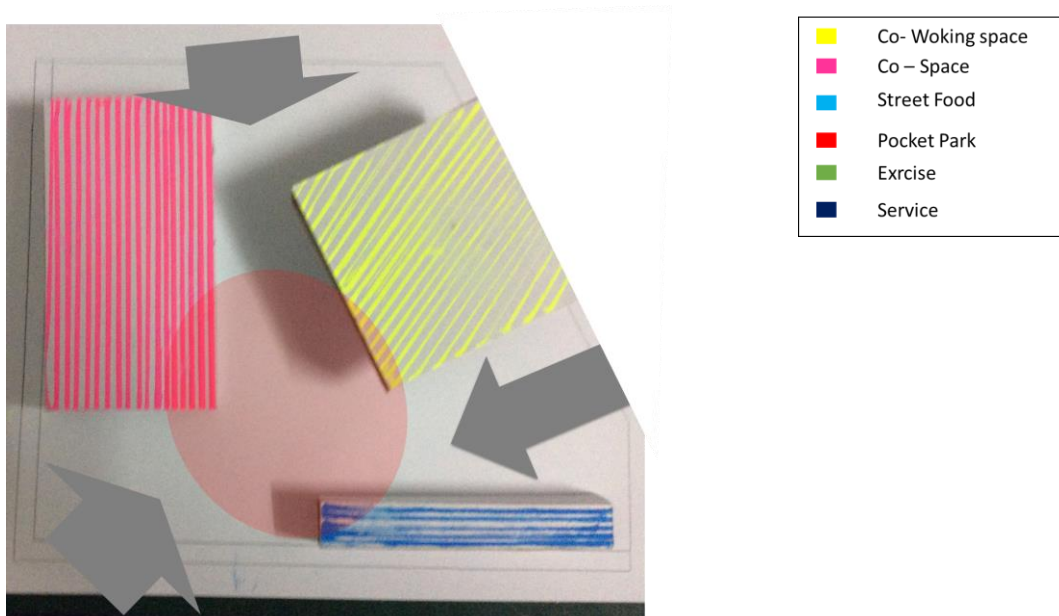
ทางเข้าหลักของคนในมหาวิทยาลัยคือบริเวณที่ติดกับลานหูกวาง เพราะเป็นตัวเชื่อมทางสัญจรและพื้นที่ว่างของทางในมหาวิทยาลัย จากลานน้ำพุโดยทางเข้าจากลานน้ำพุใช้การยกตัวอาคารขึ้นเพื่อให้ทางเข้านี้มองเห็นจุดศูนย์กลางได้ชัดเจน

ใช้การวางอาคารส่วนใหญ่ไว้ทางด้านที่ติดกับลานหูกวางของออกแบบให้ มีลักษณะคล้ายอาคารขนาดใหญ่อาคารเดียวเพื่อให้เกิดเงาตกกระทบ และเกิดร่มเงาสู่พื้นที่ด้านล่าง

ออกแบบให้เกาะกลุ่มผังชั้นโดยใช้ co-space ดึงคนภายในมหาวิทยาลัย และใช้ street food เป็นตัวดึงคนภายนอกมหาวิทยาลัย และมีพื้นที่หยุดหน้าผังชั้นต่างๆ ทำหน้าที่เป็นตัวรับ

คนจากภายนอกและภายในมหาวิทยาลัย และมี co-working space อยู่ด้านบน เพื่อให้ co-space มีความเป็นส่วนตัวและลดเสียงของพื้นที่กิจกรรมด้านล่าง

2.1.2. แบบร่างที่ 2

รูปภาพที่ 37 แสดงแสดงแบบร่างที่ 2

แบ่งอาคารออกเป็นหลายส่วนเพื่อให้ไม่ดูเป็นอาคารที่บดบังเหมือนอาคารหลายอาคารในมหาวิทยาลัยและใช้กันเปิดทางเชื่อมมากกว่าสองทางเพื่อให้เกิดความสะดวกสบายในการใช้งานของจากคนจากหลายส่วน

ออกแบบให้แยกตัวของฟังก์ชันหลักให้กระจายออกโดยมีฟังก์ชัน co-space ,co-working space และ street food เป็นอาคารหลักสามตัว และมีการเปิดพื้นที่ให้มีคนเข้าได้จากทุกด้าน การออกแบบนี้นั้น เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถรู้สึกว่าจะสามารถเข้าถึงโครงการได้ง่าย และมีพื้นที่หยุดอยู่ตรงการของกลุ่มอาคาร เพราะเป็นจุดที่คนเข้ามาใช้งานเห็นเป็นอันดับแรกและเป็นตัวแยกคนไปยังฟังก์ชันต่างๆ

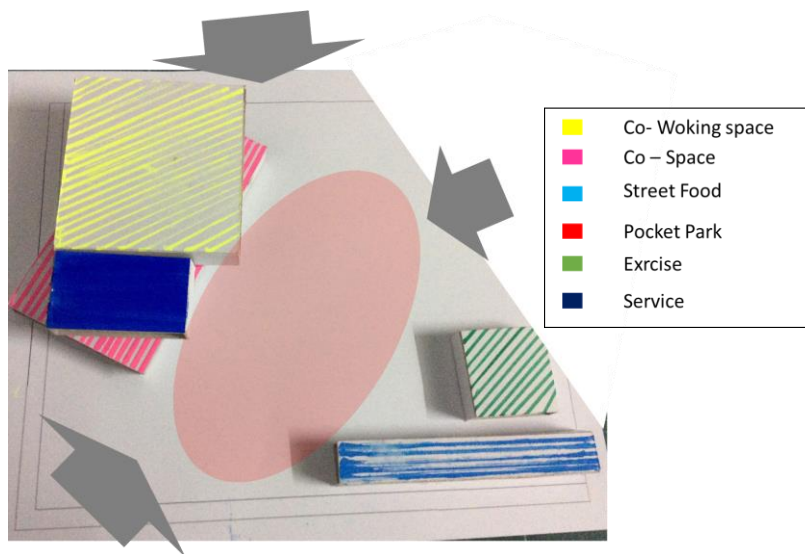
เลือกวางส่วนserviceไว้ด้านข้างอาคารบัวหลวงเพราะเป็นส่วนที่คนไม่ค่อยสัญจรและสะดวกต่อการจอดรถ และ เข้าออก

วางทางเข้าหลักจากภายนอกมหาวิทยาลัยทางด้านถนนพหลโยธินเพราะเป็นส่วนที่ดีต่อการเป็น approach ของโครงการเนื่องจากการสัญจรต่างๆ มหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง

เท่าหรือรถจะสามารถมองเห็นบริเวณนี้ก่อนเสมอ รวมถึงการใช้งานในอนาคตของรถไฟฟ้าซึ่งจะมีตำแหน่งบันไดในการลงรถใกล้กับบริเวณนี้

ทางเข้าหลักของคนในมหาวิทยาลัยคือบริเวณถนนพหลโยธินติดกับตึกบัวหลวง เพราะเป็นตัวเชื่อมทางสัญจรและพื้นที่ว่างของทางในมหาวิทยาลัย และจากทางลานหูกวางและลานน้ำพุ การวางทางเดินแบบนี้เพื่อจะได้ให้คนสามารถเข้าได้สะดวกจากทุกทาง

2.1.2. แบบร่างที่ 3

รูปภาพที่ 38 แสดงแสดงแบบร่างที่ 3

ใช้การออกแบบเปิดทางเข้าจากฝั่งมหาลัยและจากชุมชนให้เป็นการเปิดมุมมองเข้าหากันเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ทางการมองเห็น ที่สามารถเข้ามาร่วมกิจกรรมภายในเพื่อเชื่อมต่อไปยังมหาวิทยาลัยหรือออกไปยังชุมชน

ออกแบบให้การเปิดทางเข้าอยู่ติดกับลานหูกวางพื้นที่ซึ่งเป็นลานกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเหตุที่เปิดทางเข้าน้อยลงจากแบบก่อนๆ เพื่อที่จะควบคุมให้คนเข้าออกทางเดียวเพื่อให้ผู้ใช้งานเข้าใช้ฟังก์ชันตามที่กำหนดไว้ให้

เนื่องจากเน้นการทำให้พื้นที่ต่างๆ ให้สะดวกต่อการใช้พื้นที่ของทุกวัยจึงไม่ใช้การยกระดับพื้นที่มากนักจึงเลือกการวางที่จอดรถไว้ใต้ดินเพื่อทัศนียภาพและสะดวกต่อการเซอร์วิสต่างๆ

ออกแบบด้วยการวางฟังก์ชันหลักๆ ให้ใกล้กับทางสัญจรของคนในชุมชนและคนในมหาวิทยาลัยโดยส่วนที่ติดกับลานหูกวาง วางฟังก์ชันco-space ไว้ชั้นล่างเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับคนในชุมชนและนักศึกษา และนำ co-working space ไว้ด้านบนให้มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้นเพื่อลดเสียงรบกวนจากกิจกรรมด้านล่าง ด้านหน้าของโครงการมีการวาง street

food ไว้เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าถึงโดยตรงและเพื่อให้นักศึกษาเดินผ่านเมื่จะกลับหอพักหรือกลับบ้าน

พื้นที่หยุดอยู่ตรงกลางระหว่างฟังก์ชันสองส่วนเพราะเป็นจุดที่สามารถมองเห็นคนที่เข้ามาในโครงการได้และเป็นตัวเชื่อมของฟังก์ชันต่าง ๆ เป็นพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น พบปะพูดคุยหรือรับประทานอาหาร และกิจกรรมทางสังคมต่าง ๆ

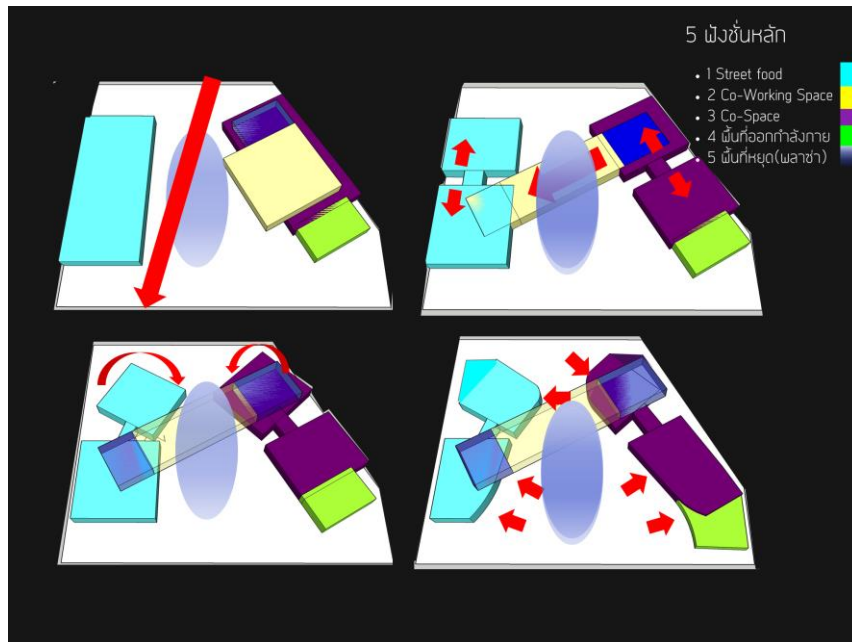
2.2. การออกแบบร่างทางเลือก (Schematic Design Selection)

แบบร่างที่เลือกได้แก่แบบร่างที่ 2

แบบร่างที่สองนั้นเป็นการ เปิดพื้นที่ให้คนในชุมชนสามารถเข้ามาใช้งานในพื้นที่ได้ง่าย และดูไม่เป็นการแบ่งแยกของวัยและที่มาที่แตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์พื้นที่เพื่อใช้อาคารส่วนหนึ่งเป็นการบังแดดเพื่อให้พื้นที่ใช้งานแบบอเนกประสงค์ไม่ถูกจำกัดเป็นแบบห้องหรือพื้นที่ใช้อาคารอย่างเดียว ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกไม่อึดอัดและสามารถเลือกใช้พื้นที่ได้ตามใจ เหมาะกับการเป็นพื้นที่ที่มีความแตกต่างของกลุ่มคนในแต่ละวัย

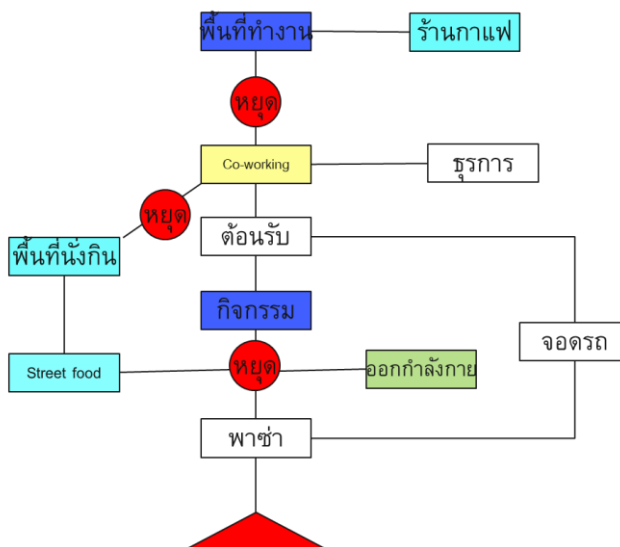
3. การออกแบบร่างขั้นต้น

3.1. การวิเคราะห์การวางผังที่เชื่อมต่อกับคนใหม่มหาวิทยาลัยและคนในชุมชน

รูปภาพที่ 39 แสดงกรวิเคราะห์พื้นที่

3.2. การเชื่อมโยงของพื้นที่ใช้สอย

รูปภาพที่ 40 แสดงกรเชื่อมโยงของฟังก์ชัน

จากการเชื่อมโยงพื้นที่ใช้สอย มีการใช้พื้นที่หยุดเป็นตัวเบรกพื้นที่ของฟังก์ชันต่างๆ โดยพื้นที่หยุด เป็นตัวเชื่อมของฟังก์ชันต่างๆ โดยบริเวณพื้นที่หยุดนั้น ฟังก์ชันต่างๆสามารถมองเห็นได้ คนที่เข้าใช้งานฟังก์ชันอื่นๆ ได้ง่ายที่เป็นอย่างนี้ เพื่อที่จะต้องการเพิ่มโอกาส ที่ผู้ใช้งานจะได้พบเจอกับบุคคลอื่นๆมากขึ้น เพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

3.3 แบบร่างแผนผังบริเวณ

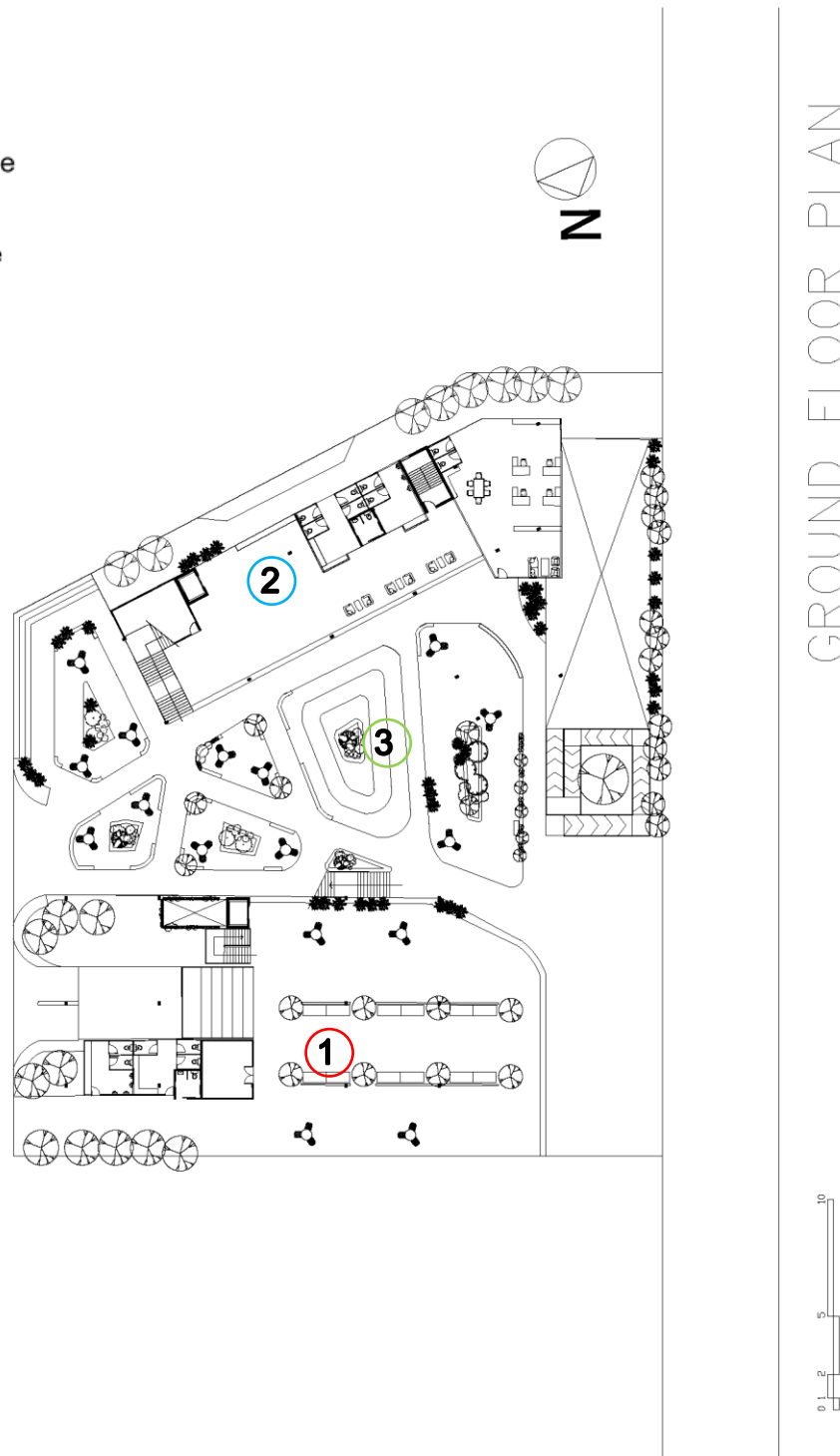
รูปภาพที่ 41 แสดงผัง Site Plan โดยสังเขป

3.2.แบบร่างตัวอาคาร

1 ส่วน street

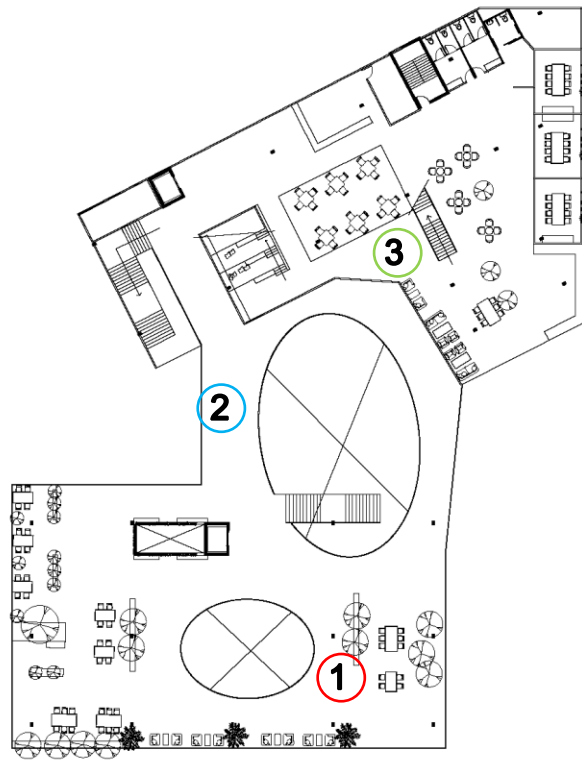
2 ส่วน co-space

3 ส่วน co-space

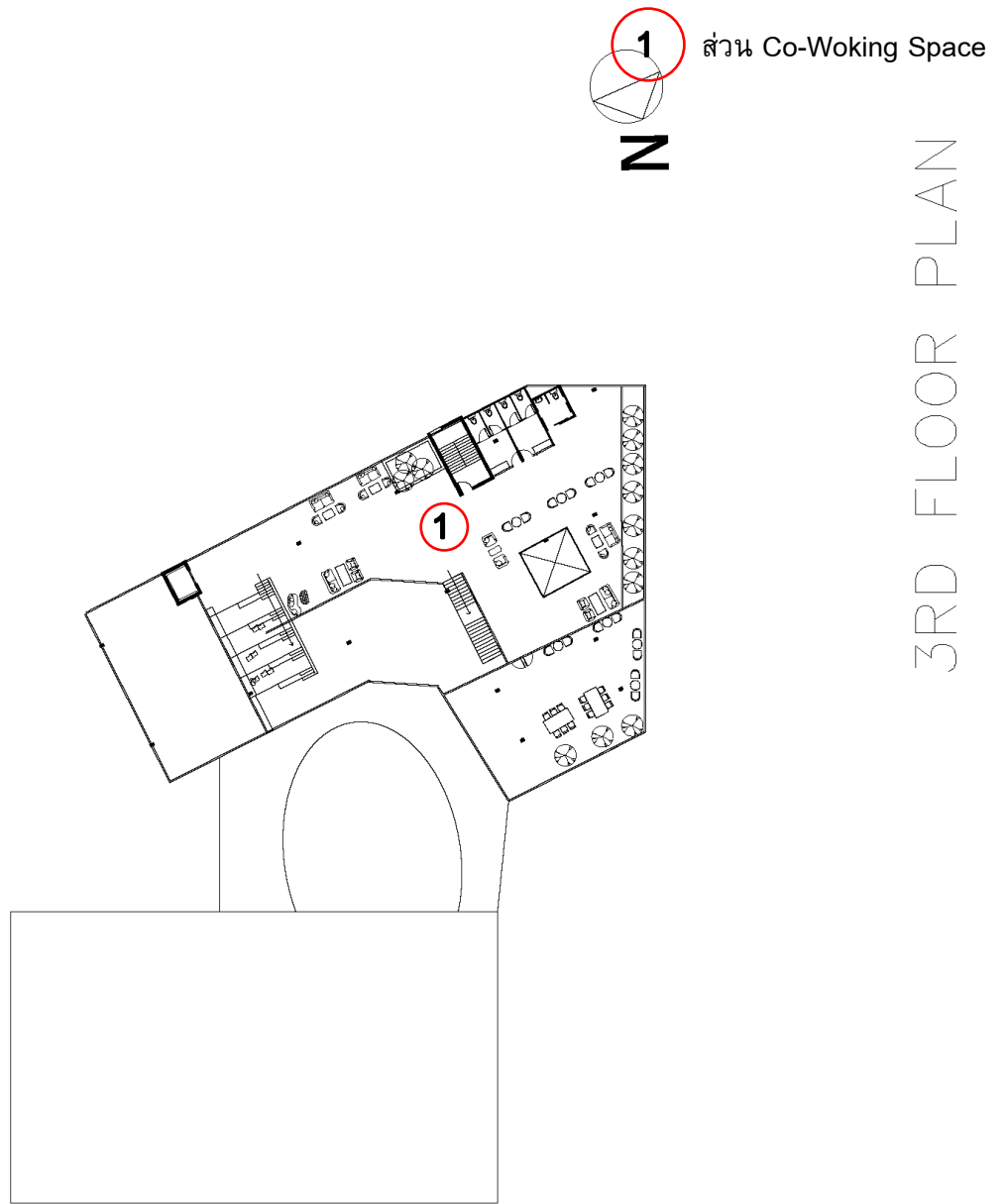
รูปภาพที่ 42 แสดงผังพื้นชั้นที่ 1 โดยสังเขป

- 1 ส่วน Street food
- 2 ส่วน Skywalk
- 3 ส่วน Co-Woking Space

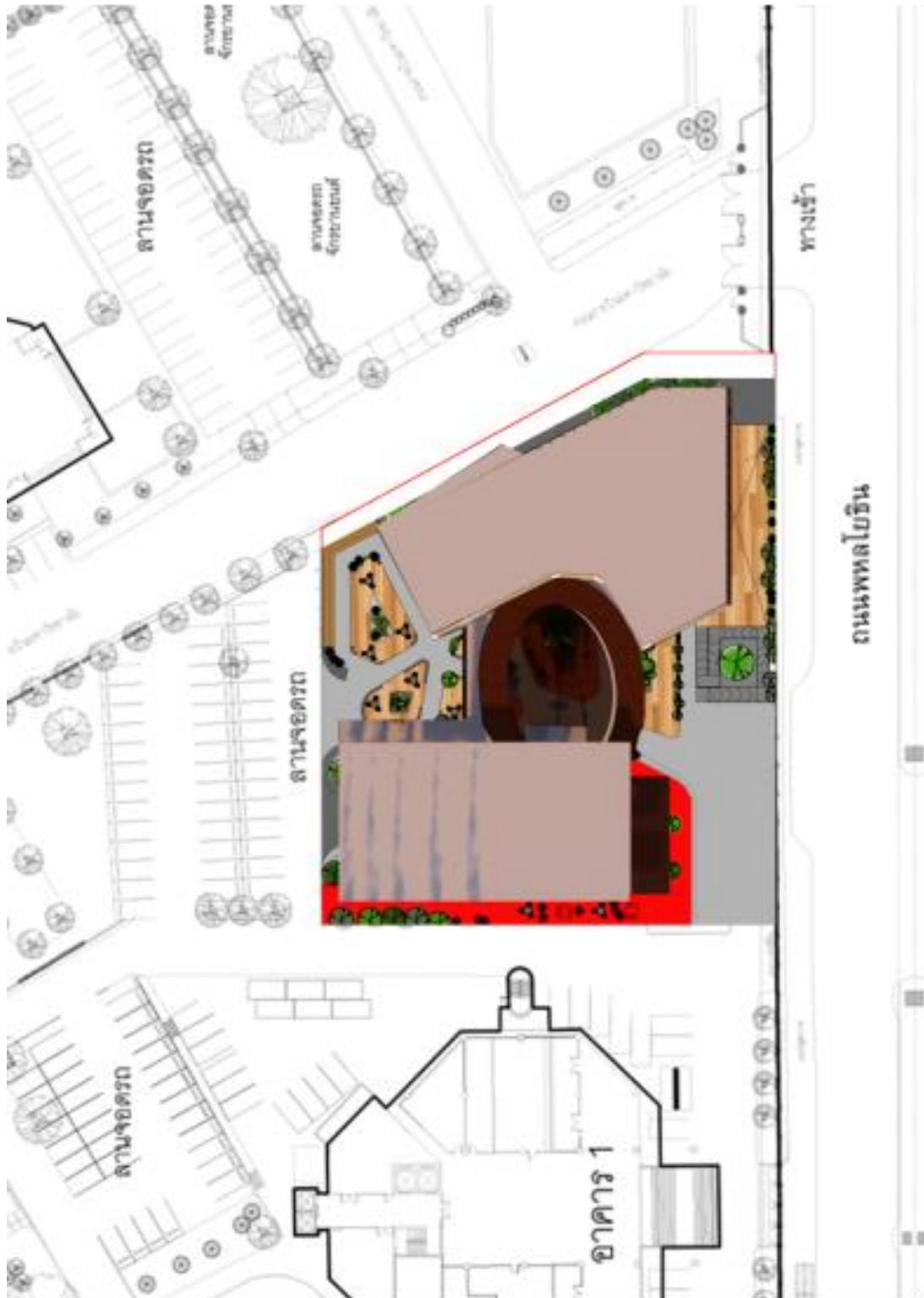
2ND FLOOR PLAN

รูปภาพที่ 43 แสดงผังพื้นที่ 2 โดยสังเขป

รูปภาพที่ 44 แสดงผังพื้นที่ชั้นที่ 3 โดยสังเขป

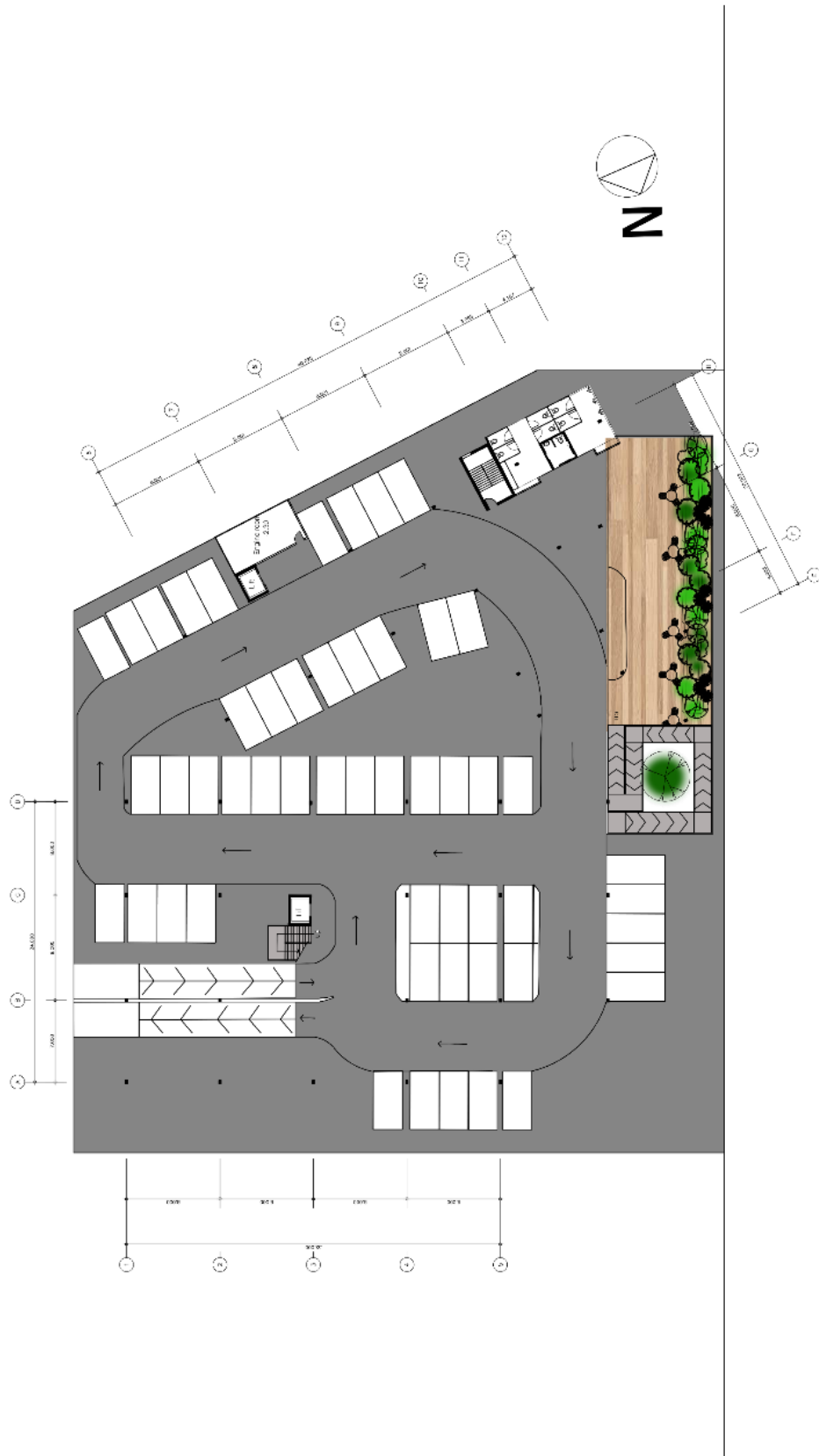
4. การแสดงแบบสถาปัตยกรรม (Architectural Presentation)

รูปภาพที่ 45 แสดงแบบ LAY - OUT PLAN

รูปภาพที่ 46 แสดงแบบ SITE PLAN

รูปภาพที่ 47 แสดงแบบ BASE MENT PLAN

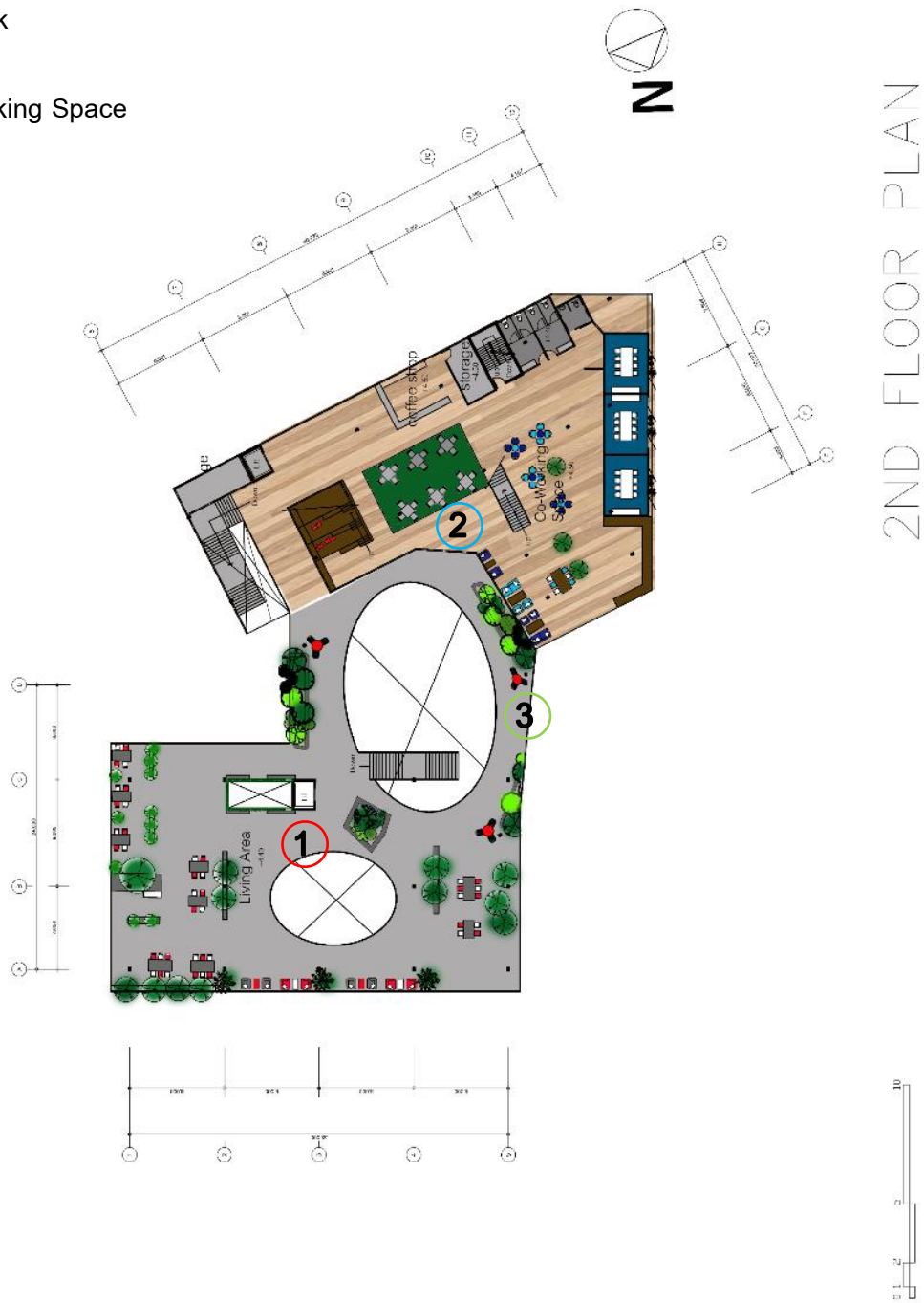
- 1 ส่วน street
- 2 ส่วน co-space
- 3 ส่วน Pocket Park

รูปภาพที่ 48 แสดงแบบ GROUND FLOOR PLAN

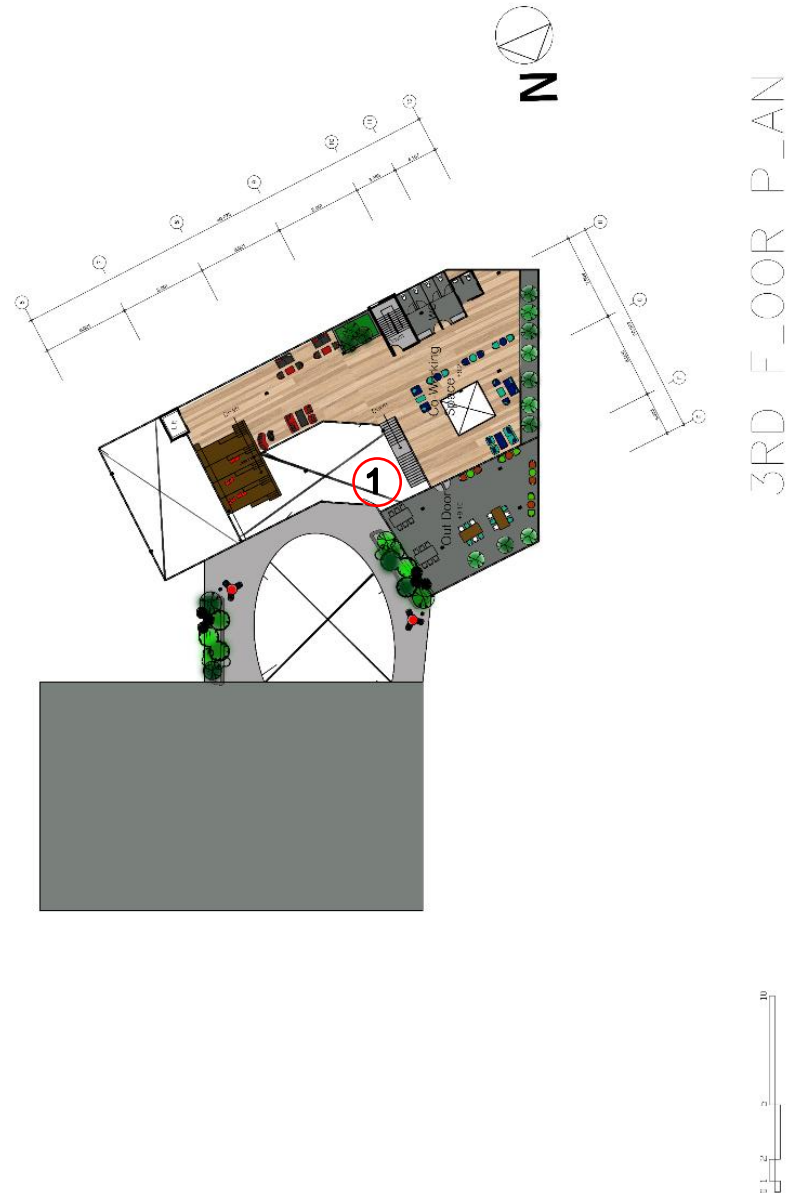
มีการใช้รูปแบบของพื้นผิวและรูปแบบที่ต่างกันเพื่อเป็นการเบรคพื้นต่างๆ และเลือกใช้พื้นต่างระดับให้น้อยที่สุด เพื่อลดอุปสรรคในกาสัญจรของพื้นที่ ต้นไม้ใช้การปลูกในกระถางปูนเพื่อไม่ให้เกิดระดับและเพื่อจะสามารถทำเป็นที่นั่งใต้ต้นไม้ โทนสีที่ใช้เลือกสีโทนธรรมชาติเพื่อให้รู้สึกละสบายตาและผ่อนคลาย และเบรคด้วยสีแดงตรงส่วนที่เป็นพื้นที่แอคทีฟ

- 1 ส่วนนั่งเล่น / รับประทานอาหาร
- 2 ส่วน Skywalk
- 3 ส่วน Co-Woking Space

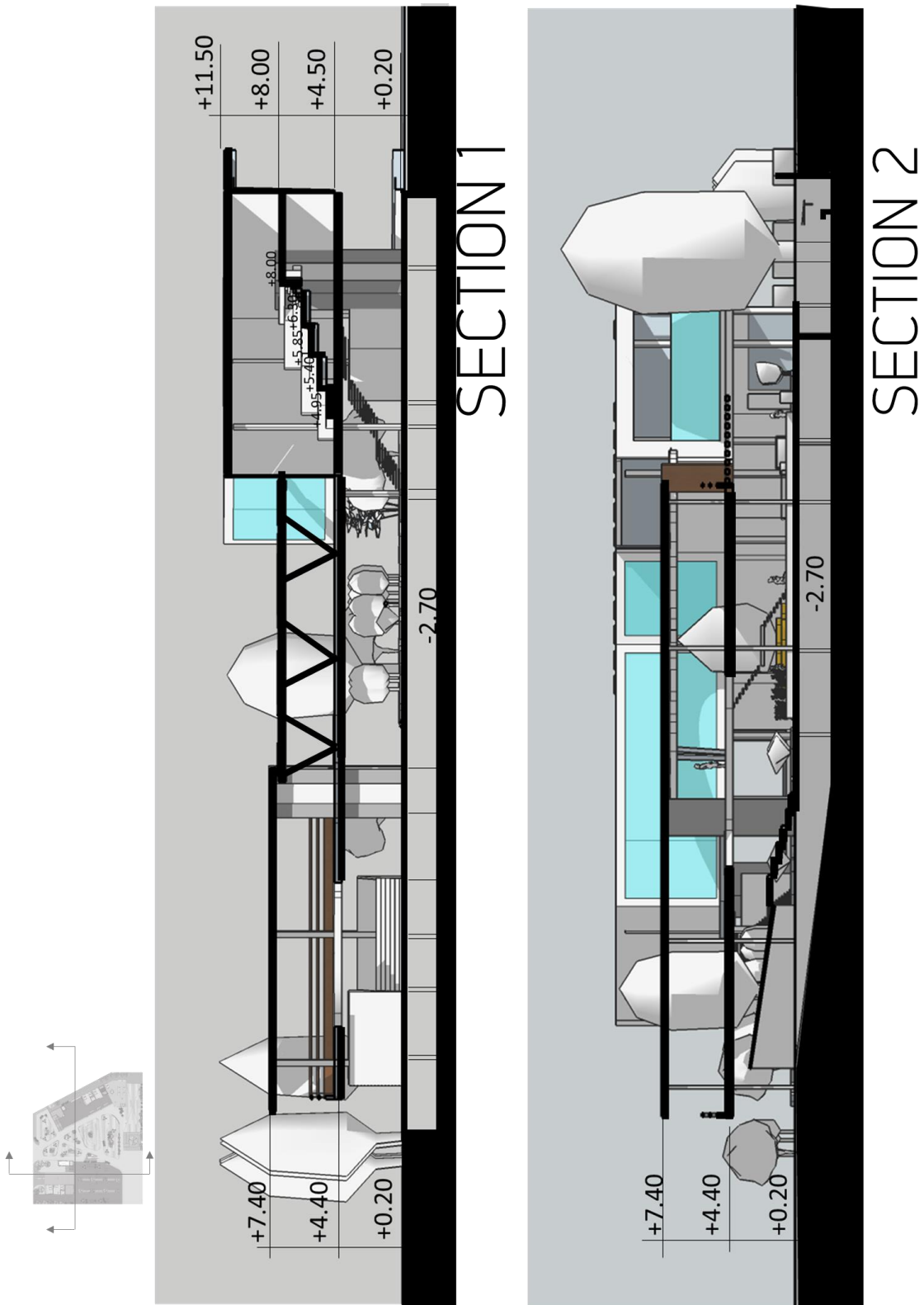
รูปภาพที่ 49 แสดงแบบ 2ND FLOOR PLAN

1 ส่วน Co-Woking Space

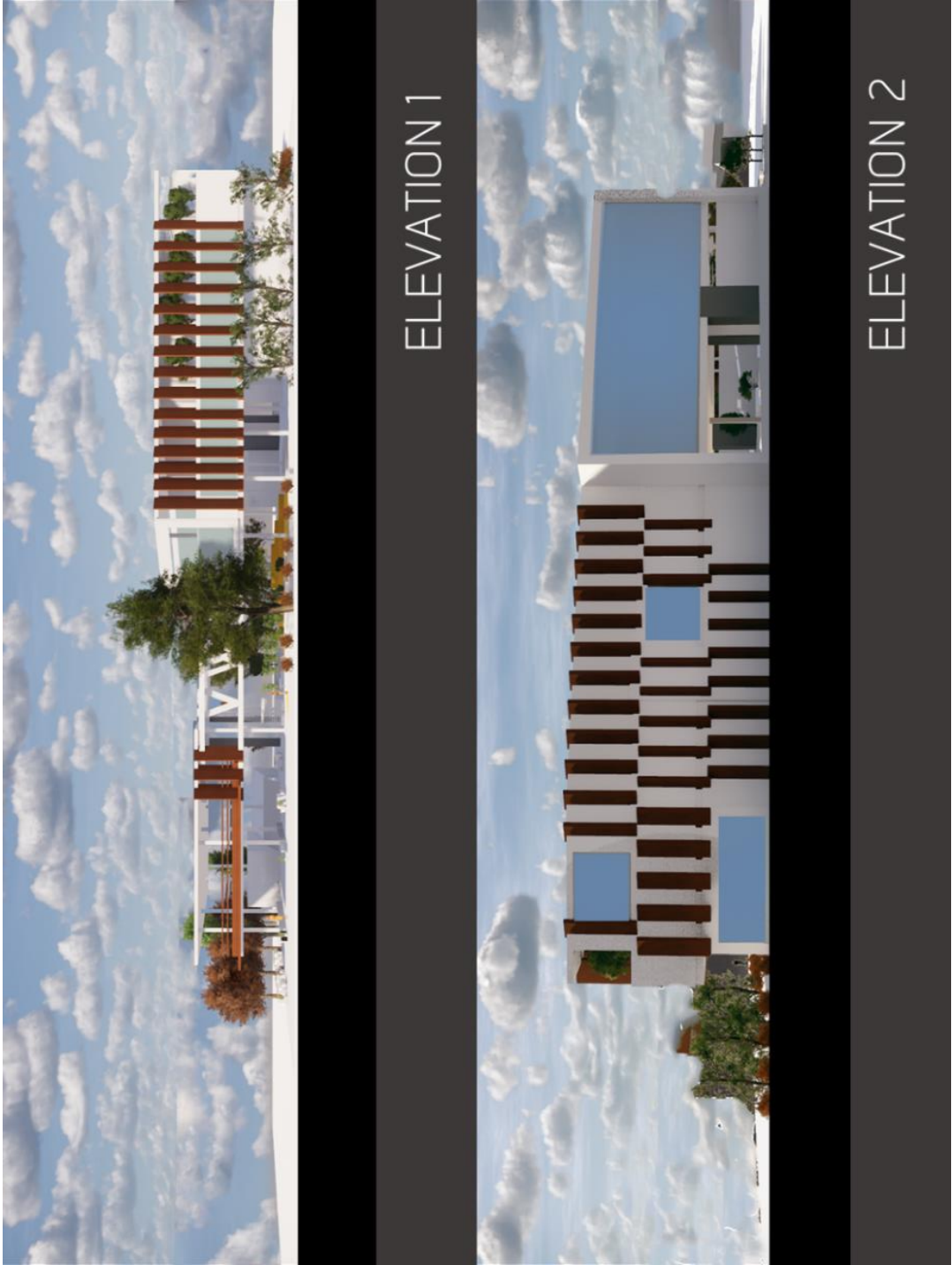

รูปภาพที่ 50 แสดงแบบ 3RD FLOOR PLAN

2ND – 3RD มีการเจาะทะลุจนถึงชั้นล่างเพื่อให้ผู้ใช้งานจะได้เห็นการใช้งานของพื้นที่ส่วนอื่นของโครงการทำให้เกิดการสัญจรภายในขึ้น มีการสร้างSky Walkเพื่อเชื่อม2ฟังก์ชันเข้าด้วยกัน มีการใช้ธรรมชาติเพื่อให้ดูผ่อนคลาย

รูปภาพที่ 51 แสดงแบบ SECTION 1 - 2

รูปภาพที่ 52 แสดงแบบ ELEVATION 1 – 2

รูปภาพที่ 53 แสดงแบบ ELEVATION 3 – 4

รูปภาพที่ 54 แสดงแบบทัศนียภาพด้านหน้าของไซต์

รูปภาพที่ 55 แสดงแบบทัศนียภาพภายในบริเวณที่นั่งชั้นบันได

รูปภาพที่ 56 แสดงแบบทัศนียภาพภายในบริเวณที่นั่งชั้นบันได

รูปภาพที่ 57 แสดงแบบทัศนียภาพภายในบริเวณที่ทางเข้าจากถนนใหญ่

รูปภาพที่ 58 แสดงแบบหุ่นจำลอง มุมมองด้านบนของพื้นที่

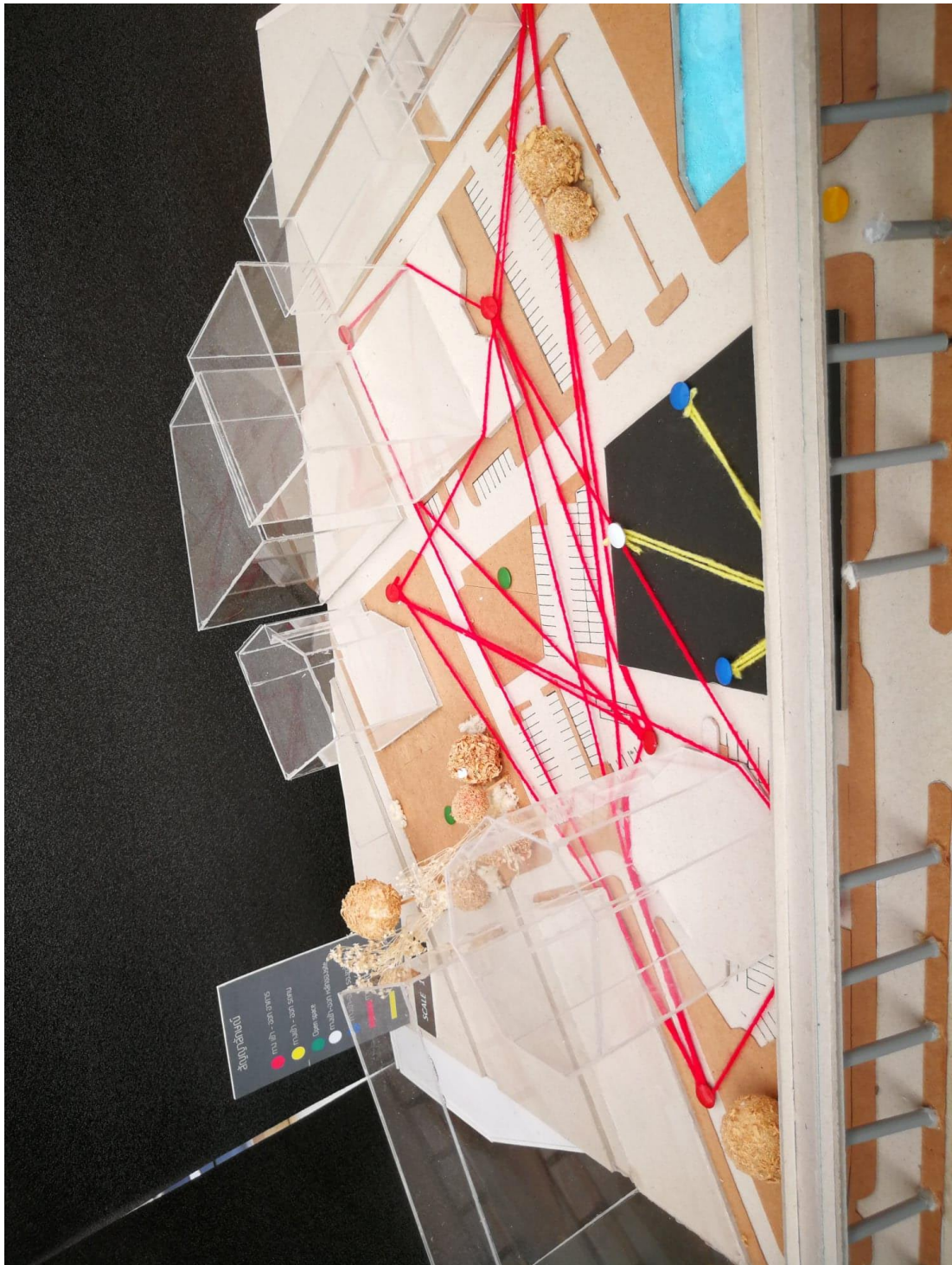
รูปภาพที่ 59 แสดงแบบหุ่นจำลอง มุมมองจากลานจอดรถหน้าตึก 5 ของมหาวิทยาลัย

รูปภาพที่ 60 แสดงแบบหุ่นจำลอง มุมสูงบริเวณด้านหลังของพื้นที่

รูปภาพที่ 61 แสดงแบบหุ่นจำลอง มุมด้านข้างจากลานจอดรถที่ 5 ของมหาวิทยาลัย

รูปภาพที่ 62 แสดงแบบหุ่นจำลองผังรวม

รูปภาพที่ 63 แสดงแบบหุ่นจำลอง มุมมองทัศนียภาพภายใน

รูปภาพที่ 64 แสดงแบบหุ่นจำลอง บริเวณด้านหลังของพื้นที่

รูปภาพที่ 65 แสดงแบบหุ่นจำลอง บริเวณทางเชื่อมระหว่างอาคาร

รูปภาพที่ 66 แสดงแบบหุ่นจำลอง บริเวณด้านหน้าของพื้นที่

รูปภาพที่ 67 แสดงแบบหุ่นจำลอง มุมภายในของอาคาร

รูปภาพที่ 68 แสดงแบบหุ่นจำลอง บริเวณด้านหน้าของพื้นที่

รูปภาพที่ 69 แสดงแบบหุ่นจำลอง แสดงการเปิดช่องแสง

บทที่ 5

สรุปผลการประยุกต์ใช้ใ้ในการออกแบบ (Conclusions)

1. สรุปผลการศึกษา

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ การออกแบบที่เหมาะสมสำหรับคนทุพพลภาพ ทำให้ได้เข้าใจถึงอุปสรรคและปัญหาในการที่จะทำให้คนหลายๆวัยสามารถใช้พื้นที่เดียวกันได้ โดยใช้หลักของ universal design มาประยุกต์ใช้ กับตัวโครงการ โดยทำให้ทุกพื้นที่ของโครงการ บุคคลทุกประเภทสามารถเข้าใช้งานได้อย่างไม่มีการแบ่งแยกทางกายภาพ และใช้หลักการการใช้สีและแสงทำให้คน รู้สึกแตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่โดยส่วนใหญ่เน้นให้คนที่เข้าใช้งาน รู้สึกผ่อนคลายและ relax จากความเครียด

2. การนำไปประยุกต์สำหรับภาคออกแบบ

มีการนำแนวคิดการใช้ความแตกต่างของวัยให้เกิดการมีส่วนร่วมกันนั้นสามารถใช้ได้แต่ต้องมีการคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อให้เอื้อต่อการใช้งานของทั้งสองวัยอย่างสะดวกและปลอดภัยที่สุดในส่วนของการใช้พื้นที่ร่วมกัน ควรมีการจัดสภาวะที่เหมาะสมและอยู่ระหว่างปัจจัยความต้องการทางกายภาพของทั้งสองวัย

โดยภายในโครงการ จะไม่ใช่พื้นที่มีระดับต่างกันมากใช้การใช้การเปลี่ยน texture และผิวสัมผัสของพื้นเพื่อให้เกิด texture ที่ต่างกันทำให้พื้นของอาคาร ดูไม่น่าเบื่อและซ้ำซากจำเจเกินไปแต่ทำให้ผู้เข้าใช้งาน มีความรู้สึกที่หลากหลายในการใช้งาน และก็ยังเป็นการแบ่ง space ต่าง ๆ ออกจากกันโดยไม่ใช้ระดับ ทำให้ผู้เข้าใช้งานสามารถเข้าใจได้โดยง่ายว่าพื้นที่ไหนใช้ทำอะไร ลักษณะสีที่ใช้ในโครงการจะเป็นการคุมโทนให้รู้สึกอบอุ่นรู้สึกผ่อนคลาย relax เพื่อให้ผู้เข้าใช้งาน ได้ผ่อนคลายความเครียดลงมีการใช้ พื้นที่สีเขียวเป็นการบำบัดความเครียดภายในโครงการ แต่เนื่องด้วยข้อจำกัดในการใช้งานที่จะต้องรองรับบุคคลทุพพลภาพ การที่ปลูกต้นไม้ลงไปบนพื้นผิวอาคารเลยทำให้เกิดพื้นที่ต่างระดับกันจึงแก้ไขตัวนี้โดยการ ทำเป็นกระถางคอนกรีตแทนที่จะปลูกลงไปกับพื้นโดยตรง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการใช้งานพื้นที่ และนอกจากนั้นตัวกระถางคอนกรีตก็ยังเป็นที่นั่งพักสำหรับคนที่เข้ามาใช้โครงการได้อีกด้วย

วพ-สผ ๐๓

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

ครั้งที่ 1 กลุ่มที่ A ลำดับที่ 9 ช่วงเวลาการตรวจ 9.00 วันที่ตรวจ 12 ก.ย. 61
 ชื่อนักศึกษา วิศนุวิหิต วัฒนมากร รหัส 5602063 ภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 61
 ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์ Space เพื่อสู้วัย และ กทม.ท่าทวีป /
 ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	① Zoning - จัดวางผังชุมชน (Co-working) ↳ (จัดบริเวณ) → เปรียบชั้นภายใน - Street Food = สืบ? ทิว * ② Space เพื่อสู้วัย / :-

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน

รูปภาพที่ 71 ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจแบบร่างครั้งที่ 1

วพ-สผ ๐๓

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

ครั้งที่ 1 กลุ่มที่ 4 ลำดับที่ 9 ช่วงเวลาการตรวจ 9.00 วันที่ตรวจ 12 ก.ย. 61
 ชื่อนักศึกษา อธิษฐาน นิมิตตพร รหัส 55012263 ภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 61
 ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์ Space เพื่อสู่วัย และ กงท่าวัย
 ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	- ตรงเรื่องว่าพ.ท. "นยศ" มีหน้าที่ ใช้งานอย่างไรบ้าง พ.ท. 104 และ มีประโยชน์ - งานตรง: วัตถุประสงค์งานไปใช้ คือ Concept และ Schematic Design จึง: สืบค้นวิจารณ์ เพื่อใช้งานก้าวหน้า ต่อไป - ตรงเน้น ทรีใช้งานพ.ท. ของแต่ละวัย ในแง่ <u>ทฤษฎี</u> วิจารณ์ งานจึง: 104

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน

- ใจพยายาค้นหาสิ่ง 10 ก.ย. 61
 ที่เข้าเรื่อง ทรีใช้งานของแต่ละวัยที่ 104 หนัก

รูปภาพที่ 72 ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจแบบร่างครั้งที่ 1

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

วพ-สศ ๐๓

ครั้งที่ 1... กลุ่มที่ 4... ลำดับที่ 9... ช่วงเวลาการตรวจ 9.00... วันที่ตรวจ 12.ก.ย. 61.
 ชื่อนักศึกษา กิรารุณิน อินชามภร รหัส 55012066... ภาคการศึกษา 1... ปีการศึกษา 61...
 ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์ Space เพื่อสู้ชีวิต และ คนทำงาน
 ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ กังวานสิทธิ์ เฮงวัฒนะ

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> - เหตุผล ที่เชื่อมโยงมาสู่ตัวโครงการ ยังค่อนข้างสับสน - ขาดแนวความคิดในกรอบแบบ - SCHEMATIC PLAN ทั้ง 3 แนวทาง ไม่ได้มีความแตกต่างกัน - ภาระงานใช้ของโครงการ และ พฤติกรรมของกลุ่มผู้ใช้อาคาร ไม่ได้ถูกวิเคราะห์มาเพื่อโครงการนี้

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน

รูปภาพที่ 73 ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจแบบร่างครั้งที่ 1

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

วพ-สศ ๐๓

ครั้งที่ 1... กลุ่มที่ 4... ลำดับที่ 9... ช่วงเวลาการตรวจ 9:00... วันที่ตรวจ 12 ก.ย. 61
 ชื่อนักศึกษา พิเศษวิทย์ ปทุมมา รหัส 56012063 ภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 5
 ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์ Space เพื่อส่งเสริม และ กษ.ทางวิถ
 ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์.....

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> - จากทบทวนที่แจ้งในทศ นำเสนอโปรแกรมที่ส่งเสริมวัตถุประสงค์ของโครงการ - แนวความคิดในทศ ออกแบบ ก้ออะไร - สักบจุตาต้น และ ๕ หลักของโครงการทำอยู่ ณ ที่จับนี้ เพื่ออะไร / เหมะอะไร

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน ศ.ศบ.

รูปภาพที่ 74 ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจแบบร่างครั้งที่ 1

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

ภา.ศ.บ. ๖๒๓

ครั้งที่ 2... กลุ่มที่ 4... ลำดับที่ 7... ช่วงเวลาการตรวจ 9.00... วันที่ตรวจ 17/10/61
 ชื่อนักศึกษา พิศานันท์ วัฒนาวรรณ รหัส 56018063... ภาควิชาการศึกษา 1... ปีการศึกษา 2561...
 ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์.....
 ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์.....

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	<p>① ใ้ป็นที่/ของ Schematic</p> <ul style="list-style-type: none"> - 'ข้อมูลสาย ลวด พท. สี สีขั้ว' → ตรวจกับ ? หมด! ชื่อ สี → <p>② Present ให้ออกเพื่อสรุป Existing Plan กับ New Design Plan.</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสัมพันธ์ / เกี่ยวเนื่องกับ Existing Site กับ ฐาน <p>③ ทวีคูณนี้ → MASTER PLAN → Macro / Micro</p> <ul style="list-style-type: none"> ↳ users คนไหน → ทำอะไร → เน้นกับ อุปกรณ์ ? → flow ที่ไหน / นวัตกรรม? ผลกระทบ

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน อ.จ. วิชา..... วิชา.....

รูปภาพที่ 75 ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจแบบร่างครั้งที่ 2

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

ครั้งที่ 2... กลุ่มที่ 4... ลำดับที่ 4... ช่วงเวลาการตรวจ 9.00... วันที่ตรวจ 17/10/61
 ชื่อนักศึกษา วิภาณี นิมิตฺต รหัส 56012063... ภาคการศึกษา 1... ปีการศึกษา 2541
 ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์.....
 ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์.....

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> - 1. วิชา ๓๐๓ นี้ ควร 1540 มร ๐๐๑ ๑๒๒๒ - ควร นำ แผนผัง ที่ เป็น ลายเส้น - ภา ๓ ใช้ แทน ที่ ทพ ๑๒๒๒ ๑๒๒๒ - ควร ปรับปรุง มร ๐๐๑ ๑๒๒๒ - ตัว โฉม นี้ เป็น ของ ภา ๓ ๐๐๑ ๑๒๒๒ - 1. วิชา ๓๐๓ นี้ ควร ไม่ ใช้ ทพ ๑๒๒๒

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน (๑. วิชา: ๓๐๓) (๑๗ ต.ค. ๖๑)
 - ๑. วิชา ๓๐๓ นี้ ควร ไม่ ใช้ ทพ ๑๒๒๒

- ควร 1540 มร ๓๐๓ ๑๒๒๒

- ควร ๐๐๑ ๑๒๒๒

รูปภาพที่ 76 ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจแบบร่างครั้งที่ 2

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

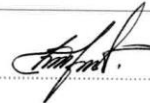
เท-51 ๐๓

ครั้งที่ 2... กลุ่มที่ 4... ลำดับที่ 4... ช่วงเวลาการตรวจ 9.00... วันที่ตรวจ 17/10/61
 ชื่อนักศึกษา พิศมรินทร์ ปิ่นงามกรหัส 5.012063... ภาคการศึกษา 1... ปีการศึกษา 2561
 ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์.....
 ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์..... กังวานวีร์ เทพวงษ์

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> - สอดับการล่าช้าไม่ส่ง ข้อมูลไม่ต่อเนื่องกัน ทำให้สับสน - เหตุผลที่ยกมา ไม่น่าเชื่อถือเพียงพอ ที่จะนำไปสู่ การออกแบบอาคาร

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน

รูปภาพที่ 77 ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจแบบร่างครั้งที่ 2

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

2019-2020

ครั้งที่ 2... กลุ่มที่ A... ลำดับที่ A... ช่วงเวลาการตรวจ 9.00... วันที่ตรวจ 17/10
 ชื่อนักศึกษา พิเศษวิชิต มีคุณวุฒิบัตร 56012063 ภาคการศึกษา 1... ปีการศึกษา 2561
 ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์.....
 ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์..... นริธัม กิตติอินทนนท์

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> - ความเชื่อมโยงในทฤษฎีเสนองาน ข้ามไปข้ามมากทำให้ไม่เข้าใจจุดประสงค์ของโครงการ - พึงชี้แจงกรณีงานของโครงการไม่เอื้อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้งาน - แก้ไขปัญหาเรื่อง Pause space ที่คือใน Plaza อยู่นอกห้องฯ ให้ทันสมัยสัมพันธ์กับภูมิประเทศแวดล้อม

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน นริธัม

รูปภาพที่ 78 ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจแบบร่างครั้งที่ 2

วพ-สผ ๐๓

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

ครั้งที่ ๒... กลุ่มที่ 4... ลำดับที่ 4... ช่วงเวลาการตรวจ 9.00... วันที่ตรวจ 7/11/61...
ชื่อนักศึกษา พิศมัย หิมาภรณ์ รหัส 0601206๖... ภาคการศึกษา 1... ปีการศึกษา 61...
ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์ ศึกษาเพื่อส่งเสริมและพัฒน...
ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	<p>- การออกแบบพื้นที่ plaza นว: open space รูปทรง กว้างรับคนสูงตบมากไป นว: ยังมีสัดส่วน สูงตบ นว: ๗๔ เมตร ไม่ใช้ งานพื้นที่ ได้อย่างเท่าเทียมกัน</p> <p>- ทั้งอาคาร กว้าง ควรจัดอย่างเรียบง่าย แนว: เอียง จึงจะใช้งานได้ง่าย นว: ๗๔ ทิศทางแนว ทางลาดลงทั้งอาคารใหม่ และ: ศึกษาสิ่งกีดขวางที่บริเวณตามกฎหมายโดยด่วน</p>

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน

- ควรเริ่มออกแบบ space ภายในอย่าง
รายละเอียด เพื่อนำไปสู่ รูปทรง กว้าง
space ภายในแนว ๗๔ เอียง 1 ยิงไม้
แนว ๗๔ เอียง ๗๔ เอียง ๗๔
- รูปทรงแนว รูปกว้างควร นำแนว ๗๔ ด้วยแบบ
มากกว่า กว้าง

วพ-สศ ๐๓

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

ครั้งที่ ๒... กลุ่มที่ 4... ลำดับที่ 4... ช่วงเวลาการตรวจ 9.00... วันที่ตรวจ 7/11/61
 ชื่อนักศึกษา... รศ.ดร.พรทิพย์... รหัสนักศึกษา 56012062... ภาคการศึกษา 1... ปีการศึกษา 61
 ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์... การพัฒนาระบบ...
 ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	<p>① พท. ให้ตรวจ (หน้า) (หลัง) อาคาร... flow ทางเดิน</p> <p>② ⇒ ความลึกถนน... พท. ว่า และ plan ชั้นมี Block กั้นอยู่</p> <p>③ ตามรูปต้นฉบับโครงการ... Development... ชั้น</p> <p>* ④ Character Design View: ex. street food ↳ ถนนข้าง & ทางเดิน + Plaza + ว่างอาคาร</p> <p>⑤ Service ↔ Coffee Shop</p> <p>⑥ Open Court Space - ถูกใจ... ให้แนะนำ... นึกจากถนนออก... ให้มี มอร์ฟ / ซีโอเบย์ มีอะไรให้... สนทนา... นึก? ... ออก... ↳ Level Design → Sunken Design... ชั้นใต้ดิน... ↳ Step Design / Plaza Design / Mezzanine Design</p> <p>⑦ r.w Parking System - 11a: ที่จอดรถใต้ดิน... ชั้นใต้ดิน</p>

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน...
 ⑧ Circulation Flow - ทางเดิน - มอร์ฟ - ทางเดิน - Safety

รูปภาพที่ 80 ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจแบบร่างครั้งที่ 3

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

ครั้งที่ 3.....กลุ่มที่ 4.....ลำดับที่ 4.....ช่วงเวลาการตรวจ 9.00.....วันที่ตรวจ 7/11/67.....
 ชื่อนักศึกษา ภิศษุณี อัญญากรหัส 5601063.....ภาคการศึกษา 1.....ปีการศึกษา 61.....
 ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์ พงศวิไล รุ่งเรือง และ ตะทิวาวิม.....
 ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ นิโรจน์ กิตติธำชานนท์.....

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> - ลืมถามค่าค่าของรถจักรยานยนต์ เลิกพื้นที่ ด้านหลังตกร - รถจักรยานยนต์ ที่ใช้มติดกับ จักรยาน ในมหาวิทยาลัย - ทราบเพื่อมิเออร์ ไม่เหมาะกับการรถ เหวหึ่งที่กำหนดไว้เอง - รถจักรยานยนต์จอดไม่ดี

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน ๓๒๒

รูปภาพที่ 81 ความคิดเห็นของคณะกรรมการ ตรวจแบบร่างครั้งที่ 3

แบบบันทึกการตรวจงานวิทยานิพนธ์รายบุคคล

ครั้งที่ ๓ กลุ่มที่ 4 ลำดับที่ 4 ช่วงเวลาการตรวจ 9.00 วันที่ตรวจ 7/11/61
 ชื่อนักศึกษา พิธัญญา ปิ่นชูกลาง รหัส 5602062 ภาควิชาการศึกษา 1 ปีการศึกษา 61
 ชื่อโครงการวิทยานิพนธ์ พิธีเปิดโรงเรียน และ ศึกษาดูงาน
 ชื่อกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ กิ่งวานิชี ใจระดม

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> - ทบทวนเอกสารที่ส่งตรวจที่เปลี่ยนหัวข้อไปมา ทำให้น่าสับสน - ลำดับหน้าเสนองาน การไปมา ไม่ชัดเจน - ควรเตรียมตัวในกรณีพูด - ศึกษาการตั้งวงเพื่อน้องๆ ภาควิชา - ด้านนำเอกสารไปให้ดู (ดู?)

(นักศึกษาต้องพิมพ์รายการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน

บรรณานุกรม

Steve Lohr. (6 10 2017). *พื้นที่ส่วนบุคคล*. เข้าถึงได้จาก <https://www.nytimes.com>

ขจิตร์ตัน ชุนประเสริฐ. (ม.ป.ป.). *สำนักส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพจิต*. เข้าถึงได้จาก

<http://www.sorporsor.com/%E0%B8%94%E0%B8%B9%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%99%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%AA%E0%B8%B8%E0%B8%82%E0%B8%A0%E0%B>

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. (2 กค. 2557). *สถิติการใช้งานของช่วงอายุ*. เข้าถึงได้จาก <file:///C:/Users/NARUPOL/Downloads/72698-Article%20Text-172364-1-10-20161221.pdf>

ธิดาชนก วงศ์พิทักษ์. (พค. 2556). *ความแตกต่างระหว่างวัย*. เข้าถึงได้จาก

http://ir.swu.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/4213/Tidachanok_W.pdf?sequence=1

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สสส. (19 พฤศจิกายน 2558). *การสร้างเสริมสุขภาพ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/30044-5%20%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%88%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%97%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A2%20%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%AA%E0%B8%B9%E0%B8%87%E0%B8%A7%E0%B8%B>

สุเมษย์ หนกหลัง. (ธ.ค. 2558). *สำนักงานนวัตกรรมและการเรียนรู้ ม.ศรีนครินทรวิโรฒ*. เข้าถึงได้จาก edjournal.stou.ac.th/page/Showindex.aspx?idindex=15

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อนามสกุล พิชญานิน ปัญญามาก

วันเดือนปีเกิด 7 ตุลาคม 2537

สถานที่เกิด โรงพยาบาลสมุทรสาคร

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2553 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน สมุทรสาครบูรณะ

จังหวัด สมุทรสาคร

พ.ศ. 2556 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน สมุทรสาครบูรณะ

จังหวัด สมุทรสาคร

พ.ศ. 2556 เข้าศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ที่อยู่หรือสถานที่ติดต่อได้

39/127 หมู่ 8 ต.ท่าทราย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000

หมายเลขโทรศัพท์ 0816496434

อีเมล Noeypun.pitchayanin@gmail.com

Facebook Noey ArtNew